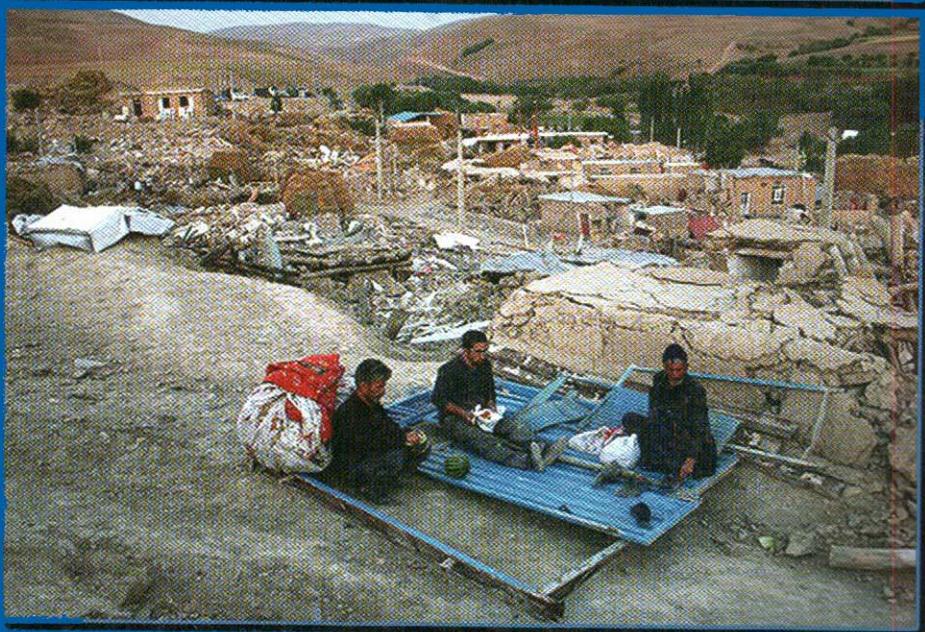

واریث

تورکجه - فارسجا کولتورل درگی
فصلنامه فرهنگی ترکی - فارسی

اوتوز دوزدونجو ایل، یایی، ۱۳۹۱، سایی ۱۶۵
سال سی و چهارم، تابستان، شماره ۱۶۵

زنده زنین فلاکت (فلاکت زنده)

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: دکتر جواد هیئت

اولو تازى نىن آدى ايله

وارلېق

تۈركىچە - فارسجا كولتۇرل دىرىگى
فصلنامە فرهنگى تۈركى - فارسى

٣٤- جوايل، ياي ١٣٩١، ساينى ١٦٥
سال سى و چهارم، تابستان ١٣٩١، شماره ١٦٥

مؤسس، صاحب امتياز و مدیر مسئول:
دكتور جواد هيئت

شماره امتياز: ٨٥٣٨

ایچیننده‌گی لر:

اوغوزنامه و یا اوغوزخان داستانی ○ دکتر جواد هیئت.....	۳
گزارش یکی از شاهدان عینی ساعتی پس از وقوع زلزله آذربایجان ○ یک نفر شاهد عین.....	۹
گوردون اوژ یاریمی بیگانه یادیمان چیخدی! ○ علی رضا اردبیلی.....	۱۳
«اورمیه، زنگین تپونیملر دنیاسی» ○ جمال آیریملو.....	۱۷
تیلیم خان، شعریمیزین چوخ فورمالاری نین نماینده‌سی ○ ح. م. گونئیلی.....	۲۳
یاشاتماق سئومگین لازیم شرطی ○ دکتر حسن-م جعفرزاده	۳۱
لیریک فولکلور ژانر لاری نین تبلیغی و تدقیقی "وارلیق" ژورنالیندا ○ مریم صبری	۳۳
دلیلیمیز و نثریمیز - یازیمیزدا املا گلیشمہ‌سی ○ حسن مجیدزاده «ساوالان».....	۴۰
هرسنه زلزله‌دن ائوی داغیلمیشین بیری: ○ حسن مجیدزاده «ساوالان»	۴۷
کتاب تانیتیمی ○ دکتر عزیز محسنی	۴۸
کتاب ○ رحیم اسداللهی «قارتال» سرعین	۵۲
نظامی دن بیر غزل ○ چئویرن: نیگار رفیع‌نیلی.....	۵۳
نظامی دن بیر غزل ○ چئویرن: جعفر خندان.....	۵۳
قیسا شعرلر ○ عزیز محسنی	۵۴
بیر قاتار- بیر ریل ○ نیر اوغلو	۵۵
باش ساغلیغی.....	۵۵
پیر مغان کیست؟ ○ غلامرضا ضیائی نیری	۵۶
گلستان سعدی و ترجمه‌های کهن ترکی آن ○ پروفسور دکتر محسن نقی سویلو- دکتر شهلا عبدالله‌یتووا	۶۵
Azərbaycan- İran elmi-pedaqoji və ictimai əlaqələr tarixinə yeni baxış ○ A.Ə. Əsgərova	۷۴
Qərbi Avropa ədəbiyyatında Nizaminin Leyli və Məcnun əsərinin təsiri ○ Raminə Rza qızı Məmmədova	۸۴
Türk dillərinin söz və məna quruluşuna bir baxış ○ Elçin İsmayılov (Muradxanlı)	۹۲

اوغوزنامه و يا اوغوزخان داستانى

دكتر جواد هيئت

اسكى تۈرك داستانلارى نين ان اۇنملى لريندىن اولان و نظم و نشرلە اويفور تۈركجه سىيلە يازىلان اوغوزخان داستانى نين دىلى كاشغر تۈركجه سىينە ياخىندىرىر. بۇ داستانىن تارىخى قىهرمانى مىلاددان اۇنچە يىكىنجى عصردە «ھۇن» دولتى نين خاقانى و چىن يىن اۇنملى بىر حىصە سىينە حكمران اولان «مته خان» دىرى. بۇ داستان مىلاددان اۇنچە يىكىنجى عصردە مىدانا گىتىرىلمىش، آغيزدان - آغيزا دولاشىب، يادداشdan يادداشا قۇرونىاراق، ۱۳- جو عصردە اويفور يازىسى ايلە يازىلدىمىشدىرى. بۇ داستانىن پاريس ملى كتابخاناسىندا اولان ال يازما نۆسخەسى ۱۹۲۶ - دا باڭگ Bang و رشيد رحمتى آرات طرفيندىن تۈركىيە تۈركجه سىينە چئورىلىب، نشر ائديلىميشدىرى. اسلامى شكلى ايسە ۱۳- جو عصردىن سۇنرا شكىللەنمىش، جمعىيەت- توارىخ و ابوالغازى بهادرخانىن شجرە تۈركىدە نقل ائدىلىميشدىرى.

اسكى شكلى نين خلاصەسى: بىر گون «آى خاقان» يىن (اوغوزخانىن آناسى) گۆزو پارلادى و بىر اوغلان دۇغدو. بۇ اوغلانىن اوزو گؤى رىنگى، آغزى اود قىرمىزى، گۈزلرى آلا، ساچلارى و قاشلارى قارا ايدى. آناسى نين امچە يىندىن بىر دفعە سۆد امىدى و دىلە گلدى، سۇنرا يازدى، اوو و شراب اىستەدى. قىرخ گۈندىن سۇنرا بؤيىدۇ، يىرىدى. سۇنرا آتا مىندى و اووا گىتدى، خاقان و قىهرمان اولدو. او سىرالاردا قۇرخونىج بىر جاناوار ھامىنى هدهله يېرىدى، اوتلارىن مالالارىنى پارچالا يىب يئىرىدى. اوغوزخان او جاناوارى اوولاماغا گىتدى و اوتو اولدوردو. خلقى اوپۇن ئىندىن خلاص ائتدى.

بىر گون اوغوزخاقان گىچە قارانلىغىندا تانرى يا يالوارىرىدى، گۈيدىن بىر نور ائتدى. او نورون آراسىندا گۈزل بىر قىز گۈرونندو. او گۈزل قىز اوغوز خاقانىن

خوشونا گلدى. اونا عاشق اولدو، يولداش اولاراق اوئنو آلدى. اوندان اوج اوغلان اولدو. اونلارين آدینى گون(گونش)خان، آى خان و اوئلوزخان قويدو.

گئنه بير گون اووردا بير آغاچىن آراسىندا گؤزل بير قىز گئردو. گؤزلرى گئيدن داها ماوى(آبى) ساچلارى چاي لارين دالغالارى كيمى دالغالى، دىشلىرى اينجى كيمى ايدى. اوغوز خاقان اونا عاشق اولدو و اوئنو آلدى، اوندان دا اوج اوغلۇ اولدو. اونلارين آدلارينى «گئى»، «داغ» و «دنىز» قويدو. اوندان سۇنرا اوغوزخان بئيوك بير قوناقلىق وئردى. سۇنرا تىلىرە، و اورادا كى لارا فرمان وئريپ بئله دئدى:

آذربايجان تۈركىجەسى ايلە:

من سين لرگە بولدورم خاقان	آلبىنگ ياتاكى قالقان	تامغا بىزگە بولسون بوبىاق	كۈك بئرىي بولسون قىتل اوزان	تمور جىدار بول اورمان	آويىدە يېرسون قولان	تاڭى تالوئى تاكى مۆرن	كۈن توغ بول قىل كۈك تۈرىقان
من سىزلرە اولدوم خاقان	آلاق ياي، قالخان	دامغا بىزە اولسون نشان	بۆز قۇرۇد(سىسى) اولسون ساواش سىسى	دەمير نىزەلر اولسون اورمان	اوولاقدا يېرىسىن قولان	داها دنىز، داها چاي	كۈن توغ بول قىل كۈك تۈرىقان
آلاق ياي، قالخان	دامغا بىزە اولسون نشان	بۆز قۇرۇد(سىسى) اولسون ساواش سىسى	بۆز قۇرۇد(سىسى) اولسون ساواش سىسى	دەمير نىزەلر اولسون اورمان	اوولاقدا يېرىسىن قولان	داها دنىز، داها چاي	كۈن توغ بول قىل كۈك تۈرىقان
دامغا بىزە اولسون نشان	بۆز قۇرۇد(سىسى) اولسون ساواش سىسى	بۆز قۇرۇد(سىسى) اولسون ساواش سىسى	بۆز قۇرۇد(سىسى) اولسون ساواش سىسى	دەمير نىزەلر اولسون اورمان	اوولاقدا يېرىسىن قولان	داها دنىز، داها چاي	كۈن توغ بول قىل كۈك تۈرىقان
بۆز قۇرۇد(سىسى) اولسون ساواش سىسى	دەمير نىزەلر اولسون اورمان	اوولاقدا يېرىسىن قولان	داها دنىز، داها چاي	اوولاقدا يېرىسىن قولان	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي
بۆز قۇرۇد(سىسى) اولسون ساواش سىسى	اوولاقدا يېرىسىن قولان	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي
داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي
داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي	داها دنىز، داها چاي

اوندان سۇنرا دئورد طرفه ائلچى گۈندىرىدى. دئدى كى، فرمانىنى قبول ائدىن

اوئون دوستو، قبول ائتمەين اوئون دۆشىنى دىر و هجوما معروض قالىب، اورتادان قالدىرىلا جاقدىرى.

سۈل طرفىنده اوغوز خاقانىن بۇيوروغونو دىنلەمەين اوزۇم آدیندا بير خاقان وارىدى. اوغوز خاقان اوردوسو ايلە اونا سارى قوشون چكدى. قىرخ گون سۇنرا «مۇز»(بۇز) داغىنىن اته يىينه چاتدى. اورادا چادىر قۇزىوب ياتدى. صاباحىسى چادىرىينا گونش كيمى بير ايشيق دۆشىدو. ايشيقىن اىچىنдин بير اركى قۇزىد چىخىب، اوغوز خاقانا:- اى اوغۇزا سن اوۇوما هجوم ائتمك فكريندهسىن، من سىنин يانىندا يېر آچاجاغام،- دئدى. سۇنرا قۇزىد اوغوز قوشونونون اوئوندە يۈلا دۆشىدو. اونلارا يۈل گۈستردى. سۇنوندا ايتىل مۆرن دىنizi نىن ساھىلىنده دۇردو.

اوغوز خاقانىن قوشونو اورادا اوژوم خاقانىن قوشونو ايله ساواشدى و اونا غالب گلدى.

داها سۇنرا اوغوز خاقان قوشونو ايله ايدىل(ولقا) چايىنىن ساحيلينه گئىدى. چايى نىچە كىچەجه يىتى دوشونىمە يە باشلادى. قوشون آراسىندا «اولوغ اووردو بىگ» آدىندا عاغىلىلى و تىبىرىلى بىر كىشى وارىدى. او آغا جلارىن بوداغىنى و گؤودەسىنى كىسيب بىر- بىرينىه باغلادى. اونلارين اوستوندە ياتىب چايى كىچدى. اوغوز خاقان ممنون اولدۇ. اوپۇ بى قىيچاق آدى ايله آدلاندىرىدى. اوپۇ بؤلگەنин حاكىمى ائتدى. اوغوز خاقان و قوشونو اركك قوردون رەھىرىلىيىنده يوللارينا داوام ائتدىلر. اوغوز خاقانىن چوخ ماراقلانىيى آتى قاچىب، بوز داغينا گئىدى. سۈيوقدان اوترو داغىن اوستوندە همىشە قار وارىدى. كىمسە اورادان يۇخارى گىنده بىلمىردى. قوشونون قەرمانلاريندان بىرى اوزونو داغا ووڭدو. دوقۇز گۆن سۇنرا اوغوز خاقانىن آتىنى گىئرى چئويىرىدى. آنچاق او قەرمان آدامىن اۋز- باشى قارلى اوپۇب آغارمىشىدى. اوغوز خاقان اوپۇ گۈرونجه بىگ ئىللەدى. قارلىق آدى ايله آدلاندىرىدى. سۇنرا يول اوزىرىنده دیوارى قىزىيلدان، پنجرەلرى گۆمۈشدن و دامى دېرىدىن بىر اۇ گۈردىلر. ائوين قاپىسى باغلى ايدى. آچارى دا يۇخايدى. عسکرلىرىن آراسىندا صنعتكار بىر كىشى وارىدى. اوغوز خاقان اونا قال، آجا- دئىدى. اودا قالدى و دامى آچاندان سۇنرا اوپۇن آدى «قالاج» قالدى.

سۇنرا اركك قوردى يول اوزىرىنده دۇردو. اوغوز خاقان بۇيۇردو اورادا چادىر قۇردىلار. او بؤلگەنин خاقانى «چۆرچت»، اوغوز خاقانىن فرمانى آلتىنا گىرمەدى. بۇ اوزىدىن ساواشا گىردى. چۆرچت اولدورولونجه اوغوز خاقانىن عسکرلىرىنин الىنه چوخ مقداردا غニيمت كىچدى. عسکرلەرن بىرى غنيمتلىرى يۆكلەمك اوچون بىر ال آراباسى دۆزلىتىدى. دېگەرلىرى ده اوپۇ تقلید اندىب، ال آراباسى دۆزلىتىلر و اونلارا غنيمتلىرى يۆكلەدىلر. غنيمتلىرى آپاراركىن قانقا، قانقا (آرابا) دئىھەرارى چكىرىدىلر. اونلارى گۈرونجه اونلارا قانقالۇغ آدىنى قويدۇ.

اوغوز خاقانىن ياقىنلاريندان اولوغ تۇرۇك آدى آغ ساققال بىرى وار ايدى. بىر گئىچە يۇخوسوندا قىزىيل بىر يايىن (كمان) شرقدن غربە قدر يايىلدىغىنى و اوج اوخون شما طرفينە حركتىدە اولدوغونو گۈردى. اولوغ تۇرۇك اوغوز خاقانىن

یانینا گلدى. يوخوسونو سؤيله يەرك «تانرى شرقدن غربه قدر اولان يئىلىرى سنين فرمانىن آلتىنا گتىرەجك»، - دئىد. اوڭوغ تۈركۈن يۈزۈمۈندان اوغوز خاقانىن خۇشۇ گلدى. اونون نصيحتىنى دىنلەدى، امر وئردى صاباحىنى تۈپلاندىلار، اونلارا:- جانىم اوچولوق اىستەيير، لەكن قۇجالدىم. گۆن، آى، اولدوز، سىز شرقە سارى گىدىن! گۆئى، داغ و دنىز، سىزلىر دە غربە دۇغۇرۇ گىدىن! - دئىد.

اوندان سۇنرا اۆچ بېيۈك قارداش شرقە، اۆچ كىچىك قارداش غربە گىتىدىلر، چوخ اۇو اوولا يىب آتالارينا گتىردىلر. بېيۈك قارداشلار يۈلە قىزىل ياي تاپىپ آتالارينا آپاردىلار. اوغوز خاقان سئويندى. يايى اۆچە آيىردى. اونلارا وئرەرك، اى بېيۈك اوغوللارىم! ياي سىزىندىر. سىزلىر دە ياي كىمى اوخلارى كمان ايلە آتىن! - دئىد.

كىچىك قارداشلار يۈلە اۆچ گۆمۈش اۇخ تاپىپ آتالارى اوچون گتىردىلر. اوغوز خاقان سئويندى. اونلار: اى كىچىك اوغلانلارىم! اۇخ لار سىزىن اولسون. كمان اوخلارى آتدى، سىزلىر اوخلار كىمى اولۇن! - دئىد.

اوندان سۇنرا بىر قورولتاي قۇرۇلدو. خدمتچىلر و خلق گلىب اوئوردولار، اونلارلا فکر آلىش - وئريشى آپاردىلار. سۇنرا بۇز اوقلار ساغ طرفينە، اۆچ اوقلار سۇل طرفينە اوئوردولار، ٤٠ گۆن - ٤٠ گىچە يىئىب - اىچدىلر و آيلىنىدىلر. سۇنرا اوغوز خاقان، اولكەسىنى اوغوللارى آراسىندا بۇلدو و بىلە دئىد:

آذربايجان تۈركەسىلە:

اى اوغوللاريم من چوخ ياشاديم	آى اوغوللار كۆپ من آشدىم
من چوخ ساواشلار گۇردو	اۇرۇشغۇلار من كۆپ كۇردو
جيدا ايلە چوخ اۇخ آتدىم	جيدا بىرلە كۆپ اوق آتدوم
آيغىر ايلە چوخ يۇرودوم	آيغىر بىرلە كۆپ يۇرودوم
دۆشمنلىرى آغلاتدىم	دۆشمانلارنى اىغلاتوردوم
دۇستلارىمى گۈلدۈردو	دۇستلارومنى من كۆلتۈردو
گۆك تانرىيىا بورجومو اۋددەدىم	گۆك تانگىرىكە من اۋەھدىم
سىزلىرە (دە) يۇرۇمۇ وئىريم.	سن لىرگە بىرە من يۇرۇم

داستانىن اسلامى شىكلى: قاراخانىن آى دان و گۈزىش دن گۈزل بىر اوغلو اولدو. او اوج گۈن، اوج گىچە آناسى نىن سۆدونو اممەدى. هر آخشام آناسى نىن يۇخوسونا گىرەرك: «تائرى نىن دىينىنى قبول ائىت، يۇخسا سۆدونو ايچىرمەم،» دىئى. آناسى دۆزە بىلمە يىب تائرى نىن دىينىنى قبول ائىتى؛ آنجاق اونلار حقىندە كىمسە ايلە دانىشىمادى. چۈنكى تۆرك خلقى آلينجا خاقاندان سۇنرا تك تائريپا تاپىنماقدان دۇنموش و كافر اولموشدو. تۆركلرین عادتىنە اوېغۇن اولاراق اوشاق بىر ياشىينا گىرىنچە آد قۇيىم؟» - دئىه، - سۇرۇشونجا، بىر ياشىندا اوشاق ھامى دان لره: - «اوشاغا نه آد قۇيىم؟» - دئىه، - جوابىنى وئرىدى. ھامى تعجب ائىتى، لakin اوغۇز قاباق: - «منىم آدىم اوغۇزدور»، - جوابىنى وئرىدى. ھامى تعجب ائىتى، لakin اوغۇز آدىنى قبول ائىتدىلر. يىمكىن سۇنرا اوشاق قۇناقلارين قارشى سىندا: - «الله-الله» دئىه، - باغىريردى. قۇناقلار، اوشاق نه دئىيىر؟ - دئىه سۇرۇشىدۇلار. چۈنكى آللار عربجه كلمەيدى و كىمسە اونون آنلامىنى بىلمىردى.

اوغۇز بؤيوودو، بؤيووك عمىسىنىن قىزىنى اونا نشانلايدىلار. آنجاق او عمىسىنىن قىزىنا دىئى كى: - «اگر تائرى نىن دىينىنە داخل اولورسان، سنى يولداش اولاراق قبول ائدرم». قىز قبول ائتمەدى. اوغۇزخان كىچىك عمىسىنىن قىزىنى گۈرۈب بىهندى. اونا تائرى نىن دىينىنى قبول ائدرسە، اونونلا ائولنه جەيىنى سؤىلەدە.

قىز قبول ائىتى و گۈركەلى بىر ماراسملە اولىنىدىلر. سۇنرا اورۇزخانىن مسلمان اولدۇغو بىلىنىدى. آتاسى بىر قۇزۇلتاي كىچىرەرك اورادا موضوعۇ آچدى. آنجاق اونلار اسلامى قبول ائتمە يەرك، اوغۇزخانىن اوز يئرىنinde اولدورولمەسى گىرگىلى دىير دىئىلەر.

بو خبر اوغۇزخانىن يولداشى نىن قولاغينا چاتدى. او، ارىينە خبر وئردى. اوغۇزون طرفدارلارى اونون اطرافىندا تۈپلاندىلار، قاراخانىن قوشۇنوا ايلە ساواشدىلار. قاراخان ھارдан گىلىبىي بللى اولمايان بىر اوخلا اولدورولدو. اوغۇز آناسى يئرىنە كىچىدى، ملتىنى حىقىن دىينىنە چاغىردى. حىقىن دىينىنە داخل اولمايانلارى اولكەسىنдин اوزاقلاشدىرىدى. سۇنرا تاتارلارى اوزونە باغلادى. چىنە هجوم ائىتدى، اورادان چوخ مقداردا غنيمت الله گىتىردى. غنىمتلىرى

يۈكىلەمك اۇچون عكىسلەرinden بىرى قانلى (آل آراباسى) دۆزلىتدى. بۇ كىشىنىن اوولادىنا قانىقلى دئىدلىر.

بوندان سۇنرا اوغوز خاقان چوخ ساييда مملكت آلدى. اونلارين شىكارانەسى اوچۇق مقداردا صدقە و هديه وئردى. مراسىملەر ترتىب اتتى. آلتى اوغلۇنَا نىصحتلىرى وئىدى. ۱۶-اپا، خاقانلىق دان سۇنرا تانىزى نىزىن، حەممىتىنە قۇروشىدۇ.

يو داستانين اوزلليكله اسکي شکلانيں آشاغيداکي آيرپنتی لاري دقتي

حلب ائدب:

اسکی تۆرکلر قاباقجا تک تانزىيىا پرسىتش ائدىرىدىلر. سۇنرا بىتپرسىت اولدولار. دىنىي ايناجلار اۆزوندن اوغول- آتا بىر- بىريلە ساواشماغا باشلادىلار. اسکى تۆرکلر اىشىغى مقدس ساييردى، قادىنا مخصوص بىر حرمت گؤستىرىدىلر. سۈيۈن و آغاچىن دا اوژل، بىر موقۇي، وار ايدى.

اسکى تۆرکلر اوز قەھرمانلارینى مقدس ساييردىلار. اوغوز خاقانين آتاسى آى خاقان دىر و اوغوز خانين اوزو نورانى دىر. قىيچاڭ، قانىقلى، خىچەر و بۇ كىمى تۆركلەرنin آدلارىنин هر بىرىنىن آدلاندىرىلما سبىسى واردىر و اونلار حقىنە منقىھەلر سۈيلىكلىمىشىدۇر. داستاندا قوردون قلاۋووز اولاقاڭ وارلىفى توئىمچىلىك دئورونون يادگارى دىر. قوردى، دىيگەر اسکى تۆرک داستان لاريندا بعضاً آنا، بعضاً دە دادى (دایه) تربىيەجى، قلاۋووز اولاقاڭ گۈرۈلمىكەدەر. توئىمېز مىن دئوروندن سۈنرا دا، اوغۇر و ظفر سىمىلۇ اولاقا، قالمىشىدۇر.

اسلامى شىكلده تۈركلرین ايلك آتاسى تۈرك آدينا مالكدىر. او، يافاس بىن اوغلو، نوھون نوھسى دىر. آتاسى نين اۇلومونىدىن سۈزىرا «ايسيقىگۈل» طرفلىرىنه گىلىپ، اۋادا بىئر لەشىپ و جادىرى او قۇز موشدور.

اسلامى شىكلده اوغوز خانىن وزىرى اولوغ تۆركون يېرىنى ئىرقليل آتا آلىر.
ووغۇز خاقاندان سوترا گۇن خان اونون يېرىنى كەچىر و ئىرقليل آتا ايله مىلحتله شە-
رك اولكەنلىق نوھىسى آراسىندا بېلور. اوغوزون ۲۴ قبىلەسى اونلارين
ۋاشاقلارى دىرى.

گزارش یکی از شاهدان عینی ساعتی پس از وقوع زلزله آذربایجان

○ یک نفر شاهد عینی

سه ساعت بعد از وقوع زلزله در مرکز زلزله واقع در حد فاصل شهر «خواجه» و «ورزان» حضور پیدا کردیم. برق کلیه روستاهای قطع بود. اوئین جایی که مشاهده گردید روستای «شاللی» بود که به تلی از خاک تبدیل شده بود. بسیار وحشت انگیز که با اطلاعیه‌های صدا و سیما کاملاً تناقض داشت. با ادامه راه به روستای «سرند» رسیدیم جایی که فقط بناهای بتونی که در اصطلاح محلی واملی (بناهایی که در ساخت آن از وام بانکی و پروانه ساخت استفاده شده است) معروف است سالم و بقیه ویران شده بود. بعداز دو کیلومتر وارد روستای «دیغدیغان» شدیم در تاریکی شب کسانی که توانی در بازو داشتند و کسانی که از شهر خواجه آمده بودند مشغول بیرون کشیدن مجروحین و جنائزها از زیر آوار بودند تا این لحظه ۵۰ محروم و ۷ جنائز به پایگاه امداد جاده‌ای سرند انتقال یافته بود محلی که یک زن زیر آوار مانده بود نیز شناسایی کرده بودند ولی در تاریکی شب قادر به در آوردن وی نبودند با وسائل همراه ما و چراغ قوه آن زن از زیر آوار بیرون کشیده شد.

در این هنگام هلال احمر با یک سگ برای تشخیص محل افراد زیر آوار وارد روستا گردید. سگ مذکور در اوئین حضور یکی از مرغ‌های نجات یافته را گرفت و خورد. کاری از دستش بر نیامد و با صاحبیش به دیگر روستا رهسپار گردید. ادامه کار به علت مشخص نبودن محل مفقودین و تاریکی مقدور نشد. دیغدیغان تقریباً ۱۱۰ نفر جمعیت دارد ۱۰ نفر زیر آوار جانشانرا از دست داده ۵۰ نفر مجروح شده ۵۰ نفر باقی در خونگاه زیر آسمان با استفاده از وسائل اهدایی غیور مردان شهر خواجه و وسائل همراه ما روی زمین مثلثاً به خواب رفتند. چند نفر را دیدم در حالی که از چشمانشان اشگ جاری بود روی زمین نشسته بیل را بغل کرده به طرف خرابه‌ها چشم دوخته بودند.

در ادامه به روستای پر جمعیت «کیویچ» (کیوی) رفتیم وضعیت به همین منوال بود. ساعت ۱۳۰ نصف شب اکیب بزرگی از هلال احمر وارد منطقه شد و به علت تاریکی مطلق در بیرون از روستا اسکان داده شد تا صبح به نجات زیر آوار ماندها بپردازند. یکی از اهالی از حضور داوطلبانی از شهرهای بناب و مراغه صحبت می‌کرد که برای نجات به روستا آمدند. روستای کیوی ۲۲۰ خانوار دارد که ۱۵ نفر در اوّلین ساعات جان خود را از دست داده بودند. به سرند برگشته ساعت ۲ نصف شب کاروانی بزرگ که در جلوی آنها استاندار حرکت می‌کرد از سرند عبور کردند و به دنبال آن انواع ماشینهای سنگین به سمت ورزقان روان شدند. همانجا داخل ماشین سعی کردیم به خواب رویم ولی سرما و تکان‌های پس لرزه‌ها اجازه خواب به ما نداد.

هلال احمر با کمال تاسف با تاخیر چند ساعته در محل وقوع زلزله حاضر شدند. مانند روستای کیوی که ساعت ۱۳۰ نصف شب رسیده بودند. اما پس از حضور در منطقه تلاش آنها قابل تقدير است که بلا فاصله مجروه‌های مراکز مربوطه انتقال یافته بودند.

از صبح زود به روستاهای چادر توزیع گردید. با تماس با افراد خیر آنها را در جریان گذاشتیم به غیر از آنها مردم نیز با اطلاع از راههای مختلف از ساعت ۸ صبح سیل کمکهای مردمی به منطقه روان شد و آسیب دیدگان تقریباً از خورد و خوراک و پتو و غیره نامیم شدند. برای نجات باقی ماندها اهالی شهر خواجه با استفاده از کل امکانات خود از قبیل ماشینهای سنگین وانت وسایل اوّلیه زندگی حماسه آفریدند و به تعبیر راوی نقش برادر بزرگی را بخوبی ایفاء نمودند، به طور مثال دو دستگاه لودر و بیل مکانیکی از اهالی این شهر داوطلبانه سه روز تمام در روستای دیغدیغان تلاش نمود و دو نفر باقی مانده را از زیر آوار بیرون آوردند.

شهرستان هریس از چندین منطقه تشکیل یافته است. که در دو منطقه آن بدلوستان (حد فاصل شهر خواجه و گویجه بیل) و ماوازخان (حد فاصل شهر خواجه و تقریباً ۱۰ کیلومتری ورزقان). زلزله رخ داده است. از منطقه بدلوستان تنها دو روستا بکلی تخریب شده (جیغا با تقریباً ۴۰۰ خانوار و روستای ولی‌لو با تعداد تقریباً ۱۱۰ خانوار) بقیه روستاهای بین ۳۰ الی ۸۰ درصد تخریب شده‌اند. اما بقیه خانه‌ها دیگر تحمل زلزله ۵ ریشتری را هم نخواهند داشت.

از منطقه موازخان از روستای شاللی تا ورزقان کلیه روستاهای به غیر از سرند از ۸۰ تا ۱۰۰ در صد تخریب شده است. در تمام روستاهای بجز خانه‌های واملی بقیه خانه‌ها تخریب شده است. از شهرستان ورزقان خود ورزقان فقط خانه‌های گلی خسارت دیده و بناهای بتونی دیوارهای غیر حمال ریخته شده است که نشان از بی‌دقیقی مهندسین ناظر دارد. از شدت زلزله به طرف «خاروانا» کمتر شده و خسارت نیز کم است ولی خانه‌ها تا خود خاروانا و ارزیل باید نوسازی گردد. مابین ورزقان تا شهر اهر دههای روستا به شدت آسیب دیده وضعیت کم و بیش شبیه موازخان است. از شهرستان اهر نیز برای نمونه روستای «گوژه‌درق» مثال آورده می‌شود. این روستا به غیر از مدرسه، حتی مسجد نو ساز آن ویران شده است این روستا ۱۴ خانوار دارد که در کل سال ساکن محل هستند و عده‌ای نیز فصل زراعت در گوژه‌درق بقیه سال در تبریز زندگی می‌کنند در این روستا ۵ نفر در اثر زلزله جان خودرا از دست داده‌اند. بقیه مناطق شهرستان اهر نیز کم و بیش شبیه مناطق دیگر است.

از چند سال قبل استفاده از وام مسکن روستایی برای ضمانت باز پرداخت وام از خود اهالی استفاده می‌شد ولی پس از چندی دریافت وام به علت تغییر شرایط ضمانت ضامن سخت شده، ساخت خانه‌های واملی دشوار گردید. در زلزله اخیر فقط خانه واملی سالم مانده و کمترین خسارت را دیده‌اند.

زلزله ۶ ریشتری در هیچ کشوری نباید خساراتی این چنینی بیار آورد. اگر دادگاهی تشکیل گردد، مقصص خسارتهای مالی و مهمتر از آن جانی فقط مسئولین بانکها هستند که به جای پرداخت وام چند میلیونی به محرومین به اختلاس روی آورده و اقتصاد کشور را به باد دادند.

کمک‌رسانی

کمکهای ارسالی کلا مردمی بود. بطوريکه اگر از طرف ارگانها هم آورده شده بود بین سیل کمکهای مردمی گم شده بود (به استثنای هلال احمر) مسئله مهمی که می‌توان حماسه آذربایجان نامید، نوع کمک‌های مردمی بود که با وجودی که سازماندهی نشده بودند در هر روز و حتی صبح و عصر تغییر

می کرد مثلا از روز دوم وسایل بهداشتی در اولویت اصلی کمکها قرار داشت و روز چهارم توری مخصوص حصار دامهای کشاورزان تامین گردید.

از روز سوم کمکهای جمع آوری شده ارگانهای دولتی با آرم مخصوص هر نهاد بیشتر دیده شد. حدود ۳۰ درصد و شاید تا ۵۰ درصد این موضوع در ورزقان بود.

در حال حاضر تمام آسیب دیدگان چندین برابر نیاز خود امکانات اولیه دریافت کرده‌اند. دیگر کمکهای اولیه نیاز ندارند و ادامه این وضع ناهنجاریهای اجتماعی و کم کاری اهالی در باز سازی محل خود را در پی خواهد داشت لذا:

۱- حمام صحرایی نیاز فوری و ضروری مردم است که باید هرچه زودتر در اختیار آنان قرار گیرد.

۲- آواربرداری هرچه زودتر باید انجام شود تا لشه دامها موجب بیماریهای عفونی نگردد. با کمال تاسف شیوع بیماریهای عفونی با وجود تلاش هلال احمر، شروع شده است.

۳- با کمال تعجب و تاسف از روز پنجم شنبه مسئله امنیتی و سیاسی شده و بعضی از ارگانهای نظامی از جمله سپاه پاسداران با حضور خود جو بدی بوجود آورده است. با این عنوان که به دست نیازمندان خواهد رسید، تعدادی از کمکهای مردمی را دریافت می‌کنند و این موضوع تبلیغات منفی شدیدی علیه جمهوری اسلامی بوجود آورده است.

۴- نیاز اصلی مناطق زلزله تامین مسکن قبل از شروع فصل سرما می‌باشد. با توجه به برخورد امنیتی صدمات شدیدی به خسارت دیدگان وارد خواهد کرد ...

۵- آمار اعلام شده از طرف ارگانهای رسمی به واقعیت نزدیک است.

گۇرۇم اوْز يارىمى بىگانە يادىمدان چىخدى!

○ على رضا اربىلى

استاد محمدىلى فرزانەنین يوبىشىي ايدى. جناب دكتىر هيئەت دە مەراسىم دە اشتراك ائدىرىدى. اصليندە من ايسوئىچە بىر چىخىشىيم اولاجاق ايدى وَ بوُ چىخىشىين سۆزلىرىنى اوزاقدان گلمىش قوناخلارا اىضاح ائتمك مسئولىتى دە منىم بۇينۇما دۆشوردو. بوُ اىضاحات امما تام باشقا بىر يۈئى تاپدى. مجلس دە اىكى قۇجامان استادلارلا برابر داها گنج وارلىقچى لار نىسلىنىن نمايندەسى اولان جناب على رضا صرافى دە اشتراك ائدىرىدى. دئمەلى مجلس دە، وارلىق مكتبى نىن، هە آذربايجان ملى يېغىنجا غايىندا دويولان معنوى حضورو، بوُ اوج ضىالي نىن حضوروايلە مادىت تاپمىشدى. بوُ ايسە منىم تۆركە اولان سۆزلىرى مىن اوْز كۆنسىتېتىن كنارا چىخىمسىنا باعث اولدو.

اوْزون ايللر دنيانىن بوُ باشىندا، بىز تەراندا نشر اوْلموش وارلىق وَ وارلىقچى- لارин ساير اثرلىرىنى اوخوياركەن، اونلارى ياردىب عرصە يە چىخارانلارا اولان دويدوغوموز سايغى وَ سىنگىلىمىزى گىزلى ساخلامىشدىق. او آغىز ايللرده توپالىتىر رئىتىمەن لغت كتابىندا، "خارج" مدخلىنە، چۈخ يۇرمۇلار داخل ايدى. بۇنۇلا بىلە، همىشە حس ائدىرىدىك كى، بىزىم اونلارىن ايشلىرىنە وئرىدىيىمىز دىئردىن اونلار بى خبر دىرلر. آلكساندر دوبچك اىكىنچى پراگ بهارى جريانىندا، بوُ شهردە محتشم بىر توپلانى دا اوْز ملتىنە قارشى خفадە داشىدىغى محبته اىشارە ائدركەن، علاوه ائتدى: بوُ ايللرده سىز دە بىليردىز كى، من دە سىزى سئويردىم. دئمەلى بۇ محبتىن اىكى طرفى دە اوندان خىردار اوْلموشلار وَ بوُ سرّ بلکە ائلە "اوچونجو طرف" دن، قارانلىقى قۇرويان مأمورلارдан گىزلى قالماشى، امما، يوخا اونلار دا يقىن مىن بىر كانال دان بوُ سرّ دن خىردار اوْلموشلار. بىس نە قالىر؟ دئمەلى بۇ سئوگى تكجه دىلە گلمەمىشدىر وَ هەم دوبچك وَ هەم چك وَ سلۇواك ملتلىرى وَ هەم توپالىتىر حاكمىت ھە زمان بۇ مسئلهنى بىلىميشلە. بۇ سېبدىن آلكساندر دوبچك گۆز ياشلاريلا اوْز گىزلى ساخلادىغى سئوگى سىنى دىلە

گتیرکن، امینایدی که خالق اوچون بیر سر آچمیر و سادهجه معلوم بیر فاكتى ديله گتيرir. اما ائله بو دا، آچيق- آشكار اعتراف اولونماميش سئوگى لرين نطقى بيانه گلمهسى ده كيچيك بير سعادتدير.

او گئجه و او مجلسده من ده باشقا اشتراكچى لار كيمى، وارلیقچى استادلارا تۆكىنمز سايغى و سئوگى لريمى بيان اندركىن، تام آرخايىن ايدىم كى، اونلار هر زمان اوز وارلېغىنى درك انتميش هر بير آذربايجان تۆركونون اوزلرينه قارشى هانسى حسلرى اوركلريندە داشىدىقلاريندان خبردار اولموشلار. يقين كى قارانلىق قوهلىرى ده مين بير كانالدان و حتى ائله ساده بير سىترا آنالىزىلدن، بو مسئلهنى بىلمىشلر و بو آرادا يئنى ساييلا بىلن، ائله بو سئوگى نىن اوركىدىن ديله جارى اولماسى و دۆشونجەدن سۆزه چئورىلمەسى ايدى.

تهران كيمى بير محيطده اووزون ايل لر "بير قوجامان داغ كيمى دريادا دوروب" و مدنىيتىمىزى قۇرمۇش استادىمىزى، ايندى قوزئى پايتختىمىز ئو يىيەلىيى ائدىر. بئيوك استاد ايندى آرتىق نىچە ايلدىر كى اوز حيات يولداشىلا، سيدجعفر پىشه- ورى، محمدامىن رسولزادە و اوزئير حاجىنى لىنى اوز قوجاغينا آلمىش افسانهوى باكى نىن ساكىنى دير. بو گون بۇتون مادى و معنوى انكشافى دؤورلرىنىن ان قىزغىنلاريندان بيرىنى ياشايان باكى، استادىمىزا ئو صاحبىي اولماقلا دا فخر ائده بىلر.

ملتىمىز قوزئى ده آزاد اولدوغو كيمى زمانلا اوز گۈئىيىنده ده آزاد نفس چكە- جكىرى و طبىعى بير پراسئس كيمى درگى لر و يازىچى لاريمىزىن سايى، دنىانىن گلىشىميش ملتلىرىنە نۇرمال سايىلان بير سوپىيە يە چاتاجاقدىر. اما اونلارين آراسىندا وارلیق كيمى بير درگى و دكتىر هيئت كيمى بير ادبى، اجتماعى و ملى بير شخصىت اولاجاقامى؟ عجبا بۇتون بو ايللرده آذربايجان موسىقىسىنىن هر طرفلى انكشافى شرايطىنده بير لىلى مجنون اوپراسى يازان وارمى؟ بير اوزئير حاجىنى لى نىچە؟

استاد هيئت بير چوخ طرفدن حقلى اولاراق "زمانەمېزىن قورقۇدو" آدینا لاييق گۈرونномوشدور. اما منجه دكتىر هيئت هر هانسى بير شخصىتىن آرتىق ائله عوزئير حاجى بىلىي بىنzer بير ايش گۈرموشدور. بير ملت اوچون ساده موسىقى

اثری یاراتماق یوخ، اوز یارادیجی لیغی لا بیر ملتین موسیقی مدنیتی نی معاصر لشیدیرمکده تک باشینا موفق اولموش بؤیوک عۆزئیر کیمی، استاد هیئت - ۱۳۵۸-د تهراندا تأسیس ائتدیبی ادبیات و مدنیت اوچاغیله، ملی حکومتین مغلوبیتیندن سوئرا یارانمیش ملی حرکاتین یئنی دالغاسی نین یارانما سینا لازیم اولان فوندامەنتال ایسلره باشلادی. بو تاریخی لایحه نین موقیتله حیاتا کئچمه- سی و اوونون برکتیندن گنج نسلین آراسیندان تو تالیتر ایدئولوژی لرە باغلى او لمایان، مینلرلە ملی کادرین یئتىشىدیرلمەسى، قوزئى آذربایجانين آزادلیغىنى قارشىلاماق و اوندان دوغان ھیجان دال غالارىنى اینتىكلى تۈئل فعالىتلىر، درىن و متنىن ملی حرکاتین مجراسينا سالماغى ممکن ائتدى. قوزئى آذربایجان ایكىنجى جمهورىتىنى قورار كن، آرتىق گۇئىى ده چوخ اساسلى بىر ملی مفکورە و بو مفکورەنى يابا بىلەن ملی کادرلار وار ايدى و بونلارىن ان آزىزىدان ايلك نسيلىرى "وارلىق مكتبى" نين يئتىرمەلرى ايدلر. بو يئتىرمەلر ياد ايدئولوق لارين اويدور دوقلاي قطب نمالارا و قالدىرىدىقلارى ماياك لارا استەزايلە باخىردىلار. تۆرك و آذربایجان كىملىيى بو نسل اوچون بىر اورقانىك وحدت تشکىل اندىرىدى داها يادلارىن بىزە بوبور دوغو كىمی، بو اىكى وارلىقدان بىرى دوغما بىرى ياد دئىيلدى. بو آرادا گۆزلە قولاق يا عقل له حسىات آراسىندا ضىيت اعلان ائدىب بىزى اونلارىن بىرىنندن امتناع ائتمە يە چاغىرانلارين، چاغىرىشلارىدا، لعن و نفرىن لرى ده جوابسىز قالىردى. آذربایجان تۆرك او زونو تانيماقدا داها ياد مكتبلر و ياد دايەلرە احتىاج دويموردو.

چوخ سئويندىرىجى حالدىر كى، بؤیوک استادىمىز، ھم قوزئى-ين آزادلیغىنى گۈردو و ھم گۇئىى ده حق عاشىقلرى نين اون مينلىك، يۈز مينلىك و حتى مىليونلوق مارشلارينا شاهىدىر. اوتن ايل گۇئىى آذربایجان قلم انجمىنلى نين يارانما سيلا باغلى تربيون سايىتىدا تۆركجه و فارسجا نشر اولموش اىكى بىاناتىن تۆركجهسىنى ۶۸۹۲ نفر و فارسجاسىنى ۷۲۰۷ نفر او خوموشلار. اگر بو رقم لىرده غير-ى تۆرك او خوجولارين پايىنى نظرە آلساق، تۆرك ادبى و يازىلى دىلى لە باغلى، آذربایجانلى لارين آراسىندا آز بىز زماندا مدنى بىر رنسانس يىن باش وئرمە- سينى ادعى ائده بىلرىك.

سون ایللرە ملی حركاتین چوخ تمکینلى و اوامود وئريجى انكشافينى گۈرن
ھر بير كس، بو حركاتين ايديا تاريخى، و نظرى تمل لرينى آرايااركىن، ۱۳۵۸-جى
ايىل و تهران شەھrinه گەندىب چىخماسى چوخ طبىعى سايىلمالى دىرى. اۆز گۇنده-
لىيىنى اۆزو معىتلىشدىرىھ بىيلن و هيچان دالغالارى و سەھو آدرس لر آرخاسينا
دۆشمهين ملی حركاتيمىز، بو گۈن داها بير دفعە آياغا دورب، اۆزونو، اۆز
عۆزئىرinen توتوب اونا آقىشلار ياغدىرمالى دىرى. بعضا داخلدە و داها آرتىق حال لاردا
خارجىدە، واخت آشيرى معلوم و نامعلوم نىتلرلە باشلايان كامپانىالارين يايماق
ايستەدىكلرى غير- دئموكراتىك شعارلار و استانداردلاشدىرىما جەھدلرى نىن
اوغورسوز قالمالارى، بىزى امین اندىرى كى، ملی قورتولوش حركاتى نىن حاضر كى
دؤورو يالنىز غلبەايىلە نتىجه لنه بىيلر.

تارىخ باخىمېندان ھم ۳ و ھم ۲ اون ايل لىك اوزون زمان سايىلا بىلمز. اما
شاھ رئىمىنىن دئورىلدىيىندن بىرى كىچمىش ایللر، آذربايچان اوچون ملی
دېرىچەلىش ایللرى اولموشدور و سۈزسۈز كى، بو نائىلىتىدە گۈئىلى - قوزئىلى
بۆتون ملتمىزىن و مدنى اينستيتوتلارى نىن پايى واردىرى. اما اگر ملی
مدنитىمىزىن دېرىچەلىشى و ملی قورتولوش حركاتىمىزىن ايندىكى دالgasى نىن
تمل ايشلرى نىن، چئشىدلى مدنى لايجەلر چىرىۋەسىنده، اورقانىزە اولوب حىاتا
كىچىرىلەمىسىنده زماندان ايرەلى دە حركتە باشلامىش بىر اوچاق و بىر شخصىت
آدینى اوجا توتماق اىستەسك، بو اىكى شرفلى يېرلر تارىخىمىزدە بىر معنالى
اولاراق وارلیق مكتبى و دكتر جواد هيئته مخصوص اولاJacدىر.

” ۲۰ ياشىندا بىر مكتب ”

وارلیغىن ۲۰-جى يوبىلئىي ايلە باغلى يازدىغىم مقالەنин لىنىكى. مقالەنин آدى
” ۲۰ ياشىندا بىر مكتب ” دىرى كى ترىبىون درگىسى نىن ۴-جو سايىندا ۱۹۹۹-
جى ايلدە نشر اولموشدور. بو لىنىكە اينتەرنەتتە موجود اولان وئرسىي، اصلىنده
زىنگار فايلى كىمى ايدى و سۇنرا HTML فۇرماسىنا چئورىلركىن، بىر نىچە
كىچىك املا سەھولىنە بنزىر دىيىشىكلىكلىرى عملە گلمىشدىر.

«اورمیه، زنگین توبونیملر دنیاسی»

○ جمال آیریملو

آذربایجان تورپاقلاریندا آرازین او تایی و بو تایی بیر چوخ يئرلرده او جمله‌دن فضولی شهری نین ياخينلیغیندا اولان آزىخ ماغاراسىندا، قازاخ بؤلگەسىنده دامجىلى، داش صالاحلى و تاغلار ماغاراسىندا. آرازین بو تایی قاراداغ بؤلگەسىنده سۆنگون، ليقلان و قەقەھەدە، سالماسىن گۆئى باقىسىندا قارنى يارىخ آدلانان داغىن باقى طرفىنده آجواج منطقەسىنده، تىكان تې ياخينلیغيندا كرفتو ماغاراسىندا و بير چوخ باشقۇ يئرلرده تاپىلمىش ابتدايى انسان تۈپلۈملارى نين ياشايىش يئرلردى و او انسانلاردان قالىميش اثرلى ايکى مىليون ايله ياخين بير دئورىدە آذربایجان اراضىسى نين ايلك انسانلار ياشايىش مىسکى اولدوغۇندان بىزە دانىشماقدادىر. بو آذربایجان انسانى دئمك چوخ اوغورلا انکشاف تارىخى نين اسکى و اورتا داش دئورونو كىچىرىدىپ، قىتىخ مىن ايل اولى يىنى داش دئورونە آياق قۇيموش و اون مىن ايل اولى يىنى داش دئورونو دە بىتىرىپ مىثال دئورونە كىچمىشىدى.

آرازىن قوزئى بؤلگەلىرىنده گەبىگ، داش كىسن و قاراباغ مىس معدنلىرى، آرازىن گۆئىيىنده ايسە قاراداغىن سۆنگون مىس معدنلىرى بو تورپاقلاردا ياشاييان انسانلارين مىس دئورونە كىچمەسى اوچون الوئرىشلى ايمكانلار ياراتمىشىدى. اوئا گۈرە دە دنیانىن باشقا يئرلردى ايله مقايىسەدە آذربایجاندا مىس دئورو ايکى مىن ايل ائرکن باشانلاندى يعنى مىلدادان اونجە سكىگىز مىنинجى ايللەردى.

مىس دئوروندن تۈنج دئورونە كىچىنە آذربایجان انسانى چوخلو ايمكانلار الدە اىدە- رك چىشىتلى ابزار و آلتلر دۆزىلە بىلر و سۇنراڭار دەمير دئوروندە انکشاف يۈللارى اوۇنون اوچون داها دا ھامارلانىر. آنچاق دئمەلى يىك كى، داش دئورونون ايلك گۆنلەرىنده آذربایجان تورپاقلاريندا ياشاييان انسانلار طبىعتىن قەرىنдин و يېرىتىجى حىوانلارين تەلەوكەسىندىن زاغالارا و ماغارالارا سىتعىنان زماندا نسبى تەنگۈر و شۇعورا مالكايىدىسە، اللى مىن ايل اولى ماغارادان دىشارى يا چىخاندا سۆزۈن اصل معناسىندا ذكالى، دۆشونجە لى و فراتىلى موجود ايدى. همان انسان او دئورودە چىشىتلى اينجە صنعت ائرلىرى يارادا بىلىبىدىر. يېر - يېر آذربایجان تورپاقلاريندا تاپىلمىش ائرلىر بونا ثبوت اولا بىلر.

ایکی میلیون ایلدن بری آذربایجان تورپاقلاریندان، قافقازدا و آنا دولو دا، بیر سؤزله دشک اوئن آسیا حدودلاریندا اوز کؤکو اوستوندە حیاتینى داوم ائتدىرەن و مختلف انکشاف يوللارینى كىچن، زمانيمىزا ياخينلاشىقىجا تفکر و شعور اثىریندە گۈزل دانىشيق باجاريغىينا يىيەلنەن، اوز پروتو تۈرك دىلدىنى كۈك دىلدىن آييرىب و انكشافا يۇنلدىن تۈرك انسان تىبىي او تىپدىن تۈرنىمىش، دنياسىنى بۇتون دوغۇ، باتى و قوزئىئىنە كۈچ ائدىب گۈزل مەننەتلەر قوران تۈرك اولوسلىرى بۇ گۈن دنيادا ياشايىان بئيوىك انسان جمعىتىنин گۆچلۇ و قوتلى بېلۇمۇنۇ تشکىيل ائدىر.

پروتو تۈرك دئىدييىمىز آذربایجان انسانى مىلاددان اونجە اوئن اىكىنچى و سكىيىزىنجى مىن اىللىكىلار آراسىندا بۇ تۈرپاغىن مختلف بۈلگەسىنده اوزونە ياشايىش دوشىرگەلرى ياراتماسىندا و او دوشىرگەلرده اوزوندىن يادگار قويىمۇش اينجە صنعت اثرلىرىندىن اوتون تفكرونون نە بۇيدا انكشاف ائتدىبىي بىزىم اوچون بللى اولۇر.

سكىيىزىنجى مىن اىللىك دن انسانلارين قibileلەر بېلۇنمەسى اىلە برابر اوت سوراق حياتىن باشلاماسى اىلە ده اكىنچى لىك، يىش و تۈرپاق اوزىرىنندە چالىشماق، مالدارلىق و مس آلتىر قاييرماق باجاريغى او انسانلارين صىنيفلەنمەسىنە يۈل آچدى، اونلار صىنيفلەندىكچە قibileلەر صورتىنده بېرلشىپ دولت تشكىلاتى قورماغا باشладىلار. انسانلار دولت تشكىلاتىندا وظيفە صاحبىي اولدولار. سۈز يېخ كى تۈرك طايفالارى نىن نفوسو سرعتلە آرتىب قول - بوداق آتماقلا بۇتون آسيايا او جملەدن بىن النھرينى، آنادۇلۇيا، قافقازا، هەمچىن اورتا آسيايا يايىلماسى اىلە برابر اونلارين آنا تۈركجهسى دە چىشىدلى شىوهلەر و آغىزلا را يىيەلندى.

تارىخدن اوئىرندىيىمىزه گۈرە مىلاددان اونجە اوچونجو مىن اىللىكىن باشلامىغىندا اورمۇ گۈلۈ حوزەسىنە (آراتتا) دولتى تشكىيل اولۇندۇ. آراتتا تۈرك دنياسىندا يارانان اىلک دولتايىدى. آراتتا دولتى نىن تشكىلاتىندا ادارە اورقانلارى يارانمىشىدى و او اورقانلاردا وظيفەلى شخىلر چالىشىردىلار. بۇ دولتىن ترکىيىنە ياشايىان بېر سىترا آراتتا طايفالارى سۇنراكى اىللەرە اورتا آسيايا قدر گىدىب و او يېزلىرىدە آلتاي مەننەتى قۇرا بىلدىلەر.

مىلاددان اونجە ۲۳ - جو عصردە اورمو گۈلۈنون گۈنئىيندە لوللوبي طايفالارى نىن دولتى ياراندى. بۇ دولت اورمو گۈلۈ حوزەسىنە يارانمىش اىكىنچى دولتايىدى. لوللوبي دولت قورو لوشو آذربايچانىن اىكى بئيوىك يېزلى طايفالاسى اولان «سو» و «تۈرۈكى» طايفالارينى اوزوندە بېرىلشدىردى.

میلاددان قاباق اوچونجو مین ایلیگین ایکینجی یاریسیندا اورمۇ گۈلۈنۈن باتى و گۈنى باتى بۈلگەلریندە قوتتى (قوتیوم) دولتى مئیدانا گلدى. قوتتى دولتى میلاددان اونجە ۲۱۷۵ - جى ايلده بىنالنھىن حاكمىتىنى الله كىچىرىپ و يۆز ايله قدر سومر اۆلکەسىنى ادارە ئىتتى.

تارىخىمىزدە (كاسسى)، (كاسسىت) آدى ايله آدلانان (كاس) لار میلاددان اونجە ۱۷ - جى عصردە بىنالنھىن گۈنى اراضى سىنى (قاباقكى دۈورلرده سومر؛ سۇنرا باپىل تۈرپاقلارى كىمى تائينان اراضىنى) الله كىچىرىپ میلاددان اونجە ۱۱۱۵ - جى ايله دك يعنى ۵۰۰ ايل حدودندا اورادا حاكمىت باشىندىا اولموشلار. میلاددان قاباق اوچونجو و ایکینجى مین ایللىكلرده ياشايان، كۆكۈ آذربايجان تۈرپاقلارىندان اولان و قدىم آذربايجان اهالىسى آراسىندا چوخ مشهور بۇ اتنىوس دنيا تارىخىنده اۆزوندن بۇيۈك اىزلىر قۇيا بىلدى.

كاسسى طايفالارىنин آنا دۇلو، قافقاز و خصوصاً آذربايجانىن ان اصيل يېرلى طايفالارىندان اولدوغۇنۇ علم عالمىنە ثابت ائدن دىئرلى فاكىتلاردان، تۈرپاقلارىمىزدا بۇ گۈنه دك قالان تۈپونىملەردىر. بۇ طايفالارين آدى ايله بااغلى تۈپونىملەر خصوصىلە مهاجرتلىرنىن قاباقكى دۈورلرە عايد اولانلارى، اونلارىن محض بۇ يېرلەرن دنيانىن مختلف بۈلگەلرینه كۈچمك مسئلەسىنده شىبه يېرى قۇيمور، يعنى كاسسى طايفالارى آذربايجان تۈرپاقلارىندان اۆز موقۇلىنى حفظ ائھەر ك دنيانىن بىر چوخ يېرلەرنە كۈچ ائديب و او يېرلەرde پارلاق مەننیتىلر قۇرموشلار. كاسسى طايفالارىنин اتنىك آدى كاسسى، كاششو كىسى، كوسىسى كىمى سىلسىنلىيىنە گۈرە، بۇ نوع تلفظلىرىن هر بىرىسى كىچمىشىدە و بۇ گۈنده اورمۇ گۈلۈ حوزەسى تۈپونىملەریندە اۆز عكسىنى تاپمىشدىر. بۇ گۈن بىلە اورمۇ گۈلۈنۈن باتى طرفىنдин انزل ماحالىنىدا كاسب (كاس + ائب - كاس + ائو) كندىنин آدى، نازلى چايى ماحالىنىدا «كوسا»، تۈركمان ماحالىنىدا «كوساباد»، مرگور كندىستانىندا «كاسىيان - كىسيان» تۈپونىملەریندە كاس اتنىك آدىن اۆز عكسىنى تاپماسىندا هئچ شىبه يېرى قالمير.

تارىخىندا اوپىرنىيىمىزه اساساً كاسسىلىرىن ايلك كۈچو آذربايغان دان آوروپا ياخ دۇغرو میلاددان ۱۵۰۰ ايل اوچى باشلانىپ، عىنىي حالدا كاسسىلىرىن تۈرۈوكىلىلە بېرلىكىدە دە مهاجرتلىرى اولموشدور. اونلار آزوف دىنizi اطرافىندا، يونان، ايتاليا، اسپانيا، ايسكاندىناوى تۈرپاقلارىندا و بىرتانىدا آدالارىندا حؤكمەتلىر قۇرموش و مەننیتىلر مئيدانا گتىرمىشلر (بو بارەدە سۇنراكى مقالەدە معلومات وئىريلەجكدىر) لاكىن ھەمین طايفالارىن

آدی گئدیب مسکونلاشديغى يېنى تۈرپاقلاردان (كاسىسى) كىمى يوخ بلکە ساك، ساق، ساكا، ساقا و تورساكا (ائتروسك) كىمى سىلىنيردى و بۇ دا كاس ائتتىك آدین مئتاڭتزايا اوغرامىش شكليندن باشقا بىر شئى دىيىيلدىر (مئتاڭتزا، تۈرك دىللرىنە مخصوص اولان بىر فونئتىك قايدادىر، او قايدانىن موجىينىجە آدلار سۆتىدان اولە اوخونور، مىڭلا: كاس اولور ساك، ماق اولور قام و س.).

آوروپايا كۈچموش و ساكا آدى ايله تانىنمىش طاييفالارين بعضى بؤلۈملرى مىلادا يىتدى يۆز ايل قالماش اون آسيايا و او جملەدن اۋز آتا يۈرۈلاري اولان آذربايجانا قايتىدىلار و بۇ تۈرپاقلاردا ائتتىك ترکىيەن گۆجلەنمەسىنە سبب اولدولار، بۇ گۈن آنا دۆلۈ، قافقاز، آذربايجان و ایرانىن مختلف يېئرلىرىنە (ساك) ترکىيەلى و اونون دېيشىك فونئتىك فۇرمالارىندان اولان تۈپۈنلىملەر، آنتروپوئىلىملەر، هيىرۇنىم و اوپىكوتۈپۈنلىملەر ساك ائتنوسىلارىنىن او يېئرلەدە اولان اىز و نىشانەلرىنە دلالت ائدىر. بىز ھەلەلەك يالنیز گۈنئى آذربايغاندا، او جملەدن اۋزمۇ گۈلۈ حوزەسىنە تانىنمىش (كاس) و (ساك) آدىلە باغلى تۈپۈنلىملەر و اونون نوعىلىرىنە اشارە ائتمك اىستەييرىك.

كاس سۆزو فونئتىك حادىئه اثىرىنده خامى، خاز، آس، آز شىكلرىنە ائلەجه دە (ساك) سۆزو ساق، شاك، شك، زاك شىكلرىنە تبدىل اولا بىلر. بۇ سۆزلىر ار- آر (انسان، كىشى)، آنلامىندا اولان كىلمەنى آرتىراندا شاك+ ار يا (ار+ شاك)، شك+ ار يا (ارشك)، ساك+ ار كاس+ ار، خاز+ ار (خازىر- خزر)، (آز+ ار (آزرا)، زاك+ ار (زاكار) وس. عملە گلر، ايندى آذربايغانىن ھەر بىر گۆشەسىنە بئەلە جغرافىي آدلارا راست گىلمك اولور. اولىدە آذربايغانىن اۋز آدینىدان باشلاياق؛ بۇ ائتتىك آدین (آز) فۇرماسىنى بىر (ار) آرتىرساق (آزرا) سۆزو عملە گلر. تۈرك دىللرىنە (تى، بۇى، باى) ائل، اوٹوس معناسىندا و (قان، غان، جان، گان) مكان بىلدىرىن شىكىچلىرىن اويفون اولانىنى (آز) سۆزونە آرتىرساق (آز+ ار+ بى+ جان) (آزربايجان) تۈپۈنلىمى تشکىل اولۇنار.

آذربايغان تارىخييندە و جغرافىاسىندا چۈخ اهمىتلى سايىلان (خازىر- خزر). ائتنو تۈپۈنلىمى و هيىرۇنىمى دئمك (آزرا) سۆزۈنون باشقا فونئتىك شىكلى دىر. آذربايغانىن بعضى بؤلگەلرىنە بۇ (خزر) سۆزو فونئتىك دېيشىكلىيە معروض قالاراق (ھادر، ھؤدر، ھئدر) كىمى دە اۋز عكسىنى تاپماقادادىر. مثال اوچۇن سالماسدا خزرلىردىن قالما «ھؤدر» قالاسى و ماكودا ھئدانلى تۈپۈنلىملەن دانىشماق اولار. اورمو شهرىنىن گۈن چىخان طرفىنندن (خازاران- خزران) آدى محلە و دروازا واردىر. بۇ محلەدە خزرلار اوتورامىشلار.

اوْرمۇ گۈلۈنۈن شرق- گۈنى طرفىنده (هەندر آباد) بىندىرى، اوْرمۇنۇن جنوب شرقى طرفىنده (هەندرلى كندى و هەندرلى داغى) واردىد. پەلەوى رېزىمىنىن شۇونىستى سىاستلىرىنە گۈرە او زمان بۇتون بۇ ھەندر، ھەندر جغرافىي آدلارى (ھىدر) شكلىنە چئورىلەمىش و رسمى سىدلەرە دە ائلەجە قىد اولۇنمۇشدور.

اوْرمۇ گۈلۇ اطرافىندا اشارە ئىللەدىيىمېز قازانچى (كاسانچى)، كاسىيان، ساكان، كىسىيان، كوساكاندى، كوساوا تۈپۈنېملەرىنە (كاس) ائتىنىيەك آد اۋۇز عكىسىنى تاپماقدادىر. سالماسلا خوى آراسىندا شكر يازى (ساكىريازى) و خوى اطرافىندا شكر بولاغى (ساكىر بولاغى) دا ساك سۆزۈنۈ منعڪس اندىر.

حتى شخصى آدلاريندا (قادىن يا ائرکك) اولا شكر، زاكر، ساكار، ساخار، زاخار سۆزلىرىنەن ھەلدە استفادە اولۇنور.

عىثمانلى اوْردو سوندا وقتىلە چوخ گۈجلو فيزىكال قدرتە مالىك اولان سوكمىن لر قوشۇن اىچرىسىنە مخصوص بىر قوه سايىلىرىدilar. بونلار بىر زمان آوروپا يائىچىمۇش كاسىسى لرىن يىنى دن قايبىتىمىش ساكالاردان بىر بؤلۈم ايدىلر. بونلارдан بىر بولوك صفوى دۈورۈنە آذربايجانا گلمىش و خوى منطقەسىنە ساكىن اولۇمۇشلار. ايندى دە اۇتلارين ساكىن اولدوغو يېر «سوكمىن آباد» آدلانىر.

بورادا آذربايغاندان بىر آز اوْزاقدا ياشايان لاكىن اوْنۇنلا سىيخ باغلى و اىكى ئىلىن بىر لىشمىشى اولان (كاس + كاي) (كاسكاي يا قاشقاي) اىلى نىن آدى چوخ افتخارلا قىد اولۇنمىلى دىر.

تارىخى سىدلەر اساساً (كاس) طايفالارى نىن باشچىسى يىا ائل بىيىنە «يانزى» آد و ئىيلەرىدى. بۇ يانزى لرىن حاكمىتى آلتىندا ياشايان تۈركلە «يانزى+ار» يى «يانزى+ائل» دىئىيلەرىدى. زمان سۆرەجىنە بۇ سۆز فۇنتىك دىيىشىكلىك اوزۇنندن «انزى- انزىل» اولىن و اوْرتادان «ى» حرفى دۆشىكىلە) شكلىنە گلمىشدىر. بۇ گۈن اوْرمۇ گۈلۈنۈن باتى طرفىنەن انزىل ماحالى، وان گۈلۇ اطرافىندا (انزىل- انزىر) طايفالارى و خزر دىزىنىن گۈنچىنەن انزلى شەھرى دورور. بۇ شەھرين كاس لار مىسکنى اولدوغۇنا داها بىر دليل بودور كى، انزلى شەھرى نىن بىر حىصەسى نىن آدى «قازان» دىر و بۇ قازيان تۈپۈنېمى چوخ گۈجلو احتماللارا گۈرە «كاسىيان» و كاسى ائتىنىك آدلا باغلى دىر.

اوْرمۇ گۈلۇ حؤوزەسىنەن آزجا اوْزاقلاشىپ خزر حوزەسىنە يىتىشىدىكە كاسپى كاسپىان ھيدرونىيم، تۈپۈنېم و ائتنۈنېملەرىنە راست گلىرىك. بۇ آدلارين دا «كاس» و «بى، بى» سۆزلىرىنەن و «آن» شكىلچىسىنەن تشکىل اولدوغو آيدىن دىر. «پى- بى»

بۇي و طایفا بىلدىرەن سۆز، «آن» اىسە جمع شىكلىچىسى دىير. كاسپى ئىتنونىم و تۈپونىمى كاسپى ياخىزىنىن دئورد دئوره اراضى لىرىنده بۇ گۈن دە اۆز وارلېغىنى ساخلاماقدادىر.

بۇنو دا دئمەلى بىك كى، تۈرك تارىخىنده اوغوز ائللەرى صحنە يە چىخاندان سۇنرا كاس لار و ساك لار دىش اوغوز آدى ايلە تائىندىلار. آنجاق دئمك اولار كى، تۈركلەrin تارىخىنده باشلاندىغى گۈندىن بىرى كاس لار و ساك لار قدر دىيانىن بىر چۈخ جغرافى منطقەلەرنە كۈچوب، اۆز مدنىيتلەرى اساسىندا او يېئرلەدە ايمپېرىالار و مدنىيتلەر قوران طايما و اولوس اولمامىشدىر. مقالەنин اىكىنچى بۇلۇمنىدە ساكا ائللەرى نىن دىندا ياراتىغى مدنىيتلەر حاقيىندا معلومات وئىرلەجكدىر.

قايناقلاڭ:

۱. ئ. ب. يوسفوف. قديم شرق تارىخى- باكى اونيوئرسىتەتى نشرىياتى ۱۹۹۳
۲. عىياتالدىن خىباوللايەنف. آذربايجانلى لارىن ئىتنىك تارىخىنە دايىر- باكى- علم نشرىياتى.
۳. عىياتالدىن خىباوللايەنف. آذربايجان تۈركلەرنىن تشگىلۇ تارىخىنەن، باكى ۱۹۹۴.
۴. اۇز تحقىقى يادداشتلاريم و مقالەلرим.

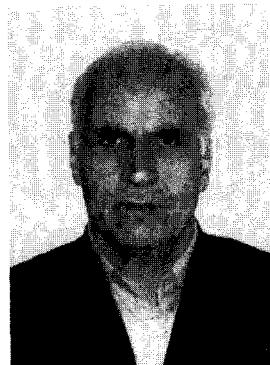
بۇ مقالەدە آدى كىچىن طايفالارин تۈرك و يا پىروتو تۈرك اولمالارىنى دايىر تارىخى مدرككىلىرىن يېرىنى جزئىياتىلە يازماق لازىمدىر.
بۇ گۈتكۈ آذربايجان تۈركلەرى (اوغوز- قىيچاق، اوینۇر ائللەرىندىن) تشكىل اولموش، قىيچاقلار خىزرىن شىمالىندان ۹-۱ جو عصردە و اوغۇزلار ۱-۱ جى عصردە خىزرىن جنوبىندان و اوینۇرلار مفۇل لارلا برابر ۱۳- جو عصردە تۈركستاندان گلەمىش (تارىخى مدركىلە گۇرە). ج- هـ.

تیلیم خان، شعریمیزین چوخ فورمالاری نین نمايندهسى

وح. م. گونشلی

حمرتلى تدقیقاتچى لار، شاعرلر و سؤز استادلارى
شعریمیزین مختلف فورمالارى ايله تانىشدىيلار و ياخشى
بىلىرلر كى، بىزيم ديليمىزىدە شعر فورمالارى باشقا خالقلارا
گۈرە داها دا چوخدور. بونون دا نئچە سببى واردىر؛ او
جملەدن:

۱- چىن، هند، اسپانيول و اينگيليسىن دىللرىنى
كىچىدىن سۇغۇرا، تۆرك دىللرى نين دانىشانلارى نين سايى،
دنىيانىن قالان باشقا دىللرى نين ھامىسىندان چوخدور.
طبيعى دېركى، دانىشانى و نفوس سايى چوخ اولدوقدا،
شاعر و سؤز استادى، ائلهجه ده اونلارين ياراتدىقلارى شعر سېكلرى و نوعلىرى ده چوخ
اولا جاقدىر.

۲- دىلين جغرافياىي محيطى گىنىش اولموش، باشقا سۇزىلە دئىشك، دىلىن
دانىشانلارى و وارثارى دوغۇ آسيادان قوزئى آوروپا يا قدر، بىر ساحەدە ياشادىقلارى و
اونلارىن ھمىن منطقەلرده حكم سۆرن مختلف اقليمى و طبيعى شرایطدىن
فايدالاتدىقلارى، ايلهام آلدىقلارى نين اوجوندان، ائلهجه ده قۇنشولارى اولان ملتلىرين
تأثىيرىنده، ياراتدىقلارى شعرلىرى ده ھم صنعت و فۇرما، ھم ده اىچ و محتوا باخىمېندا
داها دا چئشىتلى اولا بىلەر.

۳- اۆزلىكىلە ده بىزيم بۇلگولرده يعنى ایران، اىراق، آذربايجان و تۆركىيەدە
ياشامىش و ياشاماقدا اولان شاعرلر تۆرك دىللرىنده ايشلەك اولان شعر قالىبلارى و
بيچىملرى ايله تانىش اولا راق، كىچمىشىدە بىزىدە اولموش، لاکىن ايندى آرتىق عرب و
فارس دىللى خلقىرده ايشلەنەن عروض شعرى اۇلچولرى، فورمالازى ايله تانىش
اولدوقلارى نين سببىنە، اونلارдан دا فايدالاتابىلىر، نتىجىدە ياراتدىقلارى ادبى اثرلر ھم
فۇرما، بىچىم و باشقا صنعت اينجەلىكلىرى باخىمېندا اولدوقجا چئشىتلى اولا بىلەر؛
بىلە كى بىزيم ديليمىزىدە يازىلماش شعر اۇلچولرى، فورمالارى، نوعلىرى دقتىلە
سىز الانىب، هر بىرىنە فۇرما، بىچىم، نوع، محتوا باخىمېندا بىر آد و ئىرىلىپ، اونا بىر
آچىقلاما يازىلارسا، ادبىاتىمیزین نە قدر زىگىن، گۈزل و چئشىتلى اولدوغۇنۇ داها آرتىق
گؤسترەمك اولار.

سۆز يوخ کى، بۇ گۈنە قدر تاندىغىمىز شاعرلرين هئچ بىرىسى بۇ فۇرمالار وَ شعر نوعلرىنىن ھامىسىنى احاطه اىدەبىلەمەميش، ھامىسىندا طبىعىنى سىتىنابىلەمەميش، بلکە ھامىسىنى حتى تانىيىا دا بىلەمەمېشلر.

بعضى شاعرلر، او جملەدن قاراداغلى حكيم سيدابوالقاسم نباتى، تىكمەداشلى خستە قاسم و آيرى لارى شعرىمىزىن چۈخلو فۇرمالارى و بىچىملەرنىدە او جملەدن، قوشما، گرايلى، گۈزللەمە، باياتى، رباعى، مخمس، مسدس، مستزاد، ديوانى، اوستادنامە، قىفقلەندىن، حربە- زوربا، دئىيىشمە، باغلاما، وجودنامە، تجنيس، جىلغالى تجنيس، ھم ده عروض شعرىمىزىن چىشىتلى بىچىملەرنىدە يازىپ ياراتمىش، موضوع باخىمېندا دا، اوپىود، تنقىد، طنز، مدحە، مرثىيە، حماسە، سياسى، اخلاقى، ائل و وطن عشقىنده، لېرىكا و سايىرە ساحەلریندە چۈخلو اثرلر ياراتمىشىدىلارسا، بۇ گۈنە قدر او خودوغوم، اوپىرنىدىيىم و آراشدىرىدىغىم شاعرلرين هئچ بىرىسى تىليمخان قدر، ھم اولچو، اسلوب و فۇرما باخىمېندا، ھم ده قۇنو باخىمېندا رنگارنگ و چىشىتلى شاعرلر يازابىلەمە- مىشىدىلر. باشقا سۈزلە دئىسک، تىليمخان شعرىمىزىن لاب چۈخ فۇرمالارى و موضوعلاريندا طبىعىنى سىتىنامىش، يازىپ- ياراتمىش شاعرلرين بىرى، بلکە ده بىرىنجىسى دىر. بۇ ادعانى اثبت ائتمك اوچون تىليمخانىن، شعر بىچىملەرمىزىن تكجه بىر قولو سايىلان قوشما فۇرماسى نىن جۆر بە جۆر يۈئىلەرنىدە قوشدوغو، مختلف قۇنولارى ايچىنە آلان شاعرلرinden اوئرنكلەر گۈستەرمە يە قناعت ائدىرىيەك. گۈستەرەجە يىيمىز نمونەلر دە گۈرەجە يىينىز كىمى، او، تكجه قوشما وزنинدە، ھم فۇرما و بىچىم باخىمېندا فرقلى اولان، ھم ده موضوع باخىمېندا رنگارنگ گۈرۈن نە قدر اثرلر ياراتمىشىدىر.

شاعرلەن، مذهبى بىر قوشماسىندا بىلە او خويوروق:

منع ائدىپ باطلى، حاقيى بويوران

حالى حرامدان سئچىپ- آيیران

بىتلرى سىندىرىپب منبر قاييران

قدم باسان مصلائىھ محمد

اۇنون مذهبى- جناس قوشمالارى نىن بىرى بۇ مصراعالارلا باشلانىر:

سیدالمرسلین، نبئى امى

بى معلم البت قارىسن، قارى

امر اولدو عنکبوت تارینى چكدى

^۱ مزین ائیله‌دین قاری‌سن، قاری^۱

ایندى شاعرين بير معما قوشماسى نين ايکى بندىنى بىرلىكده اوخويوروق:

خلافت مەلكۈنون شاهنشاهى نين

اوچ يۈز آلتىمىش آلتى دىدەبانى وار^۲

اون ايکى سلطانى، اللى ايکى خانى^۳

دۇرد نفر خوش طرب پاسبانى وار^۴

بىر گۈلشىنده گۈرددوم بىش قونچە تر^۵

اون ايکى ياسمن، اون دۇرد صنوبر^۶،

بىش سرچىشمە گۈرددوم، بىر حوض - كوثر^۷

يۈز ايكىرمى دۇرد مىن قرآن خوانى وار^۸

تىليم خانىن همین موضوع، فۇرما و وزنده قوشدوغو بىر مستزاد شعرى نىن ايلك

بندىنى تقدىم ائديرىك:

مظھر - خداسن، ساقى - كوثر

كيم اولار سنىن تك سلطان و سرور

اي صاحب هنرا

هنرىن افضلدىر ھر ذى حياتىدان

اولماز سنىن كىمى شاه - مطھر

سېد - اطھر

تىليم خانىن مذهبى قوشمالارىندان علاوه «۲۹ حروف» عنوانلى ۲۹ پارچا

مذهبى شعرى ده واردىر كى، فۇرما باخىمىندان اۆزونه مخصوصى دولار، يعنى تىليم-خاندان باشقا هئچ بىر شاعردن بۇ فۇرمادا شعر گۈرمە مىشىك؛ آنجاق بۇ قۇنۇ دا يالنىز قوشما دانىشماغا سۆز وئردىيىمiez گۈرە، باشقا موضوع لارا كىچىمكىن واز كىچىرىك.

۱- قارى، ماغارانى (جناس دۆز گلسىن، دىئه، «قارى» ايشلىتىمىش.)

۲- ايلين گۈنلۈرى نين سابى.

۳- ايلده اون ايکى آى و اللى ايکى هفتە

۴- ايلين دۇرد فصلى

۵- منظور «آل- عبا» دىرى، يعنى حضرت محمد(ص) حضرت على، حضرت فاطمه، امام حسن و امام حسین(ع) حضرتلىرى.

۶- امام، ۱۴ مۇھىممۇم.

۷- اولوالعزم پىغىمىرى، بىر دە حضرت فاطمه(س)،

۸- ۱۲۴ مىن پىغمىرىن سۆز گىنديرى.

تىلىم خانىن قوشما بىچىملىرىندە يازدىغى ئويىدله دۇلۇ شعرلىرى دە آز دئىيىل.
آدم اوغلۇ ھاوالانما ھاوايا

پىللە - پىللە ائىننەدەدیر تماشا

حکم اولدو اللەدان: قايىيت بورادان

شجر آتا^١ مىننەدەدیر تماشا

جامعەدە لاقيدىلىك، حرمتسىزلىك، ئېزىلايلىق قىزىلا فرق قۇيماماق و چۈخلۇ
ياراما زىلەقلارى گۈرن شاعر، بىلە دىنمز، سوئيلەمەز قالابىلمىر، قوشمالارىنىدا، اولدو قجا
ياراما زىلەقلارى تىقىد آتشىنە توپور:

آى آغالار بۇ درد منى اولدورور

ياخشى ليق ائىلە يەمى^٢ بىلەن اولمۇيا

زحمت چىكەمى بى وفا يار يوطوندا

بىر يول دا اوزو يە^٣ گۈلن اولمۇيا

حكيم تىلىم خانىن بۇتون شعرلىرىندە، اۋزىلىكىلە دە قوشمالارىنىدا چۈخلۇ حكمتىلە
دۇلۇ شعرلىرى گۈزە چارپىماقدادىر:

منى منع ائىلەمە ئۆزىلەم - گىراه

قاراغا بولبۇل اولماز، بولبۇل باز اولماز.

اوچ كۈك اوستە بىتر، اصلىنى اىستىر

قارا پالاس يوماغىتىن بوز اولماز

«اولماز» ردېفلى آيرى بىر شعرىندە:

گىرگ - بىبابانى مىش ائىلەم - زلر

اڭىچە سود وئرسە، ياغى - ياخ اولماز

ھر الوان چىيچىگە لالە دە - زلر

رنگى احمر اولسا، داغى داغ اولماز

ناكام بىر عشق اىلە حىيات سۆرموش شاعرىن لىرىكا سىيندا داها چۈخ اينجەلىكلىرى راست
گلەك اولور. عمومىتىلە دەمك اولار كى، تىلىم خان محبت شاعرى دىر و محبت
شعرلىرىندە داها آرتىق موقق گۈروننمىكىدەدیر:

١- آغاچ آتا، آغاچدان قاپىرىلىمىش آتا، تابوتا.

٢- الله يەسەن، اندەسەن (يىتلە نەجەددەدیر).

٣- اۋزونە.

قصر اوستوندن نظر سالیب باخاندا
گویا کی شفقدن شمس و ماه با خار
برق عسین آناندا، بولبول - شیدا
هابنله اونون "دوشوبدور" ردیفلی بیر شعرینده او خویوروق:
قاشلارین کعبه دیر محراب - دیله لبلرین او خشاتدیم من سلسیله
ممه لرین نارا، جمالین گوله دیشلرین گوهر دیر، کانه دوشوبدور.
شاعرین لیریک قوشمالاریندا حسرت ده خصوصی پئر توتور:
خرامان قدینه نظر سالاندا
طاقتیم یوخ، اوریمددن قان گندر
هر ایگیت کی سئودیگینی آلاماسین
بو دنیادان دردی بی درمان گندر
تیلیم خانین قوشمالاریندا نقطه سیز^۱ جناس شعرلره ده قارشیلاشیریق. او رنک
اولا راق:

ملول اولما دلدار، دردهام^۲، دی، گول!
کودکه وئر ممه، درده، امده، گول!
حسوده گرم اولما، درده آم دگول^۳
حسودا کم مهر و سرد آرا^۴ گرک.
اونون لیریک قوشمالاریندا جناس شعرلر داهادا گؤزل و او رک او خشایاندیر:
صفحة وجهینده سبع المتنانی^۵ -
او خویوب یتمیشم آ - یاسینه^۶ من
باده وصلیندن کامیم آلمیشام
بیللم حسرت اوللام آی ایسینه^۷ من

پروانه تک یاخما آ - یاغا منی قولونام، عفو ائله آی آغا، منی
زفلرین تک یاخما آیاغا منی قوی وطن ائله بیم آی او سینه من

۱- عرب قرافیکالی الیفبامیزلا یازیلاتدا، نقطه سیز حرقلره یازیلان.

۲- دردهم، قابیدایم، او زقدا دغیل.

۳- درده درمان دغیل. (با خل آدام ایله آرتیق صمیمی اولما، او، سنین دردینه درمان ائده بیلمز).

۴- آراسی سویوق، آرتیق صمیمی اولما ماق.

۵- ایکی دئنه نازل اولان یتددی آیه (منظور قرآنین ایلک سوره مسی فاتحه الکتاب دیر).

۶- قرآن دا یاسین سوره مسی.

۷- قوخونا، عطرینه.

باشقا بير جناس- ليريک قوشماسىندا، بىلە ترتم ئەدير:
 ايگى گروه بير- بيريلە بحث ائدر
 رقيبى شاھمارلار صنم، آغلاسين^١
 شادلىق بازارينا گذر اتتمەسىن
 روادير گۈزلىرى سەنم^٢ آغلاسين

يا دولدورمام جامى، يا نىمە قۇيىمam
 چىنە يە خام كرپىج، يا نىمە قۇيىمam
 رقىب لقمان اولسا، يانىمە قۇيىمam
 انتگىنин دردىمە سن ام، آغلاسين.

تىليم خان ائلە استاد شاعر اولوبىدوركى، نىچە صنعتى، نىچە هنرى بىر شعرىندە
 اۆستە- اۆستە سالابىلىپىدىر. مثلاً او، بعضاً جىفالى تجنىس شعرلىرىنى «دۇداق دېمىز»
 فۇرمادا دا قوشوبدور؛ آشاغىداكى شعر پارچاسى بۇ ادعانى ثبوت ائدن اورنڭدىر:
 سىنин درد- دىلىن سىنە دە قالدى اوخلارين سانجىلدى، سىنە دە قالدى
 عاشيق سىنە دە قالدى نارلار سىنە دە قالدى
 تۈلک تىرلان شكارى- كەھلىك سىنە دە قالدى
 حىيە^٣ تك ساچلارين سىنە دە قالدى حاضر اول كى، ناگە سنى آغلادا^٤
 شاعر، قوشما شعرىنин بىر يۇئو اولان جىفالى تجنىس شعرلىرىنى دە نىچە
 فۇرمادا يازىپىدىر. دئمك او، بعضاً باشقا شاعرلار كىمى هر دۇرد مصراوعىق قوشمانىن
 آراسىينا همان قوشماايلە قافىهلەن بىر جناس باياتى سالماقلارا اونو جىفالى تجنىس
 شعرىنه چئويرىر، بعضاً دە همان قوشماايلە قافىهلەن بىر اوقج بىتلىك، يىددى هجالى
 شعر پارچاسى يېرلىشىرىمكە، جىفالى تجنىس شعرىندە بىر يىنىلىك دە گىتىرىپىدىر. بىز
 بورادا بۇ شعر نمونەلرى ئىن هر بىرىنندىن بىر اورنڭ گؤسترىرىك. اولجە قوشمانىن آراسىينا
 باياتى سالىنميش جىفالى تجنىسلىرىنىن بىر اورنڭ:

چونكى منه، سن آئىنە دلسن
 آرايش- جمال، صنم ائيلەسن!

١- آغىلاسىن، زەرنلىرىسىن.

٢- ياش، گۈز ياشى.

٣- داغىن سىنەسىندا، داغىن دۇشوندە.

٤- ايلەن.

٥- آغىلادا، زەرلەيدە.

عاشق، صنم ایله، سن

چو خدور سنه ویل آسن^۱

من هامیدان یانغینام

انصافسا، نم ائیله سن^۲

البته کی بو درد منی اوْلدورمز

نبضمیم گر تو تسان سن، ام ائیله سن.

ایندی قوشما آراسیندا آلتی مصراعلیق، یئدی هجالی شعرله جیفالی تجنیس
ائدیلن بیر قوشما سیندان نمونه:

بیر جمال گورمگه وئریر جانینی

پروانه یه آتش نه شیرین قالدى^۳!

عاشیق نه شیرین قالدى؟

حشرين - نشیرین قالدى

دنیا یه گلن گندر

تلخ، نه شیرین قالدى

نه تولکو کامه یئتدى

عمرو نه شیرین قالدى

عشق هر کیمه مستولی دیر، بئله دیر

بیستوندا نه فرهاد، نه شیرین قالدى.

تیلیم خان شعری اوْلدوچجا خلق شعری دیر. ائله بو گونه کیمی تیلیم خانی
یاشادان رمز ده بودور. اوْنون شعری خلقی اوْلماسایدی، خلق طرفیندن منیمسه نیب
ساخلانمازدی. بو نئچه بیته دقّت یئتیرمکله گورون نه قدر ساده دیله و خلق دیلیندە
گؤزل سۆزلر يارادا بیلیر:

دندیم: خوب ياراشیر خدا و خال سنه

دندی: سویله گوروم آخى سنه نه؟

دندیم: لب زکاتی یېتیشىر منه

دندی: عجب دلى - دیوانه دیر بوا

دندیم: سنین عشقین جانیمدا قالدى

۱- سنه مایل اولان، سنه میل اللهين.

۲- انصاف ائدیب سو چیله و یانغینیمی سۇندور سنا

۳- غالدى، ذوب اولما يېرى دیر، غاردى، سیئینىمالى يېردىر.

دئدى: سیراڭىدىيىن چوخ خوش خيالدى

دندىم، من تىلىمەم، گۈپۈلۈم و آلدى

دئدى: من دندىم بىس بىگانەدىر بوا

تىلىم خان قوشماسىندا دئىيشىمەلر و سوآل - جوابلار دا واردىر. بىز اونون بىر سوآل - جاوابى ايلە سۆزۈمۈزە سۇن قۇيوروق.

گل آى عاشق سىندىن خېر آلايم

كىيم ايدى ابر اوستە مکان ائىلەدى؟

نه يېرده جانسىزى گتىيردى جانا

دانىشىدیردى، نىچە دىوان ائىلەدى؟

جواب:

گل آى عاشق، سنه جواب سۈپەلەييم

ابر اوستوندە على مکان ائىلەدى

بىر قورو آغاچى گتىيردى جانا

دانىشىدیردى، اوئا دىوان ائىلەدى.

گۈردوپۇنۇز كىمى شاعر تىلىم خان شعرىمېزىن يالنىز بىر قولو اولان قوشمانى اوز

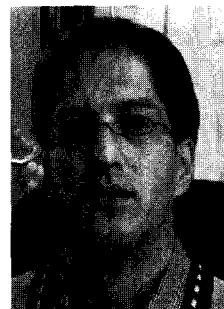
استادلىيغى ايلە اوئلارجا قالىبە سالىب، هر بىرىنده مختلف موضوعلار، فىكلر و مقصدلر

داشىيان اثرلر ياردىبىدىر.

یاشاتماق سئومگین لازیم شرطی...

دکتر حسن- م جعفرزاده

تهراندا طلبه اولدوغوم زمان یاخیندان وارلیق درگیسی و درگی نین صدری دکتر هیئت محضرینه شرفیاب اولوب، وارلیق مکتبینده اوزل بیر طلبه کیمی آدیمی قید انتدیره بیلمیشدیم. بو مکتبده یالنیز آذربایجانمیز یوخ بلکه علم دنیاسی نین فخری و داهی شخصیتی و اونون جراحلیق و تورکولوژی ده ممتاز یثری و رتبه‌سی ایله ضیالی و آیدین لاریمیز ایچینده تانیش ایدیم اما او گونلرده بیر گون آنا و قارداش- باجیما باش

وورماق اوچون تهراندان تبریز هوا لیمانینا اوچودوم. طیاره میدانیندان ائشییه چیخیب جاده‌دن شهر ایچینه و اوردان دا اوز شهریمیزه گئتمک اوچون ماشین آختاریدیم. قیشین سویوق گونلرایدی. تبریز شاختاسی ایله یاناشی سازاق اللریمی و سوراتیمی کسیردی. نچه دقیقه اورادا دایاندیغیم اوچون ائله سویوق لاب گیریخدیرمیشدی کی، بیر آن بیر اسکی پیکان ماشینی اونومده دایاندی. سوروجوسو شیشه‌سینی آشاغی چکیب، منی ماشینینا چاغیردی. ماشین سوروجوسو دقیمی الدی. او، لیسه زمانی اویرتمنیم اولموشدو. دئیرلر: "کور الله‌دان نه ایستر ایکی ایشیقلی گؤز". منه ده یئنى مدل ساهمان ایستی سوبالی ماشین ساخلاماسا دا، ائله او اسکی مدل پیکان ماشینی، تانیش سوروجو ایله لاب سئویندیریجی ایدی، تئز کئچیب اوتوردو. سوروجو، یا یاخشیسینی دئسم اویرتمنیمیز ایله سلام و خوش- بئش اندیب، ماشینی یولا سالدی. اوردان گلیب تبریزین قاتار ایستاسیونو اولان میدانینا چاتدیق. اویرتمنیم قاتار ایستاسیونوندان ار- آرواد اولان ایکی باشقا مسافر ده گؤتوردو. داها بیر یوللوق یولا دوشدوک. اویرتمنیم ماشیندا اوتوردوغوموزدان منی دانیشیغا توتدو. منیم جانیم قیزیشماسایدی دا، اونون انگی یاخشی قیزیشمیش ایدی، ائله بیر دیل یاغدیریردی. هردن ماشینین دنده‌سینی دییشنده سؤزون قیریب سؤزرا یئنه ده داوم وئریردی. بیر آز کئچمیش کیشی مسافر بیر آن سوروجونون سؤزونه کئچیب بیر- ایکی سوال

سوروشدو. اوون سوآلیندان توفارقاندا تانیشلارى نين ختم مجلسينه گئتمكلرىنى باشا دۆشدورم. اۋيرتمنىمiz مسافرين جوابىنى وئریپ، اوڭى دانىشىغينا داوام وئردى. منيم ده يواش - يواش جانىم قىزىشىدۇ وَ عمللى - عاغىلى اۋيرتمنىمle دانىشىغا گىردىم. سۆز تۆرك ادبىياتىندان گىنديرىدى. من تۆرك ادبىاتى نين هوسلىسى ايدىم وَ اۋيرتمنىمiz ده ان آزى فارس ادبىاتى اۋيرتمنى ايدى. ائله بۇ اورتاق ماراق وَ هومن يعنى هر ايكمىزىن ادبىات هوسلىسى اولدوغۇمۇز كفایت اندىرىدى كى، او سۈپۈق ھوادا اىستى - اىستى وَ شىرىن - شىرىن، سىچاق وَ شىرىن ادبىاتدان سۆز گئتسىن وَ ائله جە ده تۆركە ادبىاتدان سۆز گئتمك كفایت ائدر كى سۆز اۇرتاسىندا جواد هيئت وَ اوون وارلىغىندان وَ ائله جە ده تۆرك ادبىاتىندان سۆز گئتسىن.

بىز دانىشىردىق؛ اما او اىكى مسافرىمiz، يا ياخشى دئىسم او ار - آرواد مسافر ساكت او تورموش، غربىلىك حسن ائدىرىدىلر. اما بىر آن كىشى مسافرىمiz سۈيکنديبىي صندىلیندن دىككىشىب سۈزلەرە دقتايىلە قولاق آسماغى منيم دقتىمى چكدى. نئچە دقىقەدن سۇنرا كىشى مسافرىمiz بىزدىن عذر دىلە بىب، سۆزە قارىشماغا اىذن اىستەدى. بىز ده تعارف ائدبى اوتو دىنلەممە يە حاضر اولدوق.

كىشى: "من ادبىات، درگى وَ بىئنچى سۆزلىرن باشىم چىخمير. اما سىزىن دانىشىدېغىنiz او دكتىر جواد هيئتى من ياخشى تانىرام. او دكتىر هيئت ائله منيم بۇ خانىميمدا جرااحلىق عملياتى آپارمىشدى. اوون - اوون بىش اىل بوندان اوڭ، والله من فەھلە بىر بابا! ايدىم؛ البتە ايندى ده فەھلە يەم. او زمان بۇ آروادىمى تەرانا حكىم لەرە گۇئورمۇشدون. سۆزون قىسasى خانىميم عمليات آلتىنا آپولىمالى ايدى. والله منيم ده عمليات اوچون هەنج پارام يوخايدى. او زمان بۇ حكىم خانىميمدا مۇقتە جرااحلىق عملياتى آپاردى وَ عمليات پاراسى بىر يانا، تېرىزە دۇنمك اوچون ده منيم جىبىمە پارا قويىدۇ..." "من او كىشى يە نؤكرم".

كىشى نين سۆزو تمام اولدو. يواش - يواش مقصىدە چاتدىق. من خالقىنى ياشادىب، خالقى ايلە ياشايان بختيار انسانى گۈرددوم.

لیریک فولکلور ژانرلاری نین تبلیغی و تدقیقی "وارلیق" ژورنالیندا

مریم صبری

آذربایجان مآلی علملر آکادئمیاسی فولکلور انسیستیتونون دیسرتانتی

"وارلیق" درگی سینده فلکلورون لیریک ژانرلارینا عайд چو خلو مقاله درج ائدیلمیشdir. بئله کی، فولکلورون بۇ ژانرلارینا دایر درگی نین امکداشلاری نین مقاله-سینده هم توپلاییجیلیق، هم ده تدقیقات خاراكتری ایشلره راست گلمک ممکندور. ایسته ردیک کی، اونجه درگی ده داها چوخ نشر اندیلمیش بایاتیلارдан دانیشاق.

بایاتی شفاهی خلق ادبیاتی نین ان گئنیش باییلمیش و دیئرلی نمونه لریندن دیر. خالق ادبیاتی نین مهم بير حیصه سینی تشکیل ائدن لیریک ژانردا بایاتی لار داها چوخ اوستونلوك تشکیل ائدير. بایاتی لار هامی طرفیندن سؤپیلەرک اوخونان، آسان ياددا قالان بير فولکلور ماتئریالی کیمی هر زمان يارانیر و انکشاف ائدير.

جواد هیئت بایاتی آدى نین هاردان گلدييینى ایضاح ائدهرك بىلدیریرکی، بایاتی آدى اوغوز قبیلە لریندن اولان بایات آدىندان گلмиشdir. بایاتی لار اوتجه بيرىسى طرفیندن سؤپیلە نىلەمیشسە ده، سۇنرا دان خلقىن دىلىنجە كىچەرك، دىلدىن- دىلە، ائلن- ائله كىچىمىش و زمان كىچدىكچە اوئلارين مؤلفلرى اوتسودولاراق، خالقىن مالى اولموشدور. لاکىن بير سىترا عاشقلارىمیز واردیرکی، بایاتی ياراتماقلە خصوصى مشغۇل اولموشلار (۱۵۷ و ۱۵۸).

بونو دا قید ائتمك لازمدىركی، بایاتی اصطلاحى نین منشائىينه دایر باشقما فکرلر ده موجوددور. مثلا ک. بىین اوغلو بۇ بارەدە بئله يازىر: "بایاتی اصطلاحى نین" بۇ نظم نوعونون موسىقى سینە وئریلمیش آد اولدوغو بارەدە امین عابدين گلدىگى قناعت تمامىلە دۆزگوندور، چوتىكى يوخارىدا قيد ائتدىيىمیز كیمی، قدیم دۈورلرده و اورتا عصرلرده خالق يارادىجىلىغى نین پۇتىك ژانرلارى ايلك نۇوبەدە ماھنى متنلىرى كیمی باشا دۆشۈلۈردو. بۇ معنادا اىسە "بایاتی" اصطلاحىنى عرب منشائى "بایات" خرین زۆرمۇمه ايله اوخونان ماھنى "سۆزو ايله باغلاماق لازىم گلىر؛ بير طايغانىن اوخدوغۇ ماھنى نین بۇتون آذربایجان تۆرکلری نین باشلىجا مئلودىياسينا چئورىلمەسىنى احتمال ائتمك ممکون اولسا دا، بۇ فولکلور مئلودىياسى نین كلاسيك فارس موغاملارينا دا سىريات ائتمەسىنى ادعا ائتمك بۇ مسئىلەر بىلد اولان متخصص لر اۆچۈن قطعىيَا ايناندیرىجى گۇرونە بىلمز. هم ده "بایات- كورد"، "بایات- شيراز"، "بایات- اصفهان"،

"بایات- قاجار" کیمی موغام آدلاری نین دا بایات طایفاسی نین آدی ایله علاقه‌لندیریلمه- سی منطقی جهتدن اساسسیز اولاًجاقدیر. گۇروندویو کیمی، بایاتی شعر فۇرماسى نین آدی نین تۈرك منشائى بایات طایفاسى نین آدی ایله علاقه‌لندیریلمەسى تصادفى سىن بنزىرلىيىنه اساسلاتان بىر احتمال اولدوغو حالدا، بېرىنجى نین بلاواسطه موسىقى ایله باغلى اولان عرب منشائى "بایات" سۆزوندن يارانماسى فکرى چوخ سایلى و كۈنكرئىت دىئىيل، موسىقى و تارىخى- مەدۇنى فاكىتلارا استناد اندىر. فارس دىليتىنە دە ايشلەنن عرب منشائى "بایات" سۆزونون اوج معناسى واردىر:

۱- گئجهنى هر هانسى باشقابير يېرده قالدىقىدا زۆم- زۆمە ائدىلن ماھنى؛

۲- گئجه وقتى دشمنە هجوم اتىمك؛

۳- گئجهدن سحرە قالىب بىر آز كەنەلمىش قىدا (چۈرك و سايىره):

"بایاتى" اصطلاحى، سۆزسۈزكى، "بایات" سۆزونون بېرىنجى معناسى ایله باغلى دىر و بو تۈرك ماھنى سينا فارس لار "بایات- تۈرك" دەمىشلر (۵۱- ۵۰ و ۵).

بایات- تۈركون مئلودىياسى حقىنەدە ايسە م . معين بىلە يازىر: "اولدوچا مونوتون و سادە خلق طرفىنەن چوخ خۇشلانان بىر مئلودىيادىر. اگر بایات- تۈركون تىخنىكاسىنى شورون تىخنىكاسى حساب ائتسك، شورون و بایات- تۈركون ق اما فاصلەلرى آراسىندا فرق اولمايا جاقدىر." (۶۱۶ و ۶)

"وارلیق" درگىسىنەدە بایاتى لار حقىنەدە يازىلدىمىش مقالەلر ايچرىسىنەدە مىرھەداتىتى حصارى نين آذربايچان فۇلكلوروندان نمونەلر" آدلى مقالەسى خصوصىلە دقتى جلب اندىر. مؤلف آذربايچان فۇلكلورونو دىنلەنەن زىنگىن شفاهى خلق ادبىاتى حساب اندىر. بورادا بایاتى لارا خصوصى بىر يېر آپىلىر و بو شعر نۇعونون قورولوشوندان توتموش، موضوع و موتىولرىنە قدر گئنىش معلومات و ئېرىلىر. او، بىلدىرىرىكى، بایاتى لارى قوشانلار تانىنمامىش شخص لەدىر.

بایاتى لار تارىخ بۇيۇ، عصرلەرن بىرى، مختلف انسانلار طرفىنەن مختلف موضوعلار بارهسىنەدە دېلىلىپ و او عصرلەدە باش وئرن حادىشەلرین خېرىنى بىزە چاتدىرىر. ياخود يانىقلى اۆرکلەرین نىسگىل لرى و دويغولارىنى، عاشق لارىن، مظلوملارىن اۆر- ك چىرپىنتى لارىنى و خلقىمىزىن باشىنا گلن تارىخى حادىشەلرى اۆزۈندە عكس ائتدىرىر (۶۷ و ۶۴).

قىد ائتدىك كى، بایاتى لار موضوعجا چوخ چىشىدلە دىرلر. مەمضى بوناگۇرە دە اىستەر تۈى، اىستەر دە ياس مەرسەلرینە دە بایاتى لارىن اوخونماسىنَا راست گلىنير. بونو م.

حصاری ده خاطرلادارق بیلدیریر کی، حتی بعضی یتلرده یاس صاحبی اولان قادینلار یاس مجلسینه گلن هر بیر قادينا خطاب بير مناسب باياتيني آوازا اوخومالى و او قوناق قادين بير آيرى مناسب باياتى ايله اونا جواب وئرمەلى دير. اوندان علاوه یاس صاحبی اولان قادين لار اولونو مناسب باياتى لارلا اوخشاياراق مجلسىدە كى لرى تائىرنىدىريپ، آغلادارلار. مثلاً:

سۆمۈكلىرى چاخناشىدى.	آت منى گۇتدۇ قاشىدى،
منزىلەيم اوزاقلاشىدى.	خېسىر وئرين ائلىمە،
	يا

يوخ عزيزىم واى دردىم، واى دردىم.

هامى اكدى، گۈل دردى، من گۈل اكدىم، واى دردىم.

بىلدىيىمىز كىمى، باياتى لارين ائله نوعلارى واردىر كى، اوردا جناس سۈزلەن استفادە ئىدىلىر. جناس قافىھلە واسىطەسىلە يارانان باياتى لاردا فكر داها يېنچام، معنا، داها تأثيرلى اىفادە ئىدىلىر. باياتى لاردا جناس سۈزلەن استفادە ئىدىلمەسى بۇ مقالەدە ده خاطرلادىلىمىشىدیر. مؤلف قيد ائدىركى، باياتى لارين خصوصىتلىرىنىن بىرى اوتلاردا "جناس" آدلۇ شعر صنعتىنىن گئنىش استفادە ئىدىلمەسى دير. مثلاً:

عزيزىم سالىيانا، دارا زلفون، سال يانا.

نئجهسن بىر آه چكىم كور قوروپا، سال يانا

بو باياتى دا اوچ مصراعدا "سال يانا" سۈزو اوچ مختلف معنالار ايله تكرار اولونموشدور. بىرىنچى مصراعدا "سالىيان" بىر شهر آدى دير. ايکىنچى مصراعدا "يانا سال" معانسى وئىر. دئوردونجو مصراعدا ايسە "سال" سۈزو "سال داش" (بىر روایتىدە قاييق) معناسىندادىر. (۶۸ و ۶۹).

فۇلكلورون دىيگر ژانرلارى كىمى باياتى لاردا دا تارىخىن معين اىزلىرى اوز عكسينى قورويوب ساخلامىشىدیر. خصوصاً ده آيرىلىق، خلقىن چكدىبىي عذاب- اذىتلر باياتى شكلىндە دىللەرde ازىز اولموشدور.

تارىخى حادىشلەرين فۇلكلور ماتئراللارىندادا نتجە عكس اولوندوغونو اىزلىھىن بابك دانشور، بۇ حاقدا يازدىغى مقالەدە گۇستەریر كى، خلق ادبىياتى تارىخى اوپىرەنمك اوچون زىگىن معلومات وئىر. مؤاڭىف، فۇلكلور نوعلرىنىن هر بىرىنده بۇ اىزلىرى آراشدىرىمىشىدیر. مثلاً عرب باسىقىنچى لارى آذربايجاندا تؤرەتدىكلىرى تالانلار و تؤكىدوكلىرى قانلار آشاغىداكى باياتى دا عكس اولونموشدور:

عربلر، آی عربلر، آیاغیندا جورابلار.

عربه يورد وئرمەيىن، عرب يوردو خارابلار.

بو بىياتى لار آز دا اولسا، ايندى ده ائل آراسىندا ياشايير. ساواش لار، باسقىن لار اۋز دوغما يوردوندان دىدرگىن دوشن آذربايچانلى لارين غصەلرى وَ دردلرى بىياتى لاردا چوخ آيدىن ايفاده اولونور (٧٧ و ٧٨).

“وارلیق” دا لىريك ڙانرين باشقان نوغىلىنە يېر وئريلمىشدىر. بونلار آراسىندا بىياتى لاردان سۇنرا ماهنى لارين آدلارينى چىكمك اوپلار. خالق ماهنى لارى هر زمان سئوپىلىپ، هر زمان بؤيوك محبتىله يادداشلاردا حكى اولونوب قالمىشدىر. ماهنى لارلا باغلى مقالە لىدن بىرى م.ع. فرزانى يە مخصوصىدور. اونون “آذربايچان ائل ماهنى لارى” آدلى مقالەسى اولدوچجا ماراقلى دىر. مؤلف ماهنى لار حقىنەدە فکرلىرىنى ايفاده ائدەرك بىلدىريركى، آذربايچان ائل ماهنى لارى اىستر سۆز قورولوشو و ايسىرسە ده موسىقى آخارلىغى و دويغۇ دۇلغۇنلۇغو باخيمىندان آذربايچان موسىقىلى ائل ادبىاتى نىن اولدوچجا يايىلمىش و خلق آراسىندا، كىندرەدە و شەھرلەدە آغيزىدا - آغيزا دولاشان وَ ائل - اوپا آراسىندا دئونە - دئونە و سئوپىلە - سئوپىلە اوخونان نوعلىرىندن بىرى دىر.

هم ماھر چالفيچى لار و اوخويانلارين واسىطەسىلە ايفا ائدىلن وَ هم ده هر بىر سۆز بىلەن دىل آنلايان آذربايچانلى طرفىندن بؤيوك رغبىلە اوخونان و اشىيدىلن بۇ ياراشىقلى ماهنى لارين باشلىجا خصوصىتى اوندارى دىر كى، بورادا سۆز موسىقى ايلە بىرلشىر و انسان دويغولارىنى جوشدوران و اونلارا قول - قاناد وئرن گۈزىل تەممەلر ياردادىر. (١٠١ و ١٠٢).

م.ع فرزانه ماهنى لارين مضمون و قۇزولوش باخيمىندان دا اىضاھىنى و ئەرمىشدىر. او، قىد ائدىركى، “آذربايچان ائل ماهنى لارى مضمون اعتبارىلە اولدوچجا مختلفدىر. بونلارين سىراسىندا بىر چوخ امك، اكينچىلىك، تارىخى قەرمانلىق، مراسم ماهنى لارى يېرىلىشىبيي حالدا، ائل ماهنى لارى نىن ھامىدان چوخ يايىلمىش حصەسىنى لىريك ماهنى لار تشکىل ائدىر. آذربايچان لىريك ماهنى لارى اساساً تك سىلە اوخونور، لاكىن بعضى ماهنى لار اساساً خور و يا دئىيىشىمە حالىندا اولدوغو اوچون اىكى سىسىلى و گاه دا چوخ سىلى اولورلار. ماهنى لارين چۈخۈ شور - سەگاه، بىيات - شىراز، راست، چاھارگاه و بۇ كىمى ھاوالارا اساسلىتىر. ماهنى لار وزن و رىتم باخيمىندان دا چوخ رىڭارنىڭدىرىلر. ماهنى لارين وزنى قوشما، دو بىتى، بىياتى، گرایلى، و آيرى - آيرى خلق شعر قالب - لرىندن تشکىل اولور. (١٠٢ و ١٠٣)

مئلگ بیلدیریرکی، شمالي آذربایجاندا ائل ماهنى لارى نين تۈپلانماسى و نوتا سالىنماسىندا ايکى بؤيوك موسىقى استادى، يعنى عۆزئىر حاجى بىوف و مسلم ماقامايمىۋين چۈخ اهمىتلى رۇلو اولموشدور.

آردىنجا مئلگ بير سира گوركملى بسته كارلارين آدلارينى چەكىرەك، اونلارين خالق ماھنىلارى نين تۈپلانماسى و نوتا كۈچۈرولمه سىندىكى روللارى يىندان دانىشمىشدىر. ایران آذربایجانىندا ايسە خالق ماھنىلارى ياراندىقلارى و يايىلدىقلارى گۈندن ھاميدان چۈخ چالغىچى دىستەلرى طرفىنندن تۈى لاردا و شىنىك اوچۇن قورولموش مجلسلەدە چالفى آلتلىيندن تار، قالا، ساز، كامانچا، و باشقۇ موسىقى آلتلىرى ايلە بېرىلىكىدە اوخونماقلە خلق آراسىندا يايىلىر و هر يىرددە، ائودە، كۆچەدە آغىزلا ردا گىزىر و دىللەر ازبرى اولوردو (۱۰۲ و ۲).

پەھلوى رژىمي فۇلكلور ساحەسىنده تأثيرسىز قالمامىشدىر. بۇ دۇورىدە قۇيولموش قاداغالار ماھنى لارىن يايىلماسىينا. نوتا كۈچۈرولمه سىنه اۋز منفى تأثيرىنى گؤسترمىشدىر. لاکىن بونا باخما ياراق بۇ ماھنى لار خلقىن دويغۇلارىنى تام شكىلde عكس ائتىدىرەك، دىلدىن - دىلە كىچىب، يايىلمىشدىر. بۇ مسئىلە يە دە تۈخونان م.ع فرزانه قىد ائدىرکى، پەھلوى رژىمي ايللەرىندا آذربایجان دىلەرىندا يازماغان، اوخوماغان و حتى دانىشماغان ياساق اولىدوغو سىرالاردا ائل ماهنى لارى دىلىمىزىن و دويغۇلارىمىزىن گۈجو و تۆكىنمز تىتومچوسو كىمى هىچ زمان سوسمامىش و اونتون جۈشىدوران سىسى و نفسى شهرلەدە و كىندرىدە اشىيدىلىمەشىدەر.

بورادا اوزون ايللەر آذربایجان دىلەرنىدە كتاب و مطبوعاتىن نىشى قاداغان اولۇندوغۇ اوچۇن بۇ خصوصىدا كتابلارين سايى چۈخ آز و سئىرەك اولموشدور. ائل ماهنى لارى نين ایران آذربایجانىندا يايىلماسىندا چالغىچى دىستەلریندن علاوه ۱۳۲۴ - جو (۱۹۴۵ - جى) اىلده تشكىل ائدىلمىش آذربایجان ملى اوركىسترى نين دە دىئرلى تأثيرى اولموشدور. داها سۇنرا مئلگ بۇ سبىكىدە تۈپلاناراق چاپ ائدىلن كتابلار حاقىندا دانىشمىش، اونلاردا ماھنى مصارعالارىندا كى دىيشىكلىكلىرىن بىحث ائدەرەك. اونلارى دۆزگون واريانتلارلا قارشىلاشدىرىمىشدىر. بۇتون بۇ معلومات لاردان سۇنرا مقالەنин اساس ماھىتى آچىقلاتىر. بىلدىرىلىرىكى، "آذربایجان ائل ماهنى لارى" عنوانى ايلە اوخوجولارا و خصوصىلە بۇ ماھنى لارلا ماراقلانالارا تىقىدىم اولۇنان بۇ مجموعە، ائل ماهنى لارىنى داها تۈپلۈم و اولدوقجا اوخونجا قالى و ممكىن قدر دوغرو - دۆزگون شكىلە چاتىرىمىقدىر. تمامىلە آيدىنديرىكى، بۇ مجموعە دە تۈپلانان ائل ماهنى لارى، بۇتون

لاریستان ماراقلی، نمونه‌لر ۵ و تیریلر (۱۱۰-۱۰۴ و ۲).

بیلدبیمیز کیمی، فولکلور ماتئریالاری تاریخی حادیشه‌لرین ده شاهدلریندن بیری دیر. تاریخی ایزلر ماهنی لاردا اوژ عکسینی تاپیر. بابک دانشور قید ائدیرکی، قاجار دؤورونون سوْن زمان لاریندا روس لار بیر داها ایرانین داخلی ایشلرینه مداخله يه باشلاييرلار. خراسان تۆركلری نين باشچيسى اولان "جوچى خان" اوئلارا قارشى مبارزه يه قالخىر و نىچە ايللر اوئلارلا دۇريوشور. نهايت روس لار اوتو آلداداراق باتاقلىغا سالىرلار و باتاقلىقىدا اونو گۆللەلەيىب اولدورولرى. او گۆندن روس ايمېرىيالىزمى عليهينه قالخان نفترىتىنى تمثيل اندن جوچى خان آدى دىللەرە دۇشموش و خراسان تۆركلری نين خلق صنعتكارلارى (باخشى لار) اوونون حاقيىندا قوشمالار قوشىموش، داستانلار ياراتمىشلار. هله ده بۇ ماهنی لار خراساندا باخشى لار (تۆركمن عاشق لارى طرفيندن اىفا اولونور. باخشى لار تۈپلاردا و بايراملاردا جوچى خانين ماهنی سىينى اوخويارلار:

جوچی خان خانلارین خاني،
اوچكده قالدى آرماني،
درگزده يوخىدور سانى،
حيف سندن، اولدون جوچى.

سَنِين تَكِين نَّه دُوغْمَاز، فَلَك داشِي - داشَا قَوْيِماز،
نَامِرْد جَوَانِمِرْدِي سَئْوَمِز، حِيف سَنِدْن اُلْدُونْ جَوْجِي.

یا خود دا باشقا بیر تاریخی حادثه يه نظر سالاق، ۱۹- جو عصرده "تۆركمن چای" آنلاشماسی نتیجه سیندە آذربایجانین شمالي حصەسى روس لارا وئريلىر و آراز چاي او تايلى، بو تايلى لارين گئدىش - گلىشىنە انگل اولور. بو آجى حادثه ايلىر بۇيو يادداشلاردا قالىر و بير سىترا داستان، روایت، ماهنى، نغمە، بياقى و عاشق شعرلىرى نىن يارانماسينا سبب اولور. خالقىن صمىمى دويغولارى نىن، اوْرک آغرى لارى نىن ترجمومانى اولان بو نغمەلىرىن اساس موضوع علارىنى آيرىلىق، هجران و ئىللەم حصەلىرى دولدورور. بو قارا گۇنلارده خالقىن آغزىندا، كۈنلۈنده چۈخلۈ ماھنى و نغمەلر سىسلەنir. مثلا، ائله ماھنى لار سىيراسىندا آپاردى سىتللەر سارانى، "أولرى وار خانا- خانا، آراز- آراز، "سارى- بولبول، "يار بىزە قوتناق گله جك، "دورنا" كىمى ماھنى لارين آدلارىنى چىكمك اولار (۱ و ۸۳).

ایندی ده ایراندا باش وئرمیش باشقا بیر تاریخی حادثه یه نظر سالاق. بیلدیبیمیز کیمی، ۲۰- عصرین اولينده ایراندا باش وئرن "ستارخان" حرکاتی ان گوجلو خالق حرکاتی اولموشدور. ستارخان و انقلابین باشقا اشتراکچی لاری حاقیندا چوخلو روایتلر، ماهنی لار یارانیب، دیللرده گزیردی. بو ماهنی لاردا قهرمانلار تعریفله نیر، انقلاب دشمن- لری، قاجار حاکیمیتی، روس حاکیمیتی، اینگیلیس دیپلومات لاری لاغا قوبیلوردو. خالق ماهنی و نعمه لرینده ان چوخ ستارخان ترتوم اندیلیردی. ستارخانین ایگیدلیبی، تدبیرلی اولماسی، دشمنه قارشی نفرتی، وطنه و ائله اولان سئوگیسی، صداقتی، لیاقتی ائله اونون اوز دیلیندن دئیبلن نعمه لرده دوز اوز عکسینی تاپیر. "یاشاسین ستارخان" ماهنیسی بو جهتدن دقته لایق دیر. وقتیله ستارخانین دیلیندن دئیبلمیش پارچالار بئله اولموشدور:

اوتورموشودوم ایواندا، گولله باشیما یاغاندا.
دشمنلری من قوواندا آی آنajan، یارالاندیم
آی باجی جان یارالاندیم (۱۶ و ۱)

وئریلن نمونه لردن ده گوروندویو کیمی، فولکلورون لیریک ژانرلاری "وارلیق" در گیسینده اطرافلی شکیلده آراشدیریلمیش و بو ژانرلارا دایر چوخلو نمونه لر توپلاناراق، نشر و تدقیق ائدیلمیشdir.

ادیبات:

- بابک دانشور، آذربایجان خالق ادبیاتیندا تاریخی حادثه لرین ایزی "وارلیق در گیسی"، ۱۹۹۹، نمره ۳ ۱۱۴-۴ و ۱۱۵-۴ و صفحه ۷۷-۸۸.
- محمدعلی فرزانه، آذربایجان ائل ماهنی لاری. "وارلیق در گیسی"، ۱۹۹۴ نمره ۹۵ ۴-۵ و ۹۶ صفحه ۱۱۰-۱۱۱.
- جواد هیئت، آذربایجان شفاهی خلق ادبیاتی، باکی؛ آذر نشر، ۱۹۹۰ و صفحه ۱۶۵.
- میرهدایت حصاری، آذربایجان فولکلوروندان نمونه لر "وارلیق در گیسی"، ۱۹۹۱ نمره ۳، صفحه ۶۷-۷۱.
- ک. حسین اوغلو آذربایجان خالق شعری نین قاینالاری و انکشاف یوطلاری // آذربایجان ادبیاتی - نین تاریخی پوئیکاسی ایکینجی کتاب: پوئییک فکرین تکامولو، باکی: علم ۲۰۰۶، صفحه ۱۹-۶۱.
- فرهنگ فارسی م. معین جلد ۱ تهران انتشارات امیرکبیر ۱۳۷۷ صفحه ۱۴۷۲.

دیلیمیز و نتریمیز - یازیمیزدا املا گلیشمه‌سی

○ حسن مجیدزاده «ساوالان»

وارلیق-ین کىچن سایىندا، بۇ مقالەنین بىرىنجى بۇلۇمنىدە بىئله ايدى: بىزه بۇ گۇن شعردن چوخ گریمیز اولان نتریمیزدىر. آغىز ادبىاتى و مكتوب ادبیاتىمیز. «اینلىكى نون» و آزاچىق اوشاقلا بؤيوگۇن اورتاق سۆزلىوي.

اوشاقلار دۇرد ياشلارينادك، بىئىن- يىن اىكى يان ساغ و سول يارىم كۆرەلىلە دىلى اۋيرەنېرلر. بىش و آلتى ياشىندا دوغما آنا دىلىنى مكمل اۋيرەنېب- بىلن هر اوشاق اىكىنچى و حتى اۋچونجو دىلى داها ياخشى و آسان اۋيرەنېر، درس و اجتماعىي ايشلىرىنده آنا دىلىن بىلمەينلەرن چوخ- چوخ آرتىق موقق اۇلۇرلار. بىر ده بىر جىزىقلى «كـ-كـ» ايلە اىكى جىزىقلى «كـ-G» حرفيئە ايشارەمیز اولوب.

بۇتون انسانلارин زمانلار و ايللار اۇتدۇكجە، دىللاريندە و يازىلاريندا بعضى فرقىنەملەر تۈرەنېر. او فرقىنەملەرى آرادان گۇئىتىرۇپ، دىل و دانىشىغىن اۆزو كىمى دۆزلىمەسى كركلەنېر.

بو دۆزلىشە ئىلىن كۆلتۈرلۇ و معارفچى انسانلاريندا اصلاح دۇيغۇلارى اۋىيانىر، دۆز-لىش دۆشۈنچەلەرلى اۋنە چىخىر. طبىعى اولاراق بىزىدە دە ئىلەدىر. دىلە دانىشىب، ايشلىدىكجە صىقلەنېر، يۇمۇشالىر.

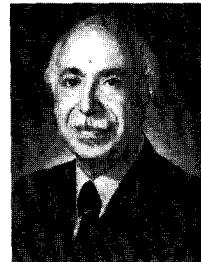
بىلە اولدوقدا، آغىزلا- كاغىذى (دېل ايلە- يازىنى) ياخىنلاشدىرىپ، اۋنە چىخىميش فرقى، بۇشلۇغو و اۆزگەلشمەنى آرادان قالدىرماق، دانىشىلان كىمى يازماق و يازىللان كىمى دە اۇخونماگى اولسون. چۈنكو دىلیمیز (دۇغال، دۇغۇجو و چوخ دىللەرە ئۇلمايان آهنگ قانونونا ازلىنىدىن بىيەلنمىش بىر دىلەدىر).

تأسىلە دىلیمیزدە مدرسه مىز يۇخدۇر. بونا گۈرە هر نىچە وقتدىن بىر، دىلیمیزىن قايدا- قانۇن و يازىمېزىن نىچە اولدوغۇنو بىر نىچە كتابلار هەچ اۇلماسا مقالەلەر شىكلىنىدە يىنى نسلىمىزە يازىپ گۇئىتىرىمەلى يىك.

دىلیمیزىن حرفلىرى تکرارسىز، لاتىن قارشىلىقلى اولاندا ٣٢ حرفلى دىر.

اما عرب كۆكلو اليفبا ايلە يازىلاندا عرب دىلىنە مخصوص اولان ٨ تكرارا اوخشار ايشلەين لرلە (ص-ض-ط-ظ-ع-ح-ذ-ث) دىلیمیز ٤٠ حرفلى اولور.

بىز بۇ تكرارا اوخشارلارلا، عرب دىلىنىدىن دىلیمیزە كىچمىش سكىز حرفلىر دىلیمیزى داها گۆجلو، داها تكمىلەشمىش گۇئورۇوك، و او حرفلىرى اصلا سىليپ، قىتارغا

قوبا بيلميريك، چونکو دانيشيفيميزدا ديليميز قصورلو اولوب كيفيتين الدن وئرر و آغير ادبى ثروتيميزده ايشلەنن سۆزلىرىن چۈخۈ عروض اۇلچوسوندە، بۇ حرفلەرە ايشلەيىبلار، فضولي، جىبىي، نىسيمى، صائب، صراف و باشقالاڭارى.

آهنگ قانونو نه دئمکدیر؟

سوز چوخ اوزنماسین دئىه، آزاجىق آهنگ قانونوندان كىچىك بىر جدولده گؤستيرىيەك. دىلىمېزدە ۹ سىسىلى حىرفلىرىمىز وار. بۇ سىسىلى حىرفلىر دۆرده بۇلۇنور. اساسدا دىلىين دۇئىز، يېك قانۇنلۇ اولۇرغۇنو اىكىي بە بۇلۇنكە ۲ جدولده ايشارە ئەندىرىپك.

I= قالین سسلی حرف لر. آ=A، او=O، او'=U، ای=İ

آلما = ALMA، اولمۇش = OLMUŞ، اوزون = UZUN، ايشىق = Işıq

اينجه سسلی حرف‌لر. آل = Al، ائل = e، و = و، ای = i، او = ü، اؤ = Ö

اەل = El، اەنل = EN، اەل اۆزۈم = EL.Üzüm، اۆزۈم = Özüm

بوردا آ، او، ای- بُو ۴ قالین سسلی حرف‌لرین هر هانسی‌ایله باشلاان هر آذربایجان تورکجه‌سی سؤزو نئچه سسلی حرف‌له ايشلنسه، قالین اولمالی و قالین سسلی حرف‌له سونا چاتمالپیدیر.

مثالاً = آل + ديم، آل + ديرت+ديم، آل+ديرت+ديم، آل + ديرت + دير+جاغ+اي + ديم.

بوردا ۵ اینجه سسلی حرف‌لرین هر هانسی ایله باشلانان هر آذربایجان تۆركجه‌سى سۆزۈ نىچە سسلی حرفە ايشلىنسە، ھامىسى اينجه سسلی اولمالىدیر. چۈنكۈ اينجه سسلە باشلازىرى.

مثالاً= من بقتون او+زوم+له+ري، اريک+له+ري، مي+وه+له+ري، گه+تير+ديم.

بۇرا كىمى دىلىمىزدە اولان قالىن و اينجە سىلى (صائت) لرىمىزىن نىچە يازىلىپ،

- ۴- سسلی حرف‌لریمیزین ۹ بوردا یازدیق دانیشیلماسینی نئجه او خونماسی و حتی بؤلومونو یازدیق- او بیری ۲- بؤلومو بئلهدیر.

دوداقلانان و دوداقلانمايان سسلی حرف لر

قالين و اينجه سسلی لريميزيں دوداقلانلاري نين جدولى:

٤	٣	٢	١
Ü = او	Ö = او	U = او	O = او
اُرْك	اُنْجُو	اُرْزُون	اُجاق'
اُزوک	اُزبِك	اُغور'	اُلماق

۱- ایچینده اواد قالانان چؤرک پیشیرمک، سوچیزدیرماق و هر ینمه لینی پیشیرمک اوچجون يئر. ۲- پىر، مقدس، بى شى، بى تگاه.

دوداقلانمايان سسلی حرفلر

I قىچىجىز ^١	i ايىز ^٢	E ائشىك ^٣	a الجك ^٤ دۇه	A آلچاق ^٥ آلشىق ^٦
---------------------------	------------------------	-------------------------	-------------------------------	---

ديل ايشىلىكىجه صىقللهنىب، پارلايير، يۇمۇشالىر، جاناسىنرلىشىر. اما يازىدا كىچمىش دۇور كىمى قالىر. بىتلەلىككە دىلى بىلن متخصص لرىمېز، تمىز وجدانلى، ملى ناموسلو قلم صاحبلىرى بىليم آداملارىمېز بىر نىچە علمى، يارادىجى اوتسوروملاردا، كۇتوللو سئوگىلىرىلە افز آنلاق، درك و دوزەلدىجى دۆشونجەلرین آرايا قويوب، ديل و يازىنىن دۆزگۈن منطىقىلى گۆزەللەنمەسى و كىيفيتلەنمەسى اۆچۈن چالىشىرلار. بىتلە دۆزەلتەمە و اصلاح ايشى دۇنيانىن بۆتون جانلى و ايشلەك دىللەرىندە اولدوغو كىمىي بىزىمەدە دىليمېزە اولوب و اۋالمالىدىر. مثلا كىچمىشىدە غۇنە نون ايلە «تانگرى=«Tangri» دىنديكىمېزە ايندى بىز «تانرى»=«TANRI» دئىيىب، يازىزىرق «اگىلدى=«Göngüldi» سۆزو گىتىڭىدە آغىزدا «اپىلدى=«ayildi» اولوب و يا «گۈنگۈل=«Göngüldi» سۆزو بىر نىچە شىوه ايلە يۇمۇشالىب گۈنۈل، گۈنۈل، گۈيۈل، و گۈوول اولوب.

مثلا: گۈلۈم سئوير ايش بىتلە اولسون. بىر چوخ بۇ كىمىي اۇرنىكلرى وئرمک اولار. بىز عرب خطىىىندا فايدالاندىغىمىزدا، بۇ خطىيەن بۆتون امكانلارىندان اۆزەلىككە مقدىس كتابىمېز «قرآن كريم»-ين بىزە اوپىرەدىپ وئرىدىگى الھى تاپشىرىق لارىنىن يازى و خطىيەن خىرىنىن باشقاد، دىليمېزى دۆز، اولدوغو كىمىي يازىلماسىنا «قرآن»-ين خط خىرىلىدە بىرگە بۆتون اعراب و علامتلىرىندەن دە فايدالانمالى يېق. چۈنكۈ دىليمېزىدە اولان ٩ صائىت (سسلى حرف) لرىمېزىن عرب خطىىىندا هامىسىنىن قارشى-لىقىلىسى يۇخدۇر. بوناگۇرە قرآندا اولان بۆتون امكانلاردا دىليمېزى دۆزگۈن يازىب، يئتىرمىگىنە فايدالانمالى يېق.

١- (٢) اوغۇر = بخت، بىر ايشىن ياخشى بىتمەسى، موقىت.

٢- تۈركىلەتلىرىندە بىرى، آرتىق اوزىكستاندا ياشابان تۈرك خلقى. ٣- ماراغادا كىندى، رومىيەدە چاي آدى دىرى.

٤- بارماغا تاخىللان اوزوک.

٥- آلچاق = اوجانىن ترسىسى

٦- اودون، فىندك، چاخماق.

٧- الجك = سۈپۇقدا الىن اۇشومەمىسى اۆچۈن، اۇزىل الىن بولاتماماگىنا، ال درىسيئە ضرر يېتىشىمەسى اۆچۈن ال گىنىيەمى.

٨- ايىز = نىشانە /

٩- قىچىجىز = آياق، بىندىدە دېزىدىن تۈپوغاداك

١٠- قىرقىزىز = تۈرك خالقلارىندان بىرى.

نئجه کی کچمیشده بو خطین «ح» و «شکلیندن «خ»، «ج»، «ج» حرفلری دۆزه‌لیب. و «ر» ایله «د» شکیللریندن «ز»، «ز» حرفلری دۆزه‌لیب. «ک» حرفینه بیر جیزیق داها آرتیرماقلە «گ» صامت و علامتی يارانیب‌دیر. عرب دیلى و خالقینا دۆزه‌لیب يارانمیش بو گۆزل خە عربىدن باشقا بير چۇخ مۆسلمان خالق و میلتلرین دیل و يازىلاریندا اوئنملى و مەم روۇل و ايش گۈرۈب و گۈرۈر.

بو دۆزه‌لیش لر بىر دفعە و بىر اوتورومدا اولمامىب. زمان كىچىدىكجه دىل، خط، املا بىلىپ باجاران، و دۆشونجهلى بىلىم آداملارى نىن سئوگى و امكلىلە اولوب و دۆزه-لىبىدىر. نئجه کى اسکى چاغلار، داش باسما و قۇرقۇشون حرفلر واختىندا «بر=Bar» يازىب، «بىر=Bir» اوخويورموشلار. «و او-اولا-اولا دەنيا=Dənya» يازىب، «دونيا=donya» اوخويوردوq، و يا «دىر=Dir» و «دۇر-Dür» شكىلچىسى يئرىه يالنىز «د» و «ر» (در) يازىلىرى، مثلا ايندى بوشكىلچى «گلىب و اولوب» فۇللىرىنه ياپىشىپ «گلىبىدىر و اولوبدور يازىلىپ.

البته بو كىچىك مقالىدە بىر آز اطرافلى سۆز آچىب دانىشماغا يېر يوخدۇر. چۈنكۈ مقالە و مۇھۇضۇنۇ آزاچىق بؤيوك و گىنىش گۇئىرسىك نىچە جىلدلىك قالىن كتابلار اولار. چۈنكۈ خط و املا سۆزو بو گۈن و دونتىن سۆزۈ دئىيىل. ان اسکى چاغلاردان گۈنۈمىزەدك اوزانىب گلىپ.

دونيا خاطىر تارىخى كتابىندا نئجه کى آلمانلى يوهانس فردرىش-بن فارسجايا ترجمە اولموش «تارىخ خەطەھاي جەھان» آدلى خەطلىرىن كىچىك فەھرەتى ۴۷۷ صەھىھە-لىك كتاب اولوب. خط و املا ايشى بىر ائلە حئىرتلى و دولاشىقلى تۈرەبىشىدیركى، دئمك اولار انسانىن چۈخ اوئنملى چەشىدىلى، طۆرلۇ-طۆرلۇ دويغۇ، قاوارايىش، اينجه و دقىق ادراكىندان و ادراكىلارىندان يارانمیشىدیر. بىز (بو حقىر) بىلە بىر عظمتلى ايشە نە ال وورا بىلىرىك، نە دە او دۆشونجەدەبىك. بو بؤيوك بىر پەيدەسىندىن هر ائل، قەۋوم و ملت اۆز دىل و دىلەدە كى قايدا قانون لارىنى يېتىرەسى شكىلەدە بەھەمنىبىلر. بىز دە بو اۇرتاق خط بىر نىچە دىللىرى اىشلەدن، بىر نىچە دىللىرەدە اىشلەين يازى خط و املانىن بللى آفت و خستەلىكلىرىندان قۇرونمالى دىر. بو سئوگى و اۆرکەن قۇرونما ايشى، دقىق قۇروماغىمىزى گركلەندىرىر. نئجه کى ۱۳ ايل بوندان قاباغىن پايزىندا باشلانداندا چۈخ جىتى و قايغىلى بىر دۇرملا يازى و املامىزى دۆزگۈنلىشىدیرىپ، دىلىمىزى يېتىرەسى، عموم سئور، منطىقلى و دۆزگون بىر قايدا ياسالماق اۆچۈن حۇئەمتلى قىلم و بىلىم آداملارىمىز ۱۰ آى سۈرن ھەفتەلىك گۈرۈش، اوتوروم، فيكىر و دۆشونجەلرینى بىر آرایا گىتىرندىن سۈنترى ۱۲ ايل قاباق كىچىرتىدىگىمىز سەمیناردا علمى ھېئىتىن اۆز تۈركە-مېزىدە اولان سۆز، كلمە اۆزلىكىلە سىلى حرفلىرىمېزى نئجه دۆزگون يازما فۇرمۇنۇ

سهمانلاییب بیر ائله قایدا و پرئنسیبه اساسلاندیردیلار کی، عموم یازیچی لار، شاعرلر، آراشدیریجیلار، دیلیمیزده چینخان درگی، گوندەلیگ، هفتەلیک آیلیق و اوج آیلیق نشیرەلریمیزی چینخاران قلم صاحبلری، بؤیوک بیلیم آداملاری عالیم انسانلارین طرفیندن قبول اوڭدو. بۇ مدنى- فرهنگى ايش و مصلحتلر قبولوندا بير- بیریمیزه سینخ باغلى لیغیمیز مین يىرده ثابت اولموش، مدنى بير قۇوم اولدوغوموزو بير داها ثبوته يشىرىدى.

ھر قۇوم و خلقين خط و یازىسى او قۇومون مدنى انسانلاريلا ياشايير. اما ھر زمان و عصرىن اۆز حال و شكلينه يېيەلنir. پس دئمك اولاڭى، يازىدا و املا شكليندە، زمانىن اۆزونه گۈرە بير اصلاحلار آپارىلیب، آغيزلا كتابى، دىل اىلە املانى اوېغونلاشىرماق گىڭ. يعنى آلينما خطى دىل اۆچۈن اصلاح ائديب بير شكىلە سالماق كى، يابانجى خطىدە دىلى يئىتىرسى حالا دۇشسون بۇ اصلاح دۇورو بىزىدە بير نىچە زمان و مرحلە يە بۇلۇنوركى، بير نىچەسىنى كىچىرىتمىشىك.

ان اونچەلردىن يعنى عباسى خليفەلری دۇورو، كاشغارلى محمودون «ديوان لغات الترك دۇورو، حسن اوغلۇ، نوائى، نعىمىي و نسيمىي دۇورلارى و سۇنرا حبىبى، خطائى، قاضى برهانالدين، فضولى، صائب، قوسى، قومرى، دخيل و مشروطە زمانى نىن نشیرەلرى، صابر، صراف، دۇورو. البتە زمان و گۆنومۇزه ياخىنلاشىدىقجا دۆزەلىش و اصلاح اىشى گۆجلەتكەدە و جىدى لشىمكەدەدەر. ٢٠- جى عصرىن بىرىنجى يارىسىندا و اوندان سۇنرا املا دۆزلىشىنە اوئم و ئېرىنىدىر. بابالارىمیز «كىل» يازىب «گىل» اوخورموشلار. «كوز» يازىب «گۆز» «كول» يازىب «گۆل» اوخورموشلار. بۇ كىيمى سۆز چوخ و يانلىش- لار چوخ اوڭلوب، بير چوخ اورنىكلارده وئرمك اولاڭ. بوردا ايش گۈستەريركى، بير خلقين خط اليفاسى او خالقىن دىلى اۆچۈن دۆزەلىب، آىرى بىر دىل اۆچۈن تغىيرسىز الوئىشلى اولا بىلەمەر. بىز كىچىمىشىدە عرب خطىنەدە امكانلار اولا- اولا بابالارىمیز او ايمكانلارдан نىچە فايدالانماق يۇلونو، بىلەمەر نىچە دئىيم بىلەمەرمىشلار؟! عرب خطىنەدە «ى» حرفى اولا- اولا «بر» يازىب «بىر» اوخويوب «در» يازىب «دەر» اوخويوبلا- بير نىچە بونا اوخشار اورنىكلەر گىتىرمك اولاڭ بير خالقىن خطىنەن استفادە ئىدىن ايكىنجى و اوچونجو خلق، او خطىن امكانلارىندان اوز دىللەنى دۆزگۈن يېتىرمك اوچۇن خطىن ھر نىچە امكانلارىندان فايدانىب يازىب ايشلەدېرلار. مثلا انگلەس دىلىنەدە «واتر= water» سۆزونە ايكى و او آىرى سۆزلە «W» احتياج اولدوغونا لاتىن لارдан آلدىقلارى خىددە «W» صامىتىنى بىر- بىرىنە ياپىشىدىرىپ دوبىلە و او يعنى اوزلىرى دەميسىشىك «دبىليو=dubilo» دۆزلىدىپلار. فرانسيزلار، آلمانلار لاتىندان آلما معىن حرفلەرە مقاولەمۇي علامەتلەر ئەرتىرىپلار، دىل و سۆزلىرىنە گىڭ اولان سىسى دۆزلىدىپلار. بىزىدە ٢٠- جى عصرىن

اوللریندە «او=ۋۇ» سۆزونو دۆزلىتمك اوچون ھانسى ملى شرفلى رحمتلىك و يا ھانسى ائلينه سئوگىسى اولان املا بىلەن عالىملارله تۈپلاشىب، بىللىكىسىز، مجھول «او=ۋۇ» سىلى سىنى او وقته عقل لرى كىسىگى قدر همزە («نى گتىريپ «واو» دان قاباغا كىچىرىدىپ «ئۇ=ۋۇ» سۆزونو بىللەنلىكىدىن چىخارىپ بىللەنلىرىپىلە.

بىر دۇورە دىنى، دىلى، ائلى، مذھبى ھېچزادا سايىمايان محمدرضا رېيمى دىدە- سىندىن قالما دىيل و يازىمىزىن ياساقلىغىنى چوخ گۆچلنرىرىمىشدى. بىر ائلەكى لاب چتىنى ٧ اىل يازىمىزىن، دىلىمۇزىن بىر كەنلىق ياساقلىق اىل و گۇنلەن كىچىرىرىدىك. ھمان ياساقلىق اىل و گۇنلەنلىنىدە ١٣٣٢ - جى اىلدهكى، باشدان باشا ايراندا بىر كلمە دە اولسۇن بىلە بىر شىئى تۆركىچە چاپ اولا بىلەنلىكى دە. بىلىمیرم ھانسى يۈللا، يا ھانسى اووسونلو سحرلى شاعرلىك لىاقتى اىلە، معىتىن دوستلوقلار و اللارلە ١٣٣٢ - جى اىلده مرحوم استاد شهرىيارين بۇتون شاعرانە وجودىلە اۆزكەن گىلىپ قوشولان شاه اثرى چاپدان چىخىپ، گۆزۈمۈز، كۈنلۈمۈز، ئىشىقلاتىرىدى. بۇ اثر نىجه كىرسلىيمىش كى، طاغوتون پىس نىت ياساق سەتىنى سىندىرىمىشدى.

اولمز شاعريمىز مرحوم استاد شهرىيارين بىلە چتىن بىر دورومدا حىدر بابايه سلام شاه اثرى بىز (منلە اولمز ايگىيد شاعريمىز رحمتلىك تېرىزلى على) ائلە ايناندىق و ساندىق كى، محمدرضا رېيمى نىن شۇوينىست خستەلىگى بىر آزاچىق تۆختايىپ. گويا طاغوتون بىلى سىتىنib، اۆرىي يۇخلانىب. البتە تۆرك قلم صاحبلىرىندن كىمسە مىداندا يۇخايدى. ھامى قۇرخوسوندان قىلىنجىلارىنى قىتىنما قۇيىماق يېرىنە گىزىنچە بىلەنلىدىن آچىپ دىبىسىز قۇيۇسا آتىمىشدى. چۈخدان كاغىيىذلارى جىرىسب، قىلمىرى سىندىرىمىشدىلار. بىز ايكمىز تۈپلادىغىمىز فۇلكلورىك ماترىاللارى چاپا حاضرلاما يىشىنە باشلاadiق. سادە- اما دولقۇن معنالى فۇلكلورىك شعرلر، ماھنى لار، آتالار سۆزو، كلاسيك شعر كتابلارىمىزدان، قۇنمرى، دخىل، كۈراوغلو، اصلى- كرم اىلە بىرگە واحدىن غزللارى، فضولى نىن ديوانىنى دا لاتىن و كىرىيل خطىنەن اۆز اليفبامىزا قرآن خطىنە كۈچورتمك گرگايدى. من ايشە باشلادىغىمدا گۈرددوم لاتىن خطىنەن اۆز خطىمىزە كۈچورمه ايشىنە بىر لىكىر اونە چىخىر. بىزىم دىلىمۇزىدە چوخ اساسلى ايش گۈرن، اقچ «سىلى حرف» (صائت)لىمۇزىدیر. بونون نىجه يازماغانىدا بىر دايانيش، ترمز كىمى بىر ايش قاباغا چىخىدى. بىر چوخ دانىشىب دۆشونىندن سۇنرا، آرايىب آختارمادان، بىر چوخ دۆشونجەلردىن سۇنرا، مقدس قرائىمۇز، بىر چوخ باagli ايش و دۆيونلەرىمىزىن، بىر چوخ قىفىل و باagli قاپىلارىن آچارى كىمى، بىزىم دە بۇ اۇنملى ايشىمۇزىز آچار اولدو. بىر چوخ نىئىلەم، نىجه ائلەدېيىمدىن سۇنرا قرآن كىرىمەن اغراپىندان فايدالانماگى دۆشوندۇم. پؤش «» ساكن «»، چالما و چالمانىن «» ترسەسى آىرى

سوزله ۵، ۶، ۷، ۸ و «و» گتیردیم. علی آقا قبول ائله‌مده‌دی. هر تورک معلم، تورک دبیر، تورک مدرس، یازیچی، شاعر هر کیمه دئدیم جوابلار بئله اوaldo: من بیلمیرم سن نه دئیرسن. البتة بیلن لر ده اوزلرینی بیلمه‌مزیگه ووژدولار. چاراسیز قالیب اوز اثرلریمده او علامتلری ایشلتدم. مثلا شعرلریمده «کوراوغلو» دا، «آپاردى سئللر سارانی» دا، «حببی ۱۵-جی عصرین قدرتلی شاعری» نده.

رحمتليک تبريزلى على ايله ايشبيرليکده «ص» ايله «س» و «ط» ايله «ت» دن فایدا‌الاندیق بو معنایا قالین سسلی ايله ايشلهین $T=$ الیفلی (ط) اینجه سسلی ايله ايشلهین $T=$ نۆقطه‌لی «ت» اوaldo. البتة قالین سسلی ايله ايشلهین «ص=صاد» اینجه سسلی ايله ايشلهین «س=سین» ايله اوaldo.

يالنیز و يالنیز بیر نفر^۱ بو علامتلری^۲ تأیید ائدیب تحسین ائتدی و دئدی: منیم ده بئله يادداشلاریم وار.

تا گلدیک چاتدیق اسلامی انقلابیمیزدا نسبی اولاقا، بیزده اوز دیلیمیزده اثرلریمیزی انقلابین برکتیندن اوز دوغما دیلیمیزده يازا بیلديك. بیر چوخ نشريه‌لریمیز انقلابدان سۇترا چاپ اولوپ يايىلدى. او جمله‌دن انقلابلا ياشید اولان «وارلیق» درگیمیز اوaldo کى، ایندی ۳۴ ياشینندا دير.

بیر اۇنملى نقطه‌نى ده يازمالى يام كى، بير نىچە ايل انقلابدان سۇترا مرحوم پروفئسور دكتر حميد نطقى چوخ گۈزلە، منطيقه اويفغون ياخشى بير املا قلاۋوزو يازدى. هم وارلیقدا هم ده آيرىجا چاپ اوaldo و يايىلدى، بوىدان باشقىا مرحوم جناب پروفئ سور دكتر محمدتقى زهتابى دا اىلا قايدامیزى يازدى. بير ده دیلیمیزین نحو كتابىنى دا يازدى. بو اثر نىچە ايل بوندان اونجە چاپ اولوپ يايىلدى.

^۱- بو شخص آذربایجانین بؤيووك تورک عاليمى مرحوم پروفئ سور دكتر حميد نطقى ايدى. او، تحسین ائتنىن سۇترا آرتىرىدى: منیم ده املامىز حقىنەدە چوخ قديملەرن يادداشلاریم وار، و سۇترا ۱۳۶۵-جى ايلين دى آيندا «يازى قايدالارى» (ايمالا قىلاۋوزو) آدلى چوخ اعلا اثرىنى يازدى «وارلیق» درگى سىنندە، بير ده مستقل كتاب كىمي چاپ اوaldo.

^۲- البتة بو شكلده قالین سسلی لرلە ايشلهین T و «ص» ترسىنه اينجه سسلی لرلە ايشلهین t و «س» صامتلارىنىن نىچە ايشلنەسىنى شمس‌الدين سائىنىن شاه اتى **«قاموس تركى»**، «غضوى دىوانى» و بۇتون توركچە اثرلىرى، **«عەماد الدىن نىسيمى»** زين اثرلىرى و باشقۇا نەنگ كلاسيكارىمېزىن اثرلریندن فایدا‌الاندیق. يعنى بو اثرلرین نىچە ايشلندىكىنى مرحوم تبريزلى على بە گۇسترنىن سۇترا قبول اوaldo. انقلابدان سۇترا بؤيووك دىلچى، عالىم جراح، توركولوق پروفئ سور دكتر جواه هىئت و مرحوم عالىم پروفئ سور حميد نطقى گنجىيكلىرىنىن يوخارى دا آدلارى كىچىن كتابلارين مطالعىسىندەن ط-ت-ض-س حرفلىرىنىن نىچە ايشلنەسىنى بىليردىر «وارلیق» درگىسىنده نىچە ايل او ساياق ايشلندى.

هريس ده زلزله دن ائوی داغيلميشين بيري:

حسن مجیدزاده «ساوالان»

باغريم نئجه گئر ياندي آ- دوستلار، نه لر اولدو؟
 كيرپيك چاليمى دېرمايلاه هر نه پۈزولدو
 اوپيله ساناسيز هرنە كى، وارميش، يۈخا چىخدى
 كند يۈخ كىمى چاتلاقدى، اوچوق، چؤل، قارا يۈلدو
 يانميش جيگريم قۇي يانا، غم داشدى، داغيلدى
 يېر آغزىن آچىب، دام- داش اوچوب، هامى بۈغولدو.
 دام آلتدا بيري- اولمەميشم، سىسلەدى: هاي- گل!
 جۇمدونى كى، كىشك- داش آرا، سىس ياخشى دۈيولدو
 دئرىدىم قىزىيما: مقنع آليم، يا تزە باشماق
 باش- گۆز يارالى، قول- قىچى داش آلتدا اووولدو
 چىي كرپىچايلاه دام- داش اوزو فقره بير اورنك،
 الله كسى بىو فقري، اونون نۈعلرى بولدو
 بىلدىر باجىوين باشماغى دئرىدىن كى بۈزارميش
 باشماقچۇن آياق يۈخ، جيگريم ياندى، سۈيولدو
 قازدىم ائويمى آيرى بالام ساغسا، چىخاردىم
 تاپىدىم اولوسون، چۈركىدوم، آنا، باشىنى يۈلدو
 تانزىيم، نه ظۈلۈمدور، بوتا باعث او فلكمى؟!
 رحم ائيله فقير ائلده فنا قايدا قويولدو.
 دوغما ائلىمین همتىنه قربان اولوم من
 دام- داش تىكىلىر، عۆمر تىكانلىق، قارا كولدو
 اوخشى ائلىنى، اوخشاما دى، گل «ساوالان»، گل!
 بو زلزله دن دوغما ائلىن گۆللرى سۈلدو

کتاب تائیتمی

۰ دکتر عزیز محسنی

کتابین آدی: شانجان: فولکلور- ادبیات

مؤلف: عبدالعلی مجازی

جلد: زرگوب

کتابین دیلی: تورکجه- فارسجا

مشخصات ظاهری: ۶۴ صفحه، مصور- نقشه

ناشر: اندیشه نو

سایی: ۱۰۰۰ جیلد

قیمتی: ۱۵۰۰۰ ریال

بو کتاب باره‌ده آشاغیدا آدلارینی آپارديغيم، دکتر، استاد، معلم، علم اهلی بو' کيمى شخصيت‌لر اوز نظرلرينى يازيلilar.

چند کلمه عنوانی آلتیندا پروفئسور، دکتر صدیق اوز نظرلرينى بئله يازيلار: ارزش کار مؤلف در آنجاست که در گستره نگاری فولکلور پژوهی، گونه‌های فولکلور و مواد ادبیات شفاهی را با نگرشی از نوع نگاه روانشناسی اجتماعی و تاریخی تدوین و تنظیم کرده است... وارد مباحث عالمانه و با ارزش در میتولوزی، اسطوره‌شناسی، فولکلور و ادبیات شفاهی نیز شده است. استاد م. گوتئیلی، مؤلفی دریندن تائیمیر، يازدیغی ماراقلى و درین معنالی مقدمه‌سینده بئله ایفاده کلام اندیر: «منطقه اهالیسى چۈرۈك قازانماق اوچون دنیانین چوخ اۇلكلەرنى، او جملەدن تۈركىي، رومانيا، آلمانيا، داغستان، گورجوستان، شمالى آذربايچان و باشقا اۇلكلەر: گئىدىرىدىلر، اونلار گىلندە پول ايلە ياناشى، چۈخلو تجربە لر و هر نەدن اۋەنملى اولان مدنىت گىتىرىدىلر. ائله بونا گۈرەدە، وطنىمېزدە و اوزلىكىله دە آذربايچاندا بو' منطقە(گۇنئى منطقەسى) چوخ مدنىتلى سايىلەپ و سايىلەمەقادادير».

«رحمىم كاويان يازىچى و استعدادلى شاعر، بو' مؤلفين باره‌سینده بئله يازىر: «آسلام تهراندا ياشاسا دا روحى وطنده گزىر. ايل لر بۇيو شانجانىن تارىخيينى مطالعه ائديب، آراشدىرىپ، شانجانلى لار اوونون شعرلىرىنده جانلانىپ و مدنىتە قۇوشوبىلار».

مهدى ميرزاده نافع مدیر پروژه‌های عمرانی درباره اين اثر کم نظير چنین می-

نويسيد: من می گويم اين مجموعه، مثنوى نىست، تاريخ نىست، حماسه نىست، (كە هم هست) من اين اثر را مغازله‌اي زىبا كە از اعماق جان شاعر بر خواسته است مى خوانم.

بیرینجی بؤلوم:

گۆنئى منطقەسى بارەدە بير تحقيق: گۆنئى منطقەسى نىن ۸۷ كندى نىن، هر يئرى باغ- باغانلى و گۈزلە مەھسۇللو و مىيەھلەرى قىزىل گۈل، زرشك، قوز، بادام، آلماس، آرمود، گىلاس، مختلف گۈللەر، طبىعى باللارى و مىخوش اوشقاونلارى واردىدە.

ايكىنجى بؤلوم:

آذربايجان گۆنئى و شانجان فولکوروندان اۇرنىكلار.

مۇلۇق بۇ بارەدە چوخ زحمت چىكىپ و بورادا يازىلان مۇسۇپلار بارەسىنده مەراسىملىر، عادتلەر، چوخ درىن و دقتىلە يازىلىپ، دئمك اولار، بۇ مەراسىم و دېبلر، آذربايجانىن بۇتون شهر و كىندرلىرىنده بىرى- بىرى ايلىه چوخ ياخىن دىر. بۇ سطىيرلىرى يازان اردبىل شەھرىنده آنادان اولوب و جوانلىقىنى دئمك اولار ۱۸ - ياشىنادىك اوزادا كېچىرىپ و بۇ بارەدە آختارىشلار دا آپارىپ- چىشىب، آخىر چىشىب، اوەد ياندىيرماق، شال ساللاماق، سحر باشى آخر سو باشينا گىتمك، يومۇرتا بۇياماق، نوروز بايرامى بارەدە مەراسىملىر، تىكمىچىلىرى و بۇ كىمى باشقا مەراسىملىر، بۇتون آذربايجاندا جارى اولان بۇ عادت و رسملىرى دئمك اولار ۹۰ فايىزى بىردىر. مۇلۇق حقىقىنده بۇ بارەدە درىن آختارىش آپارىپ و هر بىر نظردىن بۇ ايش لە، خلق آراسىندا اولان شفاهى ادبىياتىمىزى، عادت و رسملىرىمىزى، دنيا گئروشلىرىمىزى داها دا محكىم ساخلايىبدىر. بۇ بؤلوم دە مؤلۇق حقىقتىدە بؤىۈك زحمت چكىر.

اوجونجو بؤلوم:

شانجانىن اجتماعى و طبىعى جغرافىياسىندا بىر تحقيق دىر. مۇلۇق ۱۴۱ صەھىفە: بۇ بارەدە شانجانىن تارىخى آدى، قوردلار كۆچەسى و قوردلار مسجدى، شانجانىن قدىمكى كۆچەلىرىنин آدى، امامزادە، اىچىمەلى سولار، شانجانىن جغرافىياسىندا يېر آدلارى، مىوهلەر، اۇلچولر، هفتە- بازار گۇنلەر بعضى تارىخى حادىھلەر بارە داتىشىر.

دۇردونجو بؤلوم:

شانجان و شانجانلى لارا اختصاص وئىرilen شعرلاردن عبارت دىر. «تەدن دئىيم» عنوانى آلتىندا يازىلان شعرلاردن بىر نىچە نمونە:

أۋزىزىدا ياد اولما	«أنا يوردونا ياد اولما
يوردونو، آرا، سوراقلا	سۈزۈنۈ يادىندا ساخلا
أۇخو، ياز، بىردىن دارىخما	آنا دىيل اۇخو كارىخما

کیمدن دئییم عنوانی آلتیندا مؤلف شانجانین آغ ساققالاری نین آدینى و
گؤردوكلرى ايشدن شعر ايله آد آپارميسىدىر.

بىشىنچى بولوم:

مؤلفين عمومى شعرلىيندن سۆز آچىر، من بورادا بۇ شعرلردن قىسا بير شكىلده
دانىشا جاغام، مؤلف «وطنيم» آدى شعرىندە بئله باشلايىر:

آد آلمىشام وطنىمدىن، ئەلىمدىن داد آلمىشام دهانىمدا، دىلىمدىن

ذوقه گىلدىم، بۇل بولومدىن، گۆلۈمدىن نىچە دۆشم آىرى سندن وطنىم؟

شاعر، اۆزك ياندىرىجى بىر حالدا، اۆز دوغما خلقىنдин، ئەلىمدىن آىرى دۆشمە يىنى
هارايلايىر، سۇنرا، بولوتلارين بارا گلمەسىلە، سازلارين چالىنماسىلا، غم- كدرىن
بۆسپوتون آرادان گئتمە يىنى يانا- يانا آرزولاير.

«آذربايچانيم» آدى شعرىندە، مىشۇو داغىنى يادا سالىر و قەھرمان اوغوللارىنى و
قىزلارىنى درىن عشقىلە خاطرلايىر و دوغما آنا دىلىينە فخر ائدير:

فخر ائتىدىم دىلىينە آذربايچانىن قوربانام ئەلىينە آذربايچانىن

«آسلام» آرزو لا يار اوز شانجانىن ظالىمدىن باج آلان آذربايچانىم

شاعرىين بۇ بولومده يازدىيغى، ياراتدىيغى مختلف موضوعلاردا اولان شعرلىرى هر بىر
نظردىن، گۆزلە، معنالى و اۆزىيە ياتاندىر. گۆزلىم آدى يازىلان شعرىدە، شاعر هرنەدەن
آرتىق، خلقى مىزىن بىرى- بىرىلە محبتلى و دوست اولماغانىنى تاپشىرىر.

آلتىنچى بولوم:

دوستلار ايله دانىشىقلار و مشاعرەلر: بۇ بولوم ده چاغداش شاعرلە يىمىز صمد،
آسلام، رحيم گۆزلە، گۆلدورلو ولى، حاج محمود آرامجان، رحيم قارتال، اصغر فلكى،
رحيم كاويان، ميرزا و باشقا نىچە نفر شاعر بىر- بىرىلەلە گۆزلە بىر شكىلە مشاعرە
ائدىرلەر كى، هر بىر نظردىن اوخومالى دىرلار. من بورادا «سنинكى نىچە» عنوانى آلتىندا،
(ميرزا- محمدحسين طهماسب) دن نىچە سطر نمونە اولاق نظردىن كىچىرىرم.

داغلارىم دوماندى، سنинكى نىچە؟ شاختادى، بوراندى، سنинكى نىچە؟

يىلكلەن سينىب گمىم دۆشوب گىردا با
دريامدا طوفاندى سنينكى نىچە؟

وعدەلرین داندى سنينكى نىچە؟ دوستا بىل باغلادىم، بى وفا چىخىدى

..... ديليم قاداغاندى، سنينكى نىچە؟ ميرزا يام، دردىمى دئشىمە يىن منىم

يىندينچى بولوم:

گونشی ادبیات تاریخیندن اۇرنكىلر:

بو بؤلومدە بئیوک معاصر دىلچى، شاعر و عالم پروفېسسور محمدتقى زهتابى نىن، يارادىجىلغى و اثرلىرى بارىدە سۆز گىتىدىر. بىلە عبدالكريم منظورى، محمد مبارز علیزادە، حسین محمدخانى «گۆنچىلى» رحيم كاويان، محمد رضا ملکپور «قاظىر شرفخانه». بو عالم و شاعرلار حقىنinde چۈخ و ذىرىلى اىضاحات و ئىرلىر.

سکىزىنجى بۇلۇم:

شانجانىن معاصر هنر و ادبیات تاریخیندن اۇرنكىلر و ئىرلىر.

دوققۇزونجو بۇلۇم:

غىمنامەلردىن عبارتدىر:

اونوتىمايىن بىر- بىرىزى غربت ائلده آمان دىر

اوزاق گىز تك قالاجاق گۆنو قارا گۈزلىم

شاعر اردبىل و سرعىن زلزلەسىنە گۈرە، اوْرەك سۆزلىرىنى درىن بىر غەم ايلە بىيان ائدىر و بۆتون خلقى بو آغىر و سارسىدىجى مصىبىتىدە ياردىما چاغىرىر و اوْز درىن احساسىنى يازىپ، يارادىغى و اوْرەكلرى آلوولاندىران بىتلار ايلە بىلە اىفادە ائدىر: اى انسانلار گىلىن چاتاق اردبىلىن ايمدادىنا

بو داغىلان، يورىد- يوواسى بر بادىنا!

بو بۇلۇمدا شعرلار مختلف وزنده، موضوعدا، گۈزلى بىر شىكلە يارانىبدىر، بو بۇلۇمو داغلار آدلى شعرى نىن سۈن حصەسى ايلە قورتارىرام. شاعر دوغىما خالقىنى غفلت يوخسوندان آيىلماغا چاغىرىر:

عىزىزىم اوييان داغلار ياشىلا بۇيان داغلار

بۆتون عالم اوياندى سن دە گل اوييان داغلار

مؤلف بئیوک بىر عشقىلە ايلار بۇيۇ، يۇرۇلمادان و سارسىلىمادان چالىشىپ. درىن معنالى فايдалى، گۈزلى و بىلە بئیوک بىر حجمىدە كتاب يازىپ و يارادىبىدىر. منجە بعضى جەھتلەر گۈرە بو كتابى مرجع آدلاندىرماق اوّلار، اوّنا گۈرە كى، شفاهى خلق ادبىياتىمىز بارىدە حدەن آرتىق چالىشىپ و بورادا يازىلان عادتلىر، مثل لر، مراسىملار، ائل طبابتى، تۈرپاچچىلىق، دللىكلىك (سلمانى) زهرلى بىتىگى لر، ايناملار، افسانەلار، ناغىل لار، تىكمىچىلار، بايرام مراسىملىرى، چىرىشىبە مراسىملىرى، دئمك اوّلار، بونلارىن ۹۰ فايىزى آذربايجان شەھرلر و كىندىرىننە ئىئىنى دىرلر. حرمتلى مؤلفە بو بئیوک فايдалى، معنالى ائرى ياراتماسىندا، اونو آقىشلايىپ و اوّنا جان ساغلىقى و شىرىن حىيات آرزو لا ييرام.

كتاب

○ رحیم اسداللهی «قارتال» سرعین

عقل و کلام و منطقه اسکی نشانه‌دیر کتاب
 زمزمه طبیعته سوزلو ترانه‌دیر کتاب
 روح وئرندی وحدته، چشمهدی عشق و الفتہ
 مکتب- علم و حکمته گیزلى خزانه‌دیر کتاب
 مغزده گون کیمی ساچا، ظلمتی يول گزر قاچا
 معرفتین يولون آجا، ياخشى بھانه‌دیر کتاب
 ائیله ییر حق جهادینی، ثبت اندیب علمه آدینی
 قوش تک آچیب قانادینی، روحه روانه‌دیر کتاب
 وارلیغا ال تاپیب زمان، علمیله موج اندیر جهان
 لوحه قلم قویوب نشان، سانما فسانه‌دیر کتاب
 دینله قلمده قدرتی، علمده گور کرامتی
 عالمه یاسین حکمتی، پیک رسانه‌دیر کتاب
 سوز قاناد آچدی هر يانا، وئردی حیاتی انسانا
 فلسفه، منطق، عرفانا، دانه به دانه‌دیر کتاب
 سانما قاداقلى دیر دیلین، نکته‌ده سرلر بیلین
 آچماغا تاریخین تئلين، سئومه‌لی شانه‌دیر کتاب
 نقش اولونوب نگارلر، هزاره‌دن هزارلر
 خلق اولا شاهکارلر، شاه- زمانه‌دیر کتاب
 قارتالا يادگار اولا، دهرده قرن لر قالا
 سیملره سازلی سوز سالا، چنگ و چغانه‌دیر کتاب

دیلمانی دن بیر غزل
دیلمانی دن بیر غزل
دیلمانی دن بیر غزل
دیلمانی دن بیر غزل
دیلمانی دن بیر غزل
دیلمانی دن بیر غزل

نظمی دن بیر غزل

○ چئویرن: نیگار رفیع‌آیی

دیله‌بیردیم، منه سن بیر گنجه‌لیک یار اولاسان!
عهدی-پیمانی توتوب عشقه وفا دار اولاسان
گؤزلرین یادلاری گؤردوكده، گولور نرگیز تک
بیر تیکان دیر منه غمزن، نولا غمخوار اولاسان!
دوستلوغوندان دئمیشم مین‌لره، دشمن ائشیدیب
منی اغياره خجل ائتسن، اوزون خوار اولاسان!
منه دوست اول، نه ضرر دشمنیم اولسون عالم
کیمسه‌دن قورخمارام، آنجاق کی، دوز ایلقار اولاسان!
سن نه قوشسان، سیناییم من نه سایاق، جان، سنی?
هانی بیر اؤیله کؤنول بند و گرفتار اولاسان؟!
شهر اهلی سنین عشقینده نظامی کیمی دیر
نه روا آخستانا مونس و دلدار اولاسان؟!

نظمی دن بیر غزل:

○ چئویرن: جعفر خندان

دلبر، نتجه بیلسین سنه بنز نشانیم وار
قلبیم الینه، صبحوم ایسه زلفونه اوخشار
قالخماقچین اوزنگینه دیزیمده هانی طاقت
بوخ قوه جلودان توتم سئوگیلی دلدار
هر بوسنه بیر جان و تهرم، دیمه‌سه، آلما
چۆن ایسته‌مرم خیریم اوچون سن اولاسان خوار
صبر ائلها- دئدین، دردیمه دوز، گؤزله «نظمی!»
منده هانی صبر ائتمه‌یه طاقت گؤر اوزون یار

قیسا شعرلر

عزیز محسنی

بیتنده هر ناغیل، اونون سوندا
آجى لىقلار دۇنوب شىرىنلىشىرلر
ياشايىش بنزەبىر بىر افسانە يە
سۇنوندا معنالار درىنىشىرلر

آچىل اى قىزىل گۆل، ياي اوز اىيىنى
قوى گئتسىن آرادان آغى، غم، كدر
سنин او آل رنگىن، اينجە يارپاگىن -

اۆرىيە حىرات، محبت وئرر

عمر كىچىر، حيات بىلە سوسور گىندىر
بىزدىن يالنىز بۇ دىنىادا بىر آد قالىر
آماليمىز، اثرىمىز، هنرىمىز
بىزدىن سۇنرا آدىمىزى يادا سالىر

خزان ووروب بۇ باغلارى، سولوشوبدور يارياق، چىچك
شىدا بېلىپول، اوز نغمەنلە بۇ باغلاردا اوەمود ياراتا

دېلىسىز بىر بئيوىك خلق گىنده جك بادا
اىلهام منبى دىر منىم اثىيمە
گزىشىر قان كىمى دامارلايمدا
ان شىرىن اوەمودوم، آرزووم بودوركى -

بیر قاتار - بیر ریل

○ نیر اوغلو

نه منیم یاخشی موبایلیم، نه ده ایمثیلیم وار
 نه ده سایت آچماغا کؤنلومده منیم مئیلیم وار
 مجنونام، باشقا گوزللرده گؤزوم يو خدور اینان
 چۆن سنین تک هله ده سئوگیلی بیر لیلیم وار
 نئچه گوندور کی، وئب-یندن خبریم يو خدو نازیم
 چۆن قوناق فصلی دی، هر گوندہ بیر قولیلیم وار
 ائیله‌مه سن ده گیلایه کی، کمند آتمامیشام
 بیر باش اوسلام دا اینان گوندہ مین گیلئیلیم وار
 شوکور الله‌ه کی، بخش ائتدی منه کوهنه پزو
 بیری‌نین واردیر اگر «سانتفا»سی نئیلیم وار
 تک سیزین سمته گلر گلسه ده کؤنلوم قوشو، بیل
 چۆن کی من بیر قاتارام، بیر دنه ده ریلیم وار
 چىخا بیللم ائشییه تا کی گئدیب باغدا گزک
 گوز ياشیمدان قاپیمیزدا يئکه بیر سئیلیم وار
 ایندی نقد اهلی گزیر چئپ قويا هر بیر يازی يبا
 شکر اولا حقه نه فاعل، نه ده کی فعلیم وار

باش ساغلیغى

حرمتلى دوست و قارداشیمیز، درگیمیزین آغ ساققال قلم صاحبى جناب دکتر عزیز
 محسنی
 باجى نیز مرحومه عزیزه خانیم محسنی نین اوْزونتولو و كدرلی دنیاسینى دېیشىمە-
 سى اوْچون الله تبارك و تعالى دان سیزه دؤزوم و صبر، او مرحومە يە رحمت دىلە بىرىيک.
 وارليق درگىسى نین يازىچى لار بىرلىيى

ادامه مقاله‌ی «پیر در اشعار خواجه حافظ شیرازی و ملا محمد فضولی» در شماره: ۱۳۹۱ بهار ۱۴۶۴

پیر مغان کیست؟

غلامرضا ضیائی نیری^۰

«پیر مغان وجود خارجی ندارد و منزل او در درون خواجه بزرگوار و مسند و جایگاه او در دل شاعر عارف است. به عبارت رسانتر پیر مغان همان احساس بی‌شاینه و نظر صائب و دل پاک و روشن و سرشن آتشین و می‌آلد و عشق‌آمیز خواجهی شیراز است و با تعمیم بیشتر منظور حافظ از پیر اصولاً هر گونه محركی که در تهدیب دل عارف و دور کردن او از ریا و نفاق و تشویق او به مستی و استغراق در محبت دوست مؤثر باشد».

(مرتضوی، ۱۳۸۸، ۵. ش، ص ۲۹۷)

پیر و پیر مغان در دیوان فارسی حکیم فضولی:

به من فرشته کجا می‌رسد ز رفت قدر حریم درگه پیر مغان مقام من است
در این بیت به دلیل آنکه درگاه پیر مغان مقام فضولی می‌باشد، خود را از جهت مقام و منزلت بالاتر از فرشته می‌داند.

مراست حرمتی از فیض می که پیر مغان مدام خم شده از بهر احترام به من
حرمت و احترامی که فیض می به فضولی داده است پیر مغان هم در برابر خم
می‌شود.

از غم و آندوه روزگار، فضولی
جز در پیر مغان پناه ندارد
پیر مغان پناه دهنده در برابر غم و آندوه روزگار می‌باشد.
کعبه‌ی ملک است و ملت درگه پیر مغان
قدر دارد تا فضولی خاک این درگاه شد
درگاه پیر مغان کعبه ملک است و تا زمانی که فضولی خاک این درگاه را دارد قدر
و منزلت دارد.

یارب به حق حرمت رندان درد نوش ما را می‌فکن از نظر پیر میفروش

.....

فضولی ره به خاک درگه پیر مغان بدم بیا تا سوی آبازندگانی رهبرت کردم

کسی که راه به خاک درگه پیر مغان برد می‌تواند راهبر بسوی آب حیات (زندگانی) شود.

هست از اسرار دلم پیر مغان را آگهی

منکر حسن چون شوم؟ نفی کرامت چون گنم؟

با توجه به اینکه پیر مغان از راز درون آگاهی دارد انکار حسن و نفی کرامت نمی‌توان کرد.

فضولی در جای جای دیوان فارسی اقدام به مدح چهارده معصوم خصوصاً حضرت محمد(ص) و حضرت علی (ع) کرده است.

عشق کربلا:

دیوان فارسی را با این قصیده آغاز می‌کند:

السلام ای ساکن محنت‌سوای کربلا السلام ای مستمند و مبتلای کربلا

السلام ای هر بلای کربلا را کرده صبر السلام ای مبتلای هر بلای کربلا

السلام ای کشته‌تی تیغ جفا کربلا

تا آنجا که می‌گوید:

یا شهید کربلا از من عنایت کم مکن چون تو شاه کربلایی، من گدای کربلا

در دلم در دیست استیلای بیم معصیت شربتی می‌خواهم از دارالشفای کربلا

روزگاری شد که مأوای فضولی کربلاست نیست او را میل مأوای، ورای کربلا

هست امیدم که هرگز بر نگردد تا ابد روی ما از کعبه حاجت روای کربلا

در پایان دیپاچه‌ای که خود بر دیوانش نوشته است می‌گوید:

چون خاک کربلاست فضولی مقام من

نظم به هر کجا که رسد حرمتش رواست

زر نیست، سیم نیست، گهر نیست، لعل نیست

خاک است شعر بنده، ولی خاک کربلاست

و در جای دیگر از همین دیوان می‌گوید:

از لاله زار حرمت آتش حدیقه‌ای خاک بخون سرشته‌ی صحرای کربلا

روزی مباد! این که: برای توقعی از من به غیر آل علی سر زند ثنا

در عمر خویش غیر ثنای علی وآل از هر چه کرده‌ایم بیان، توبه رینا

و قصیده‌ای دیگر را چنین شروع می‌کند:

طاعتنی کان در حقیقت موجب قرب خدادست

طوف خاک درگه مظلوم دشت کربلاست

تا آنجا که می گوید:

آن امام ظاهر و باطن که از محض صفا

همجو ظاهر باطنش آینه‌ی گیتی نماست

دردمندی نیست کز لطف تو درمانی نیافت

خاک درگاه تو اهل درد را دارالشفاست

سایه‌ی لطف خود از فرق فضولی وا مگیر

زان که هم بیچاره و هم بی کس و هم بینواست

و در همین دیوان قصیده‌ای در مرثیه‌ی حضرت امام حسین (ع) دارد که چنین

شروع می‌شود:

روی الم باز سوی کربلاست رغبت بیمار به دارالشفاست

در برخی غزل‌ها نیز به نظر می‌رسد معبد و معشوق فضولی، شهید کربلاست. مثلاً

در غزلی به مطلع:

پی ماتم میان انجمن، ای ماه جا کردنی

ز غیرت، باز بر من شهر را ماتم سرا کردنی

تا آنجا که می‌فرماید:

فضولی در ره او کشته‌ی تیغ جفا گشتی

عفاک الله شهید کربلا را اقتدا کردنی

و جامه‌ای با مطلع:

رسید عید که عقد ملال بگشاید در فرح به کلید هلال بگشاید

گوید:

محیط حلم حسین علی که نیست جز او

کسی کز او دل اهل کمال بگشاید

نجات خلق، محال است بی محبت او

چو کار خصم ز فکر محال بگشاید

در قصیده‌ای در مدح حضرت علی (ع) با مطلع:

سجده خاک نجف مرغوب اهل عالم است

چون نباشد سجده که جایی که خاکش آدم است

تا آنجا که گوید:

نور او کز بطن غیب افتاده در عهد ظهور

با شعاع لمعه‌ی نور نبوت توأم است

نور وحدت منقسم گشته است در صورت ولی

صورت الفت، دلیل اتحاد مقسم است

مرتضارا کس ندانسته است غیر از مصطفا

هست نفس او به معنی، گر به صورت بن عم است.

و در آخر همین قصیده:

یا امیرالمؤمنین شد مدت پنجاه سال

کز جناب حق به مدح تو فضولی ملهم است

باد وردش هر زمان ذکر امیرالمؤمنین

ذان که ذکر او جراحت‌های دل را مرحم است

فضولی در قصیده‌ای مهرورزی به چهارده معصوم را انسان کامل می‌شمارد هر

کسی که مطیع و بندۀ این خاندان باشد آفتاب دولتش زوال نمی‌پذیرد:

روشن است از سرخی روی شفق بر اهل حال

این که او را هست در دل، ذرّه‌ای از مهر حال

هر که مهر چهارده معصوم دارد، کامل است

هست ماه چارده را هم از آن مهر، این کمال

نیست دور چرخ جز بر منهج اثنا عشر

ظاهر است این معنی از وفق حساب مال و سال

هر شهنشاهی که دارد صدق با آل علی

در نظام ملک او راهی ندارد اغتلال

هر سرافرازی که باشد بندۀ این خاندان

آفتاب دولت او را نمی‌باشد زوال

و در آخر قصیده گوید:

چشم آن دارم که چون خوانی کشد بر اهل فقر

hadam lef to beshmarad mra hem az uyal

در قصیده دیگر در نعت حضرت رسول اکرم (ص) با مطلع:

منم به بادیهی نیستی نهاده قدم به حرف قید ز کلک فنا کشیده رقم

در قصیده مذکور پس از مدح و نعت، پیامبر اسلام (ص) را در مقایسه با سایر

پیامبران از جمله موسی و عیسی برترین پیامبر معرفی می‌کند و در آخر طلب عفو و

شفاعت برای خود و خلق را از حضرت درخواست می‌نماید:

شها فضولی ما گرچه هست محض خطأ

خطاست گر به دل آریم با وجود تو غم

امید هست که از لطف تو پذیرد عفو

معاصی همه خلق و فضولی ما هم

توبی که روز جزا چون شفیع خلق شوی

جراحت همه را از تو می‌رسد مرهم

حکیم فضولی در خامه‌ای دیگر به مدح پیامبر اسلام می‌پردازد با مطلع:

ای به قد و عارض و خط و لب، آشوب جهان

سر و قد و لاله رخ، ریحان خط و غنچه دهان

تا آنجا که می‌گوید:

کز ظهورش گشت در چین و عراق و روم و فارس

پست، خاقان و قباد و قیصر و نوشیروان

احمد مرسل که هست از لطف وجود و علم و حلم

رام ساز وحش و طیر، آرام بخش انس و جان

و ابیات پایانی همین قصیده:

شکر الله حب و شوق و ذوق و مهرت در دلم

مستدام است و مخلد، باقی است و جاودان

دانم از یمن عطا، لطف وجود و شفقت

کام یابسم، کامکارم، کام بینم، کامران

تا فضولی را بود سال و مه و شام و سحر

از زبان، رسم از دل، اسم از جان، اثر از تن، نشان

باد او را شوق و سودا و خیال و مدح تو

هم زبان تعویذ سر، آرام جان، ورد زبان

فضولی در قصیده‌ای در بیان روایت دو برادری از اهل بصره که طالب و مشتاق

دیدار امام علی (ع) بودند، می‌پردازد که خیلی آموزنده و دلچسب و شیرین است با

مطلع:

زبان خوش است که توحید حق کند به بیان

اگر چنان نبود، در دهان مباد زبان

در آخر قصیده می‌فرماید:

دلاز سر بگذر در ره و فسای علی که مردن است در این ره حیات جاویدان

هزار شکر که از جان و دل، فضولی زار همیشه هست علی را کمین مناقب خوان

نهاده روی به درگاه آل بیغمبر گرفته روی به نفرین آل بومروان

امید هست که تا هست گنبد گردن امید هست که تا هست گردن گردن

همیشه از کرم مرتضا شود ممدود ظلال سلطنت و جاه پادشاه زمان
فضولی در قصیده سی و هشت دیوان فارسی به چهارده معصوم ارادت می‌ورزد و در
پایان همین قصیده اظهار می‌دارد که با ارشاد ائمه انسان می‌تواند قابل قرب خداوند
شود:

دلا تا کی چنین در قید آن زلف دو تا باشم؟
اسیر دام محنت، بسته بر دام بلا باشم

و ادامه می دهد تا آنجا که:

کنم غسل طریقت، پاک از رجس خطا باشم
گهی از زانور روضه‌ی خیرالنساء باشم
بدان شه قاصد درگاه شاه کربلا باشم
به ارشاد ائمه قابل قرب خدا باشم
ز اقلیم خراسان طالب سور رضا باشم
ز لطف عسگری مستوجب جود و سخا باشم
برافرازد لسوای معدلت زیرلوا باشم
ز الطاف علی و آل بارگ و نوا باشم
چنان کن کاپن چنین از ابتدای تانته‌ها باشم

پیر و پیر مغان در دیوان ترکی حکیم فضولی:
خاک ساغر گیل جمیشدید، ای پیر مغان

خیر ائت ساقی یہ کیم تو تم اپا ساغر گستاخ

من ایچمه‌دن آچیلماز ایمیش باب مغفرت

سوگندلر بو، بادا پیر مغان ایچر

زاهد چون ائمه طعنه می افتاده سینه کیم
چو خلاری ینخ

یوچ اوژوندن خبری کیم کی گلیر دنیا یا
بزمدن دیشره قوماز پیر - مغان هوشیاری

عفو ائدر خدمتده هر نقسانیمیز پیر - مغان
اے، فضولی، حانمیز، اهل کمالین صدقه سی

فضولی در قصیده ۲۱ همین دیوان پیر و مراد خود را رسول اکرم (ص) می‌داند و خود را تابع شریعت محمدی می‌داند و در آغاز همین قصیده ضمن نعت پیامبر گرامی اسلام در پایان می‌گوید:

شها فضولی - دلخسته یم، بحمد الله
همیشه گوهر منظور لؤلؤی منتشر
نه اعتبار گر اولدوسا هیئتیم محقر
نجون کی حکم مثالیینده سطر بین سطور
اویمدوار کی تایدیقجا عهد، عُمر مرور
مرور عُمر و ثنای رسول الله کبیرم

در قصیده ۲۲ مادحان آل علی (ع) را مستوجب غفران می‌داند، قصیده مذکور در نعت و مدح شاه مردان علی (ع) می‌باشد به طوری که در اواسط قصیده می‌گوید:

سایر مخلوقدان بیرون کیمسه اولسا باکدل

اهل بیتین فرقه سیندن سایلیبر، سلمان اولور
خواه سید، خواه عامی، کام بولماز بی ادب
فعلی مستحسن اولان، مستوجب احسان اولور
یوز مشقت چکسه، کام دل تاپار انعام کار
هر کیمین عالمده مولاسی شه - مردان اولور
تابع فرمان اند حکمونو جمله عالمی
مرتضی حکمونه هر کیم تابع فرمان اولور

و در آخر قصیده

دم وورام اوصاف - اولاد - علی(ع) دن نتجه کیم

مادح آل علی مستوجب غفران اولور

حکیم فضولی در غزل ۵ دیوانش در مورد بعثت حضرت محمد(ص) به پیامبری اظهار می‌دارد که خورشیدی ظاهر شد مانند خورشید. نور ستارگان (پیامبران دیگر) در برابر عظمت نور وی محو شدند و حکما و فلاسفه در برابر حکمت وی پست و حقیر شدند و در پایان همین غزل می‌گوید که راه شرعی حضرت نبی (ص) را رفتن موجب رهایی از ضلالت و گمراهی می‌باشد.

و بدین طریق پیر فضولی در همین غزل به صراحت حضرت رسول اکرم (ص) می-

باشد:

اشرقـت من فـلـكـ الـبـهـجـةـ شـمـسـ وـ بـهـا

مـلاـ العـالـمـ نـورـاـ وـ سـرـورـاـ وـ بـهـا

چیخدی بیر گون کی ضیاسیندا تمامی رسول

اولدو محو اویله کی خورشید شعاعیندا سها

پایان همین غزل:

ای فضولی وه شرعینی توت اول راهبرین

بو طریق ایله ضلالتدن اوزون ائیله رها

مولانا فضولی در غزلی دیگر (۲۶۰) در نعت رسول اکرم (ص) می‌گوید:

ای وجودون اثری خلقت - اشیا سببی	نبی اول وقت کی بالفعل گره کمزدی نبی
سید ابطحی و امّی و مکّی و ذکی	هاشمی و مدنی و قریشی و عربی

بیت آخر غزل:

یا نبی قیلما فضولینی قاپیندان محروم عفو قیل وار ایسه در گاهدا ترک - ادبی

در آخر غزل ۲۸۶ شرط رسیدن به منزل مقصود را گرفتن دامان شرع احمدی می-

داند:

فضولی دئمه یتمک منزل مقصوده مشکل دیر

تو تام دامان شرع احمد مختار (ص) یتمزمی؟

نتیجه‌گیری:

با توجه به نتایج حاصله در موضوع پیر امیدواریم در بررسی دقیق و یا نسبتاً دقیق پیرامون مورد نظر این دو شاعر عارف مشخص شود و در ترسیم چهره‌ی واقعی پیر در نظر این بزرگواران موفق شده باشیم.

همچنانکه پیش تر گفته شد در سلوک عرفانی و طی طریق عرفان، به لزوم داشتن پیری روشن ضمیر و راهبر تاکید فراوان دارند و هر دو شاعر عارف نیز به لزوم داشتن پیر و مرشد و متابعت و پیروی از دستورات پیر را از لوازم سلوک می‌دانند و معتقد هستند که بدون همراهی پیری که بینش عارفانه دارد، پیمودن راه را خطرناک یا موجب گمراهی و یا اینکه رسیدن به سر منزل مقصود غیرممکن می‌شود.

لسان‌الغیب پیر و مراد خود را پس از سالها جستجو و تحمل دشواری‌های سلوک در گوشه میخانه عشق پیدا می‌کند و همان پیر مغان است و پیر مغان غیر از پیران صومعه‌نشین و مرشدان صاحب مستند است که در خانقاوهایه به تربیت مریدان اشتغال دارند.

در نظر اکثر محققان و حافظ پژوهان معتبر، پیر مغان همان دل پاک و روشن خواجهی شیراز است و یا هر گونه محرکی است که در آراستان دل عارف و دور کردن او از تظاهر

تملق و ریا باشد و یا اینکه پیر مغان همان عشق است که رهبر خواجه در طی طریق معرفت و حقیقت می‌باشد.

با این اوصاف با تمام عشق و علاقه و ارادتی که حکیم فضولی به پیر مغان دارد، و با توجه به تقدس و منزلتی که به درگاه پیر مغان در اشعارش متصور شده است، باید اذعان کرد که مولانا فضولی با توجه به مدایح و نعثهایی که در وصف ائمه اطهار مخصوصا رسول اکرم دارد به وضوح پیر و پیر طریقت خود را پیامبر گرامی اسلام (ص) و ائمه معصومین اعلام می‌دارد، ماده حان آل علی (ع) را مستوجب غفران می‌داند و پیروی و متابعت از سیره و روش این بزرگواران را موجب رهایی از گمراهی و ضلالت می‌داند.

كتابنامه:

- ۱- پیام، نادعلی (۱۳۷۸)، سکنیز یوز ایل آذر رایجان تورکجه غزلی، چاپ اول، تهران: نشر مؤلف.
- ۲- ثروتیان، بهروز (۱۳۸۰)، شرح غزلیات حافظ، چاپ اول، تهران: انتشارات پویندگان دانشگاه.
- ۳- جریزه‌دار، عبدالکریم (۱۳۷۸)، دیوان حافظ (قزوینی، غنی) چاپ هفتم، تهران: انتشارات اساطیر.
- ۴- حصاری، میرهدایت (۱۳۷۷)، فضولی‌نین منهنجی و مشربی بارده، چاپ اول، تهران: بهار.
- ۵- خرمشاهی، بهادرالدین (۱۳۸۹) حافظنامه، چاپ نوزدهم، تهران: انتشارات علمی و فرهنگی، ج ۱.
- ۶- زرین کوب، عبدالحسین (۱۳۵۴)، از کوچه رندان، چاپ سوم، تهران: انتشارات امیرکبیر.
- ۷- سجادی، جعفر (۱۳۸۹)، فرهنگ اصطلاحات و تعبیر عرفانی، چاپ نهم، تهران: انتشارات ظهوری.
- ۸- شاهی، عسگر (۱۳۸۷)، محمد فضولی غزل‌سری‌نین عرفانی شرحی، چاپ اول، باکو: رایزنی فرهنگی سفارت ایران، جلد ۱ و ۲.
- ۹- غنی، قاسم (۱۳۸۶)، تاریخ عصر حافظ، چاپ دهم، تهران: انتشارات زوار.
- ۱۰- غنی، قاسم (۱۳۸۶)، تاریخ تصوف در اسلام و تطورات و تحولات، چاپ دهم، تهران: نشر اخت.
- ۱۱- فضولی، محمد (۱۳۸۸)، دیوان اشعار ترکی، حسین محمدزاده صدیق، چاپ ششم، تبریز، نشر اخت.
- ۱۲- فضولی، محمد (۱۳۸۷)، دیوان اشعار فارسی، حسین محمدزاده صدیق، چاپ اول، تبریز: انتشارات یاران.
- ۱۳- گوهرین سیدصادق (۱۳۸۸)، شرح اصطلاحات تصوف، چاپ اول، تهران: انتشارات یاران ج ۲ و ۱.
- ۱۴- مرتضوی، منوچهر (۱۳۸۸)، مکتب حافظ، چاپ پنجم، تهران: انتشارات توسع، جلد ۲ و ۱.
- ۱۵- مشرف، مریم (۱۳۸۰)، زندگی و شعر فضولی، چاپ اول، تهران: انتشارات روزنه.

گلستان سعدی و ترجمه‌های کهن ترکی آن

○پروفسور دکتر محسن نقی‌سویلو- دکتر شهلا عبدالله یثوا

گستره ادبیات فارسی در طول قرون متعددی که از عمر آن سپری گشته، ادب، شعر و بزرگان بسیاری به خود دیده اند. از میان شاعران ادبیات فارسی زبان قرون وسطی، شیخ مصلح الدین سعدی شیرازی (۱۲۹۱- ۱۲۰۹ میلادی) برجسته‌ترین و ای بسا توانمندترین آنها به حساب می‌آید تا آنجا که همواره از او در کتاب برترین چهره‌های ادبی شرق اسلامی همچون فردوسی، خیام، نظامی، مولانا و حافظ نام آورده می‌شود. معروفیت وی بواسطه آثار ناب و خاصی است که از خویش به جای نهاده است. گلستان جایگاه خاصی در میان آثار سعدی دارد و بواسطه برخورداری از سادگی و روانی کلام، معانی ژرف و عمیق و بکارگیری ساختار خاص در شیوه نگارشی از درهای ناب ادبیات جهان به شمار می‌رود.

گلستان به نثر مسجع نوشته شده و حاوی حکایات منثور کوتاهی است که با اشعار همگون در مضامین به انتها می‌رسد. بکارگیری چنین شیوه‌های منجر به افزایش قدرت تأثیرگذاری معنایی و نیز زیبایی اثر می‌گردد و به غنای بیشتر کیفیت ادبی آن می-انجامد.

تاكيد بسيار بر خصایل نیک از جمله خلوص نیت و صداقت، وقار و متنانت، پاکی و نجابت، خیرخواهی و سخاوت، گشاده دستی و دستگیری، سعه صدر و دیگر ارزش‌های والای انسانی موجب گردیده تا گلستان سعدی در میان آثار کلاسیک معروف و مشهور فارسی زبان، از نظر تعداد نسخ خطی بجا مانده، جایگاه نخست جهانی را از آن خود سازد که این امر مؤید اهمیت بیش از اندازه جامعه بشری به مقولات مورد اشاره در گلستان است.

ترجمه گلستان به لهجه‌های مختلف ترکی و به تبع آن پراکندگی در گستره وسیع جغرافیایی را می‌توان به عنوان یکی از دلایل معروفیت گلستان در خاور نزدیک و خاورمیانه بر شمرد.

یکی از نخستین ترجمه‌های گلستان سعدی به ترکی "گلستان بالترکی" نام دارد که در سال ۷۹۳ هجری قمری (قرن ۱۴ میلادی) بوسیله سیفی سرایی از شاعران و مترجمان آن دوره انجام گرفته است.

سیفی سرایی در این اثر که ترجمه آزاد گلستان سعدی به زبان قبچاقی محسوب می‌شود، با حذف و تلخیص برخی قسمت‌های متن اصلی و همچنین با افودن عباراتی به ابتکار خود، به کتابت ترجمه گلستان همت گماشت (۷، ص ۱۱، ۱۲). اینگونه ترجمه‌ها نشان از ابتکار و خلاقیتی دارد که مترجمان مشرق زمین در قرون وسطی، مضاف بر ترجمه صرف از خود به خرج می‌دادند. محققان به دلیل وجود چنین خصوصیاتی در ترجمه گلستان سیفی سرایی، راجع به این اثر نظرات متفاوتی ابراز داشته‌اند. امیر نجیب دانشمند شهریور ترکیه «گلستان بالتلرکی» را گاهی ترجمه و گاهی تبدیل نامیده است (۸، ۹۱-۹۳).

در همان سده ۷ سال پس از سیفی سرایی، شاعری به نام سببیجانی به ترجمه گلستان سعدی به زبان ترکی پرداخت. همانگونه که از نام مترجم بر می‌آید، وی از شهر ایسپیچاپ (به ترکی: سایرام) بوده که هم اکنون در شمال شهر تاشکند، شرق سیر دریا (سیحون^۱) واقع شده است.

تنها نسخه خطی این ترجمه که مدت‌های مديدة از دید تورکولوژیست‌ها دور مانده بود، هم اکنون در موزه بریتانیا در دسترس علاقه مندان قرار دارد. اوچمان نخستین فردی است که اطلاعاتی درباره این نسخه ارائه نموده است.

بنا به اظهارات یانوس اوچمان این نسخه مشتمل بر ۱۱۰ صفحه می‌باشد و زمان کتابت، مکان کتابت و نام کاتب در آن درج نشده است. بنا بر اطلاعات برآمده از متن نسخه، سببیجانی در سال ۱۳۹۸ - ۱۳۹۷ میلادی ترجمه اثر را به پایان رسانید و آن را به محمدسلطان پسر میرانشاه تیموری تقدیم داشته است. (۱، ص ۲۶).

از دیگر ترجمه‌های کهن گلستان سعدی، گلستان نامه‌ای است که به سال ۸۳۳ هجری قمری توسط مصطفی بن قازی آراج به زبان ترکی ترجمه شده است. نسخه‌ای خطی از این ترجمه که به خط مترجم در ۱۳ شعبان ۸۳۳ هجری قمری تحریر گشته، در کتابخانه عمومی سالیکف شدرین شهر سن پترزبورگ روسیه موجود است. رستم علی‌یوف، خاورشناس برجسته اتحاد جماهیر شوروی سابق، نخستین فردی بوده که از

^۱- نام دو روادخانه معروف در آسیای مرکزی که با الفبای مأكُوذ از عربی به شکل «جیحون» و «سیحون» نوشته می‌شوند، به نظر نویسنده این پاورقی (حسین م. گوئنیلی) باید به شکل جیهون و سیهون نوشته شوند زیرا: اولاً صدای «ح» تنها در زبان عربی کاربرد دارد و در زبانهای ترکی و آسیای مرکزی موجود نمی‌باشد. دوماً این نام با اثیپاتوری «هون» گره خورده است و با همین الفبا این کلمه هرگز به شکل «حون» نوشته نمی‌شود و درستش نیز همین است زیرا کلمه هون نیز عربی نمی‌باشد.

وجود این نسخه خبر داده و اطلاعاتی در این زمینه منتشر نموده است. این دانشمند مشهور، ترجمه مذکور را به متن فارسی بسیار نزدیک دانسته و معتقد است مترجم براساس قواعد مرسوم در ترجمه‌های ادبی کلاسیک شرقی، بخش مقدمه گلستان را به اختصار ترجمه کرده و بخشی تحت عنوان "سبب ترجمه کتاب" را که نوشته مترجم می‌باشد، جایگزین بخش "سبب نظم کتاب" نموده است (۵ ص ۳۸ ، ۳۹).

در این نسخه، گلستان سعدی به نثر ترکی ترجمه شده است. لازم به ذکر است که در ترجمه منثور صورت گرفته بر بخش منظوم، متن منظوم ترکی کتابت شده اما از نثر فارسی گلستان در این نسخه اثری نیست.

در قرون وسطی گلستان سعدی به زبان‌های ترکی مختلف از جمله ترکی آذربایجانی به صورت تحتاللفظی ترجمه و به صورت گستردگی پخش شده است. بد نیست یادآور شویم که ترجمه تحتاللفظی از روش‌های کهن ترجمه به شمار می‌رود که نخستین بار در آذربایجان جهت ترجمه متن قرآن مورد استفاده قرار گرفته است. رشد و پیشرفت چنین اسلوبی در ترجمه مديون ترجمه‌هایی است که بر روی گلستان سعدی انجام گشته است چرا که گلستان سعدی سالیان متعددی به عنوان مهمترین کتاب آموزش زبان فارسی در این سرزمین مورد استفاده علاقمندان قرار می‌گرفت.

گمان می‌رود نخستین نسخه خطی ترجمه گلستان سعدی به زبان ترکی که بر اساس اسلوب تحتاللفظی صورت گرفته، مربوط به قرون ۱۴ و ۱۵ میلادی باشد. مصطفی بن قازی آراج در ترجمه اشعار از این روش استفاده نموده است.

در حال حاضر یکی از قدیمی‌ترین نسخ گلستان سعدی به همراه ترجمه تحتاللفظی آن به زبان ترکی تحت شماره ثبت ۳۳۲۳ - B در انتستیتو نسخ خطی فرهنگستان ملی علوم جمهوری آذربایجان مورد مراقبت و نگهداری قرار دارد. آغاز و پایان نسخه افتادگی داشته و نام اثر و تاریخ کتابت آن قید نشده است. با این حال براساس ویژگیهای نسخه شناسی می‌توان آن را به قرن ۱۷ میلادی مربوط دانست.

نکته حائز اهمیت درباره این نسخه آنست که گمان می‌رود نسخه از اثری مربوط به قرن ما قبل کتابت آن، رونویسی گردیده باشد. زیرا در هنگام کتابت این نسخه جهت ترجمه تحتاللفظی، از قبل فضای مورد نیاز در زیر سطور در نظر گرفته شده و به همین دلیل از هر صفحه تنها ۸ سطر به کتابت متن فارسی اختصاص یافته است. یکی از دلایل دیگری که گمان می‌رداشت این نسخه از روی متن نسخه‌ای مربوط به قرن ۱۶ میلادی به یقین نزدیک تر می‌سازد، کلمات قدیمی ترکی به کار

رفته در این ترجمه نظیر: **buncilayın** – همچو این؛ **duruşmaq** – جنگیدن، کوشیدن؛ **iletmek** – رساندن، بردن؛ **ırışmak** – رسیدن و **yegrəg** – بهتر، خوبتر؛ **nəsnə** – لباس؛ **şəhər** – شئی؛ **çorəq** – جای شوران؛ **ulaşmaq** – رسیدن و **isırmaq** – گاز گرفتن است که بیشتر به خصوصیات متون آذربایجانی قرون ۱۵ و ۱۶ میلادی شباهت دارد.

در این نسخه متن فارسی همه جا با مرکب قرمز و ترجمه تحتاللفظی آن نیز که توسط محمدمبن حسین روانی صورت گرفته، با جوهر مشکی نوشته شده است. هم خط متن اصلی و هم خط مربوط به ترجمه به یک فرد تعلق دارد. متن فارسی نسبتاً درشت و به خط نستعلیق خواناست. نسخه مشتمل بر ۲۳×۱۸ ورق در ابعاد ۲۳×۱۸ سانتی‌متر می‌باشد. کاغذ نسخه فرنگی و دارای نقشاب است. هر کلمه از متن گلستان سعدی در این نسخه به صورت تحتاللفظی ترجمه شده است.

از تطبیق متن فارسی با ترجمه ترکی می‌توان چنین استنباط نمود که مترجم در اینگونه آثار به دنبال ترجمه کامل و تفصیلی متن فارسی نبوده بلکه رساندن معانی کلمات آن هم به صورت تحتاللفظی هدف اصلی مترجم بوده است. ترجمه‌های حاوی هر دو متن اصلی و ترجمه یا به عبارت دیگر ترجمه‌های دو زبانه غالباً مورد استفاده فارسی آموزان قرار می‌گیرد. اساس و مبنای کار ترجمه زبان بیگانه در ترجمه‌هایی که بر این اسلوب صورت می‌پذیرد، جمله نیست بلکه کلمه نقش محوری ایفا نموده و پایه و اساس ترجمه را تشکیل می‌دهد. بدیهی است در اینگونه ترجمه‌ها به دلیل آنکه زبان ترجمه در قالب ساختار جمله سازی زبان اصلی قرار می‌گیرند، از بهم چسباندن کلمات جمله مناسبی حاصل نخواهد گشت. نمونه‌های زیر که به متن گلستان سعدی و ترجمه تحتاللفظی آن اختصاص دارد مؤید این مطلب است (۲، اوراق ۵۱ ر، ۸۴ پ):

نمونه اول:

”پارسایی را دیدم بر کنار دریا که زخم پلنگ داشت“ (۴، ص ۸۰)

ترجمه:

«Bir salehi gördüm kənarında dərya kimi, zəxmi qaplan tutardı»

در متن اصلی ترکیب اضافی ”بر کنار دریا“ مطابق قواعد دستور زبان فارسی ابتدا مضاف و سپس مضاف الیه ذکر شده و در ترجمه ترکی آن نیز بر اساس متن فارسی، ترکیب به صورت «**kənarında dərya**» آمده است یعنی تقدم مضاف بر مضاف الیه

که در دستور زبان فارسی رعایت می‌شود، عیناً به همان حالت در ترجمهٔ ترکی حفظ گردیده، در حالی که در زبان ترکی مضاف‌الیه بر مضاف مقدم است. به عبارت دیگر چنانچه این ترجمه به صورت تحت‌اللفظی صورت نمی‌گرفت، ترکیب فوق باید به صورت «*dərya kənarında*» نوشته می‌شد. بهتر است به این مورد نیز اشاره شود که متوجه در همین جمله فعل "داشت" را اشتباه‌ا در معنای گرفت «*tutard*» ترجمه کرده اساساً در حالی که ترجمه صحیح آن بدین صورت می‌باشد:^۱

«(Onda) qaplan yarasi var idi»^۱

نمونه دوم:

“به از روی زیباست آواز خوش” (۴، ص ۱۱۵)

ترجمه:

«*Yegdi yüzdən gözəg avaz- xoş*»

در اینجا نیز ترکیب وصفی "روی زیبا" به صورت «*yüzdən gözəl*» ترجمه شده است در حالی که اگر مبانی دستور زبان ترکی به جای قواعد دستور زبان فارسی مدنظر قرار می‌گرفت این ترکیب می‌باشد «*gözəl yüzdən*» ترجمه می‌گردد. البته این نکته را نیز نباید از نظر دور نگه داشت که متوجه برعی موقع به این نکته دقت داشته و تلاش نموده تا ترجمه صحیحی از جملات و عبارات را ارائه نماید. دو نمونه زیر گواهی است در تایید این مطلب (۲، اوراق ۲ پ، ۱۲ ر):

نمونه الف:

“بوی گلم چنان مست کرد که دامنم از دست برفت” (۴، ص ۳۲)

ترجمه:

«*Bəni güл rayihəsi ancılayın sərخoş eylədi ki, ətəgim əldən getdi*»

نمونه ب:

“روز میدان نه گاو پرواری”

“اسب لاغر میان کار آید” (۴، ص ۴۲)

ترجمه:

Meydan gündündə simiz öküz işə yaramaz, ariq at meydanda işə gelür.

^۱ - "داشت" به زبان ترکی در معنی "توتماق"، یعنی "گرفتن" نیز استفاده می‌شود.

همانگونه که ملاحظه می‌شود مترجم ترکیبات بکار رفته در ۲ نمونه الف و ب یعنی ترکیبات «*gül rayihəsi*» (بوی گل)، «*Meydan gündə*» (در روز میدان)، «*simiz öküz*» (گاپرواری) و «*arıq at*» (اسب لاغر) را به گوئه‌ای متفاوت با نمونه اول و دوم، بر اساس ساختار زبان ترکی و با رعایت قواعد زبان ترجمه، ترجمه نموده است.

با این حال گمان می‌رود مترجم بیشتر به ترجمه آزاد متن فارسی گرايش داشته است. در مجموع این ترجمه به نوعی تداعی کننده لغت نامه فارسی، ترکی است. این ترجمه بیشتر به عنوان منبع غنی لغات جهت تحقیق و بررسی واژه شناسی تاریخی به کار می‌آید.

گلستان سعدی در قرن ۱۷ میلادی نیز به شکل کتاب بوسیله محمدبن حسین روانی شاعر و مترجم آن دوره به زبان ترکی ترجمه شده است. آنگونه که از نسب وی بر می‌آید، می‌توان وی را ایرانی به حساب آورد. نسخه دست نویس این کتاب که با دستخط همین شخص به سال ۱۰۶۸ هجری قمری (۱۶۵۷-۱۶۵۸ میلادی) کتابت شده، به کتابخانه شخصی حاجی محمد نخجوانی کتابشناس معروف متعلق بوده که بعداً به کتابخانه ملی تبریز هدیه گردید و در حال حاضر نیز در آنجا موردنگهداری قرار دارد. مترجم این نسخه دست نویس را به حاکم وقت تورکیه سلطان محمدخان بن ابراهیم خان (۱۶۲۶-۱۶۶۰ میلادی) تقدیم نموده بود. نسخه مذبور با خط درشت و زیبای نسخ تحریر شده و مشتمل بر ۱۰۷ ورق ۱۷ سطري در ابعاد ۲۵ × ۱۵ سانتی‌متر می‌باشد.

روانی علاوه بر ترجمه کامل مقدمه گلستان سعدی، دیباچه‌ای چند برگی از خود نیز به آن افزوده است. وی در این دیباچه از شوکت و قدرت لایزال خداوند سخن ساز نموده و بر اساس شیوه مرسوم، بر خاتم پیامبران درود و صلوuat فرستاده است. روانی در این نسخه هیچ معلوماتی درباره شخص خود نیاورده است. روانی در دیباچه ترجمه گلستان سعدی را اینگونه توصیف می‌نماید:

«*Ərbab-i təriqətin müdəqqiqi və əshab-i həqiqətin mühəqqiqi*», *Bəlağət* *bustanının hümay-i bülənd pərvəzi və fəsahət gülüstanının bülbül-i-nəğməpərdəzisi*»،

“مدقق ارباب طریقت و محقق اصحاب حقیقت، همای بلند پرواز بوستان بلاعت و بلبل نغمه‌پرداز گلستان فصاحت”.

همانگونه که از متن آهنگین توصیفات فوق بر می‌آید، روانی دیباچه‌ای که خود افزوده را نیز به نثر مسجع نگاشته است.

با مقایسه متن اصلی و ترجمه‌ای که روانی انجام داده، در می‌یابیم که مترجم تلاش بسیار داشته تا بتواند گلستان را به گونه‌ای دقیق ترجمه نماید و البته در این امر نیز بسیار موفق عمل نموده است.

روانی در ترجمه گلستان سعدی، هم در ترجمه بخش منظوم و هم در ترجمه بخش منثور گلستان، در برخی قسمت‌ها خود را از قید متن رها نموده و عباراتی را به متن اصلی افزوده است. مثال زیر نمونه‌ای از این دست است در ترجمه مربوط به بخش نثر گلستان:

گفتمش بر رعیت ضعیف رحمت کن تا از دشمن قوی زحمت نبینی^(۴) (ص ۵۰)

Dedim: Duadansa, rəiyyət füqəranın həllarına mərhəmət və züəfa firqəsinə şəfqət-ü mürrüvvət eylə, ta ki düşməndən əmin olasan ترجمه: گفتم به جای دعا به حال فقرای رعیت مرحمت و بر فرقه ضعفا شفقت و مروت کن تا از دشمن ایمن باشی.

همانگونه که ملاحظه می‌شود ترجمه از نظر مضمون کاملاً با نمونه اصلی مطابقت دارد. تنها با این تفاوت که حجم ترجمه کمی بیش از حجم متن اصلی است. تلاش مترجم در پیروی از شیوه نثر مسجع متن را می‌توان مهمترین عامل افزودن کلمات و ترکیبات جدید به متن و بالتبع افزایش حجم متن دانست.

مترجم در نمونه مذکور با اضافه کردن عبارت "بر فرقه ضعفا شفقت و مروت" در بی آن بوده که آخرین کلمه را با "مرحمت" هم قافیه سازد.

اینگونه تغییرات و افزودن به متن اصلی، در ترجمه برخی از بخش‌های منظوم گلستان نیز به چشم می‌خورد. نمونه‌ای که در پی می‌آید، نشان می‌دهد که روانی با کمک گرفتن از ۲ بیت به ترجمه بیتی از گلستان مبادرت ورزیده است:

مکن نماز بر آن کس که هیچ نکرد
که عمر در سر تحصیل مال کرد و نخورد

O ki dünyaya sərf-i ömr etdi,
Yeməyüb, aqibət qoyub getdi,
Qılma ol mülhidin namazın kim,
Nə əməl eylədi,nə əl tutdu.

ترجمه:

آنکه به دنیا صرف عمر کرد
نخورد و سرانجام گذاشت و رفت
نماز آن ملحد را مکن
که نه عمل کرد نه دست گرفت

روانی با این ترجمه به نوعی بر حجم متن افزوده است.

ترجمه امروزی بیت فوق از گلستان بدین صورت است:

Namaz qılma ona ki, heç Xeyir demədi
Ömür boyu ehtirasla mal topladı, yemədi.

(ع، ص ۲۳۷)

ترجمه: نماز مکن بر آن که هیچ (دعای) خیری نگفت؛ همه طول عمر آزمندانه
مال اندوخت و نخورد.

این نکته را نیز نباید از نظر دور نگه داشت که چنین روشی در ترجمه‌های منظوم
قرون وسطی بسیار متداول و مرسوم بوده است.

ترجمه‌ای که توسط استاد بنام آذربایجانی محمد آقاسلطان، رحیم سلطانوف و
اسماعیل شمس بر روی گلستان سعدی انجام گرفت کامل‌ترین ترجمه گلستان سعدی
به زبان ترکی آذربایجانی به حساب می‌آید که به سال ۱۹۶۲ میلادی انتشار یافت. در
این ترجمه استاد محمد آقاسلطان، بخش منظوم گلستان را ترجمه نمود و استادان
رحیم سلطانوف و اسماعیل شمس ترجمه بخش منثور آن را به انجام رساندند. (۳)

پس از به پایان رسیدن ترجمه مذکور، پروفئسور رحیم سلطانوف خاورشناس و
متترجم برجسته آذربایجانی جداگانه به تالیف مونوگرافی بسیار ارزشمندی درباره
گلستان سعدی همت گماشت که در نوع خود ستودنی است و در حال حاضر به عنوان
منبع و مرجع پژوهشی بسیاری از علاقمندان ادبیات مورد استفاده قرار می‌گیرد.
در سرزمین‌های اسلامی از جمله آذربایجان این اثر گرانسینگ در زمرة کتاب
آموزشی به حساب می‌آمده و در سطح وسیعی مورد تدریس قرار می‌گرفته و علاقمندان
بسیاری را به خود جذب می‌نموده است.

گلستان سعدی اثر بسیار ارزشمندی است که مضامین و محتوای آن هنوز تازگی و
طراوت خود را حفظ کرده و درک آموزه‌های آن با گذشت قرن‌ها همچنان حائز اهمیت
بوده و تأثیرانگیز به نظر می‌رسد. بدین‌رو لازم است علاوه بر تلاش‌های بسیاری که

توسط محققان و پژوهشگران در جهت معرفی هر چه بهتر گلستان سعدی صورت می‌گیرد، برنامه‌هایی هدفمند و کارشناسی شده جهت تحقیقات مربوط به ترجمه‌های صورت گرفته از روی گلستان در نظر گرفته شود تا ضمن معرفی بیشتر غنای ادبی میراث فرهنگی مکتب به جای مانده از پیشینیان، نقش گلستان سعدی در فرهنگ سازی تأثیرپذیران آن و همچنین آگاه سازی همگان نسبت به تأثیرات این اثر در شکل-گیری بسیاری از مکاتب، بیش از پیش آشکار شود.

منابع:

- ۱- اوچمان یانوس، ترجمه ناشناس گلستان سعدی به زبان چفتایی، سالنامه مجله بررسی‌های زبان ترکی، آنکارا، ۱۹۶۸ (به زبان ترکی)
- ۲- ترجمه گلستان سعدی، مترجم محمدبن حسین روانی، میکروفیلم دستنویس ملی تبریز در انتستیتوی نسخ خطی آکادمی ملی علوم جمهوری آذربایجان.
- ۳- رحیم سلطانوف، گلستان سعدی، باکو، ۱۹۸۹ (به زبان ترکی آذربایجانی)
- ۴- سعدی شیرازی، کلیات، به اهتمام محمدعلی فروغی، تهران، ۱۳۶۵ (به زبان فارسی)
- ۵- سعدی شیرازی، گلستان (متن انتقادی)، ترجمه، مقدمه، توضیحات و تعلیقات رستم علی‌یوف، مسکو، ۱۹۵۹ (به زبان روسی)
- ۶- سعدی شیرازی، گلستان، باکو، ۱۹۸۷ (به زبان ترکی آذربایجانی)
- ۷- سیفی سرایی، ترجمه گلستان، مقدمه از: پروفیسور دکتر فریدون نازی‌یوف، آنکارا، ۱۹۵۴ (به زبان ترکی)
- ۸- نجیب ا. ن. بررسی تاریخ زبان‌های ترکی، مسکو، ۱۹۸۹ (به زبان روسی)

Azərbaycan- İran elmi-pedaqoji və ictimai əlaqələr tarixinə yeni baxış o A.Ə. Əsgərova

ADPU-nun əməkdaşı, ADMİU-nun dissertant

Azərbaycanın elm və mədəniyyət xadimləri Azərbaycan-İran mədəni əlaqələrinin tarixinə və bu gününə dair vaxtaşırı əsərlər yazır, məqalələr dərc etdirir, bu əlaqələrin əhəmiyyətini müasir oxucuya, xüsusilə də gənclərə çatdırırlar.

Bu mənada Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universitetinin kafedra müdürü, pedaqoji elmlər doktoru, professor Hüseyn Əhmədovun bu günlərdə nəşr etdirdiyi yeni bir sanballı əsəri diqqəti cəlb edir. "Avrasiya xalqlarının məktəb və pedaqoji fikir tarixinə dair ocerklər" (Bakı, "Maarif", 2012, 541 səh.) adlanan bu kitabın ilk fəsilisi "Azərbaycanın Yaxın və Orta Şərqi xalqları ilə elmi-pedaqoji əlaqələri tarixinə" həsr edilmişdir. Müəllif yazır: "Azərbaycan əvvəlki əsrlərdə olduğu kimi bu gün də, öz geosiyasi və geocoğrafi mövqeyinə görə Qərb və Şərqi sivilizasiyalarını qovuşdurən körpü rolunu oynayır. Azərbaycanın xarici Siyasətində qonşu dövlətlərlə, o cümlədən İran islam Respublikası ilə səmimi əlaqələrin qurulması böyük önem daşıyır. Azərbaycan Respublikasının prezidenti İlham Əliyevin İran Respublikasına rəsmi və işgüzar səfəri, Azərbaycana gəlmış çoxsaylı nümayəndə heyatları ilə keçirdiyi görüşlər zamanı Azərbaycanla İran arasında mədəni əlaqələrin inkişaf etdirilməsinin zəruriliyi dəfələrlə qeyd edilmişdir".

Azərbaycan Respublikasının prezidenti İlham Əliyevin İran İslam Respublikasının prezidenti vəzifəsinə yenidən seçilməsi ilə əlaqədar cənab Əhmədinəjada göndərdiyi məktubda deyilir:

«Biz ölkələrimiz arasındaki münasibətlərin hərtərəfli inkişafına böyük əhəmmiyyət veririk. Bu mənada tarixən dostluq və mehriban qonşuluq şəraitində yaşamış xalqlarımızın istək və məramı ilə bu gün ölkələrimiz arasında gerçəkləşən sıx əməkdaşlıqdan, daim genişlənən işgüzar əlaqələrimizdən məmnunluq duyuruq».

Azərbaycanın digər ölkələrlə olduğu kimi ərəb xalqları ilə də elm və təhsil sahəsində müasir tələblərə cavab verən münasibətlər sistemi formalaşır. Müəllifin fikrincə göstərilən əlaqələrin tarixi, hər şeyden əvvəl təhsil sistemi ilə, məktəb ilə bağlı olmuşdur. Məktəb eyni zamanda müxtəlif millətlərdən olan cəmi müsəlmanları yekrəng, yiğcam kutlə şəklində möhkəm birləşdirən və digər xalqlardan onların ayrılığını möhkəm müdafiə edən vasitəyə çevrildi.

Məktəb və mədrəsələrdə tədris, bir qayda olaraq ərəb və fars dillərinde aparılırdı. XI əsrə qədər ərəb dili islam dininin və Bağdad xəlifələrinin hökmranlıq etdiyi Şərq ölkələrində, o cümlədən Azərbaycanda hakim mövqe tuturdu. XI əsrən isə Bağdad xəlifələrinin zəifləməsi və Səlcuq hökmranlığının meydana gəlməsi ilə Fars dili həm rəsmi, həm də əsas ədəbi dil hesab edildi. Fars dili yaxın Şərq ölkələrinin bir çoxunda olduğu kimi, Azərbaycanda da ərəb dilini sixışdırır ve məktəblərə daxil olurdu.

Fars və ərəb dillərinin tədris edilməsi köhnə məktəblərin əsas xüsusiyyətlərindən biri idi. O dövrə Azərbaycan ədəbiyyatı, mədəniyyəti ərəb və fars dilləri ilə bağlı idi. Bundan başqa, ərəb və fars dili yazılı ədəbiyyat dili, şeir dili, ədəbi dil, Şərq xalqlarının bir-birlə ünsiyyət dili idi.

İstifadə olunan kitablar sırasında və İran ədəbiyyatı klassiklərinin - Nizami, Füzuli, Hafiz, Sədi və başqalarının əsərləri vardır. Məktəb təhsilində Sədinin əsərləri xüsusi yer tuturdu. İranın və bütün Şərqi moralist şairi, nəzm aləminin sultanlarından olan F. Köçərli Sədinin

Məşhur Gülüstan və Bustan əsərləri məktəblərdə əsas tədris vəsaitlərindən idi. Bu əsərlər böyük hikməti, dərin məzmunu ilə seçilirdi.

Müəllif yazır ki, XII əsrin ikinci yarısı və XIV əsrin əvvəllərində

Azərbaycanda məarif sahəsində yüksəliş daha bariz şəkildə nəzərə çarpır. Bu dövrə Azərbaycanda fəlsəfə, təbabət, riyaziyyat, nücum elmləri ilə maraqlanan alımların və mədrəsələrin sayı xeyli artdı. Bəzi mədrəsələrin nəzdində rəsədxanalar, müalicə evləri və elmi kitabxanalar da təşkil edilirdi. Bu təhsil ocaqlarında vaxtaşırı elmi müzakirələr keçirilirdi. Belə mədrəsələr dövrün tanınmış mütəxəssis alımlarının elmi-pedaqoji fəaliyyətlərini birləşdirən mərkəzlər idi.

Nəsimi Tusi'nin baqşçılıq etdiyi Marağa elm ocağına Azərbaycanın İran və orta şərq ölkələrinin onlarla məşhur riyaziyyatçıları, astronomları və filosofları işləməyə cəlb olunmuşdur.

Marağa rəsədxanası əslində riyaziyyat, astronomiya, fəlsəfə və bir çox bilik sahələri üzrə dövrün mütəxəssis alımlarının tədqiq və pedaqoji fəaliyyətlərini birləşdirən orta əsrlərin nümunəvi akademiyalarından biri idi.

XIV əsrin əvvəllərində bir sıra şəhərlərdə, xüsusilə də, XIV əsrin görkəmli tarixçisi və böyük dövlət xadimi olan Fəzlullah Rəşidəddin (1247 -1318) təşəbbüsü ilə Təbrizin yaxınlığında

darülfünun şəhərciyi tipində tikilmiş Rəb-e Rəşidi əslində elm və təhsil mərkəzi idi.

Bir sıra alımlar, o cümlədən İran, Fransa, Rusiya və Azərbaycan alımları Rəb-e Rəşidi haqqında maraqlı əsərlər yazmış, Azərbaycanda elm və mədəniyyətin inkşafında onun rolunu xüsusiilə qeyd etmişlər.

XIV əsrд Yaxın şərqiн ən mühüm elm və tədris mərkəzlərindən biri kimi şöhrət tapmış Rəb-e Rəşidi də akademiya tipli darülfünun olmuşdur. Orada 450-dən çox müəllim çalışır və yeddi min tələbə təhsil alırdı. Tələbələrdən min nəfəri azərbaycanlı idi. Qalanı isə müxtəlif ölkələrdən gəlmİŞdi. Azərbaycanlı tələbələr, əsasən Rəb-e Rəşidi-də, başqa ölkələrdən gələnlər isə Təbrizdə yerləşdirilmişdilər.

Darülfünunda təbiətşünaslıq, fəlsəfə, tarix, təbabət, nücum, məntiq, ilahiyyat şöbələri fəaliyyət şöstermiş və həmin şöbələrə daxil olmaq istəyənlərin biliyi fərdi qaydada yoxlandıqdan sonra onlar şöbələrdən bu və ya başqasına qəbul olunurdular.

Elmi kadrlar hazırlamaq işində yerli müəllimlərlə yanaşı, Çin, Hindistan, Misir və Suriyadan cəlb edilmiş alim və mütəxəssislər də iştirak edirdilər. Təkcə müalicə və əczaçılıq şöbəsində dərs demək üçün Çin, Hindistan və Suriyadan əlli nəfər görkəmli həkim gətirilmişdi. Onlar Dar-üş-şəfada dərs deyir, təcrübələr aparır və xəstələri müalicə edirdilər.

Xəstəxanadakı həkimlərin və tibb şöbəsində təhsil alan tələbələrin rahathlığını təmin etmək üçün Rəşidabad bağının yanında yaşayış evləri tikdirilmişdi. Bu binaların yerləşdiyi küçə müalicə edənlər küçəsi adlandırılmışdı. Tibb şöbəsində təhsil müddəti beş il idi. Təhsilini bitirən tələbələr hərtərəfli yoxlandıqdan sonra təsdiqnamə (diplom) alırlıdalar. Təhsil müddətini qurtarmış yerli tələbələr ilk növbədə Rəb-e Rəşidi və onun ətrafında yaşayan xəstələri müalicə etməli idi.

Dar-üş-şəfa vaxtı- vaxtında müxtəlif dərmanlarla təmin olunur. Azərbaycanda tapılmayan dərmanlar isə xaricdən gətirilirdi.

Rəb-e Rəşididə İran, Hindistan, Çin, Misir, Bizans və başqa ölkələrdən gətirilmiş 60 min qiymətli əlyazmasını özündə cəmləşdirən böyük və zəngin kitabxana var idi. Burada kitab sənəti ilə əlaqədar olaraq onlarla xəttat və cildçi çalışırdı. Rəşidəddin öz əsərlərinin bir nüsxəsini də həmin kitabxanaya hədiyyə etmişdi ki, bu əsərlərin üzü mahir xəttatlar tərəfindən köçürüülür, əsliyə tutuşturulduqdan sonra müxtəlif şəhərlərin mədrəsə və kitabxanalarına göndərilirdi. Bundan başqa, Rəşidəddinin fars dilində

yazdığı əsərləri bir yerə toplanılır və Rəşidəddinin əsərləri külliyyatı adı altında Rəb-e Rəşidi kitabxanasında saxlanılırdı. E. Bloşenin verdiyi məlumatə görə, hal-hazırda Rəşidəddinin əsərləri külliyyatının bir nüsxəsi Paris milli kitabxanasında saxlanılır. Bu əsərin üzü hicri 710-cu ilda (1310-1311) Zudnevis(tez yanan) təxəllüslü mahir xəttat Məhəmməd Əmin əl-Bəğdadi tərəfindən köçürülmüşdür.(səh. 26)

İngilis alimi C.Kristen Vilsonun qeyd etdiyi kimi -XIV əsrin əvvəllərində Rəb-e Rəşidi dünyamın mühüm təlim-tərbiyə mərkəzi və elm ocağı olmuşdur.

Rəb-e Rəşidi tarixdə elm və mədəniyyətlə yanaşı, sənətkarlığın inkişaf etdiyi bir mərkəz kimi şöhrət tapmış, müxtəlif ölkələrlə olan ticarətin inkişafında mühüm rol oynamışdır. Burada otuz min ev, iyirmi dörd karvansaray, min beş yüz dükan, həmçinin yün, parça karxanası, zərbxana, rəngsazlıq emalatxanaları və s. olmuşdur.

Rəb-e Rəşididə üç mərtəbəli mehmanxana, xanəgah, məscid, hamam, su anbarı və bir sıra digər binalar var idi. Həmin binalar orta əsr şərqiñə məxsus memarlıq üslubunda tikilmişdi. Həmdullah Qəzvinin verdiyi məlumatə görə, <Rəb-e Rəşididəki bu gözəl möhtəşəm binaların misli hətta Turanda belə yox idi.

Təbrizdə ardıcıl baş verən zəlzələləri nəzərə alaraq Rəb-e Rəşididə olan binaların seysmiq möhkəmliyinə xüsusi diqqət verilmişdi. Təsadüfi deyil ki, oradakı binaların birinin üzərindəki kitabədə bu sözlər yazılmışdı: Bu binanın dağılıılması başqa binanın tikilməsindən çətindir.

Orta əsrlərdə Övliya Çələbinin verdiyi məlumatə görə 1647-ci ildə Təbrizda 47 böyük məşhur mədrəsə mövcud idi.

İstər mədrəsələrdə, istərsə də ali təhsil müəssisələrində dini təlimlə yanaşı dünyəvi dərslər, o cümlədən, ictimai və texniki fənlər də tədris olunurdu. Rəşidəddinin özü elmin müxtəlif sahələrinə aid xeyli əsər yazmışdı ki, onlardan mədrəsələrdə dərslik kimi istifadə edilirdi. Onun 24 cilddən ibarət Əl-əhya vəl asar əsərində astronomiya, əkinçilik, maldarlıq, bağçılıq, zəfərverici həşəratla mübarizə, memarlıq, mədən işləri, metalların təmizlənmə qaydası və əridilməsi, gəmiqayırma və s. Haqqında məlumat verilmişdir. On yeddi məqaləni əhatə edən Bəyan-ül-həqayiq adlı əsərində isə Rəşidəddin çıçək xəstəliyi, onun mahiyyəti və müalicə qaydasından danışır. Onun Cami-ət-təvarix adlı digər bir əsəri isə həm tarixi, həm də coğrafi bir əsər idi. Təəssüflə qeyd etməliyik ki, bu əsərin coğrafi hissəsi dövrümüzə qədər gəlib çatmamışdır. Həmin dövrdə adları

çəkilən bu əsərlərin üzü köçürürlüb müxtəlif mədrəsələrə göndərildi ki, tələbələr onlardan dərslik kimi istifadə etsinlər.

Mədrəsələrdə ilahiyat, hesab, cəbr, həndəsə, astronomiya, coğrafiya, tibb, fəlsəfə, ədəbiyyat fənləri keçirilirdi. Orada Aristotelin fəlsəfi əsərləri, Sədinin Gülüstanı, Mirxondun Rövzət-üs-səfəsi, Nəsimiyyətin əsərləri, Nizami, Xaqani, Şəms Təbrizi, Əssar Təbrizi, Ovhədi Marağayı və Hafizin əsərləri, Füzulinin Leyli və Məcnunu, qəsidiələri tədris edilirdi.

Azərbaycanda mövcud olan məktəb və mədrəsələrdə fəaliyyət göstərən müəllimlərin, məktəbdarların bir çoxu Təbrizdə, Ərdəbildə, Xorasanda və Dağıstandakı məktəb və mədrəsələrdə və ya ayrı-ayrı ruhani şəxslərin yanında təhsil almışdır. Onların bir Çoxu ərəb və fars dillərini mükəmməl biliirdi.

Fars dili yuxarı təbəqələrin işlətdiyi əsas ədəbi dil idi. Ən yüksək təhsilli adamlar İran və Azərbaycan şairlərinin bir çox şeirlərini əzbər bilir və şəriət qanunları haqda bəzi mühakimələr yürüdürdülər. Bununla belə, bəzi məktəblərdə, xüsusilə də mədrəsələrdə klassik İran və Azərbaycan ədəbiyyatına aid daha çox bilik verilirdi. Naxçıvanda xalq maarifinin vəziyyətindən bəhs edən İ.Şopen təxminən 1837-ci illərə aid olan bir əsərində yazırıdı: Gənclər bədii ədəbiyyala daha çox məşğul olurdu. Onlardan bir çoxu Rudəki, Firdovsi, Ənvəri, Nizami, Cami, Hafiz' Sədi və digər məşhur söz ustadlarının əsərlərini əzbərdən bilirlər... (İ.Şopen. Qafqazda maarifin vəziyyəti. SPB, 1852, səh.2, rus dilində)

Professor H.Əhmədov Azərbaycanın tanınmış maarifçilərindən olan, Tiflis gimnaziyasının Şərq dilləri müəllimi, məşhur şair Mirza Şəfi Vazehin

I.Qriqoryevlə birlikdə yazdığı "Kitabi-Türki" adlı kitabının dərsliyin 1855-ci ildə Təbrizdə nəşr edilməsini xalqlarımız arasında elmi-pedaqoji və mədəni əlaqələr sahəsində mühüm hadisə kimi qiymətləndirir. Həmin kitab Atalar sözləri ilə başlayır və əvvəldə 43 zərb-məsəl verilir. Bu atalar sözü, zərb-məsəller əxlaqi- mənəvi təriyəvi əhəmiyyət baxımından çox xarakterik, əhəmmiyyətli və bu günümüz üçün də aktualdır.

Onlardan bir neçəsini qeyd edək:

- Alimin bir günü cahilin bütün ömründən yaxşıdır.
- Qələm bir ocaqdır ki, yazıր həqiqəti, fikri dərya, mirvarisi hikmətdir.
- Dirilik od kimidir: əvvəli tüstü, axırı kül.
- Alimin silahı elmtdır. Hakimin yarağı qılınc və süngündür.

Mirzə Şəfi Vazeh Kitabi- Türki. Təbriz- Tiflis 1272(hicri), (1855)

- Tələsməkdə peşmanlıq var, səbrdə salamatlıq.
- O kəs ki, özgənin sırrını sənə deyir, sənin də sırrını özgəyə deyər.
- Diri it ölü aslandan yaxşıdır.
- Kim ki, tikan əkər, ondan üzüm dərməz.
- Deyənə baxma, dediyinə bax, və s.

Zərb-məsəllərdən sonra kiçik əhvalatlar, sadədən mürəkkəbə doğru

sıralanmış hekayətlər, nağıla bənzər gülməli, məzəli, tərbiyəvi xarakterli mətnlər-yəni məzhəkələr verilir. Məsələn: Bir axmaq bir qazının yanına gəlib deyir ki, oruc tutan orucunu nə vaxt açmalıdır? Qazı deyir ki, gün batanda. Axmaq deyir ki, bəlkə gün gecə yarısında ebatmayacaqdır. Və yaxud, bir kor bir çirkin arvad almışdı. Arvad ərinə deyir ki, heyif ki, sən korsan, mənim bu hüsnü-cəmalımı

görmürsən. Kor deyir: Əgər sənin bu sözün doğru olsaydı, səni mən kora verməzdilər.

Mətnlərin bir qismi ictimai həyatdan, padşahlardan, onların zalimliyindən, zülmündən və ya ədalətli olmasından bəhs edir. Bu əhvalatların, nağılların, hekayətlərin hər birinin sonu hikmətli sözlərə bitir ki, bu da böyük tərbiyəvi əhəmmiyyət kəsb edir. Məsələn:

- Nacins yoldaşla aşinalıq etmə, sənə xəta gələcək; nadan ilə dost və aşına olma. Əqilli düşmən əqilsiz dostdan yaxşıdır.
- Hər kəs öz həmcinsi ilə yoldaş olmalıdır.
- O padşahdan xalqa asayış hasıl olur ki, öz rahatlığını tərk etsin.
- Zati bəd adamdan yaxşılıq gözləmə.
- Əqrəbin təbiəti (adəti) adamı vurmaqdır.
- Pislik etmə ki, pislik görərsən.
- Özgəyə quyu qazma ki, özün düşərsən.
- Fəqir və miskinlərə zülm etmə ki, özündən güclünün əlində əsir olarsan.
- Düşmən nə qədər qüvvətli olsa da, qəflət vaxtında hiylə ilə onu həlak etmək olar. və s. . . , və i.a.

H.Əhmədovun cəmi 5 hissədən ibarət olan göstərilən kitabının III hissəsi bütövlükdə "İranda məktəb və pedaqoji fikir tarixinə" həsr olunmuşdur.

Burada XIX əsrda İran təhsil sistemi, dərsliklər və pedaqoji fikirlərə aid 17 bölmə var. Bu bölmələrdə yeni üsullu məktəb hərəkatının Cənubi Azərbaycana yayılması tarixinə, Cənubi Azərbaycanda maarif və mədəniyyətə, İranda təhsil sisteminə, məktəb və mədrəsələrdə təlim üsuluna, Rəhmətlik ustad Məhəmmədəli Zeyni və Təbriz mədrəsələrinin tarixçəsinə, Mirzə Həsən Rüşdiyyə və s. məsələlərə dair çox yığcam və dəyərli məlumat verilir.

Müəllif yazır ki, XIX əsrə İran ilə Cənubi Qafqaz arasında ticarət və ədəbi əlaqələrlə yanaşı elmi-pedaqoji əlaqələr də xeyli genişlənmişdi. Cənubi Qafqazda meydana gələn yeni məktəb hərəkatının İranda maarifin inkişafına da güclü təsiri olmuşdur. Müəllif məşhur maarifçi Mirzə Həsən Rüşdiyyə Təbrizinin (1850-1944) pedaqoji fəaliyyətindən geniş bəhs edir, kitabda oxuyuruq:

Mütərəqqi təlim-tərbiyə üsullarını İranda yaymayı qarşısına məqsəd qoyan M.H.Rüşdiyyə . təlimin yeni üsullarını özündə birləşdirən məktəb açmaq qaydalarını öyrənmək məqsədilə İrandan mühacirət edib Cənubi Qafqaza gəlmışdır. O xeyli zaman İrəvanda qalmış, pedaqoji elmin yeniliklərini öyrənməyə böyük səy göstərmişdir. Rüşdiyyə təkcə nəzəri məsələlərlə məşğul olmamış,

həm də təcrübə aparmaq məqsədilə 1883-cü ildə İrəvanda yəni üsullu bir məktəb açmışdır. (sah.255)

Rüşdiyyə məktəbi tezliklə İrəvan pedaqoji ictimaiyyətinin rəğbətini qazanmışdır. Hətta məktəblər direksiyası ona mukafat vermiş və maddi yardım göstərmişdir.

1888-ci ilədək bu məktəbdə çalışan Rüşdiyyə zəngin pedaqoji təcrübə toplayaraq, Təbrizə qayıdır və Cəbbəxana ağızında Şeyxüllislam mədrəsəsində yeni üsullu Rüşdiyyə məktəbini yaradır. 1893-cü ilda Təbrizin Şeşgilan məhəlləsində Rüşdiyyə-yi müzəffəriyyə adlı başqa bir məktəb açır. Rüşdiyyə-yi müzəffəriyyə Səfəvilər dövründən sonra Cənubi Azərbaycanda təhsilin ana dilində verildiyi ilk Azərbaycan məktəbi idi. Burada savad təlimi ana dilində aparılırdı. Bu məktəbin meydana gəlməsi Cənubi Azərbaycan maarifi üçün tarixi bir hadisə idi. Qısa müddət ərzində Rüşdiyyə məktəbi yaxşı metodlu və intizamlı bir məktəb kimi Təbrizdə, eləcə də İranda şöhrət qazanmışdır.

Kitabda maraqla oxunan cəhətlərdən biri də budurki, o vaxtlar Təbrizdən gəlib İrəvanda məktəb açmaq, yəni təlim üsullarını öyrənib Vətənə qayidianlar olduğu kimi İrəvandan Təbrizə və ya Cənubi Azərbaycanın digər şəhərlərinə gedib orada pedaqoji fəaliyyət göstərənlər də olmuşdur. Onlardan biri də Cabbar Baxçabani İrəvanidir. 1919-cu ildə İrəvanda Azərbaycanlılara qarşı keçirilən soyqırımı ilə əlaqədar olaraq, Cənubi Azərbaycana getməyə məcbur olmuşdur.

Cabbar Baxçabani İrəvandakı maarifçilik fəaliyyəti ilə bərabər Cənubi Azərbaycan maarifçilik tarixində də özünəməxsus yer tutmuşdur.

O, əvvəller İranın Mərənd şəhərindəki Əhmədiyyə mədrəsəsində müəllimlik etdikdən sonra, İran maarifçilik tarixində ilk dəfə olaraq lal-karlar üçün xüsusi məktəb açmışdır. Cabbar Baxçabani danışma və eşitmə nemətlərdən məhrum olmuş uşaqlara yenidən həyat bəxş etmişdir. O bu sahədə İran məktəb tarixində geniş iz qoymuşdur.

Hacı Məhəmməd Naxçıvani adlı başqa bir maariflinin fəaliyyəti də maraqlıdır. Hacı Məhəmməd Naxçıvaninin adı bütün İranda kitab və mədəniyyət sevənlər arasında xüsusi bir sevgi və ehtiramla çəkilir. Bu şəxs İran mədəniyyəti tarixində nadir şəxsiyyətlərdəndir ki, həm şair, həm tədqiqatçı alim, həm mütərcim, həm də maarifpərvər kimi məşhurdur.

Onun İran maarifçilik tarixində ən ümdə xidmətlərindən biri Təbriz Milli Kitabxanasının təmolunu qoyması olmuşdur. Onun atası

Hacı əli Abbas Naxçıvani dövrünün tanınmış ticarətçilərindən olmaqla yanaşı, həm də Qurani-Kərim-in təcvid üsulu ilə oxunması üzrə müəllim olmuşdur.

Hacı Məhəmməd Naxçıvani bir sıra Şərq ölkələrini (Pakistan, Misir, Əfqanistan və.b) gəzməklə külli-miqdarda nadir əlyazmalar toplamışdır. Avropa ölkələrinə səyahət edərkən Avropanın ən qədim kitabxanalarında olmuş və oradan şərqi, Azərbaycan və İran tarixinə, ədəbiyyatına dair xeyli əlyazmaların üzünü köçürərək Təbriz Milli Kitabxanasına gətirmişdir. Həmin əlyazmalar bütövlükdə bütün Azərbaycanın, İranın tarixinin, ədəbiyyatının öyrənilməsində müstəsnə rol oynamışdır.

Nəhayət professor Hüseyin Əhmədovun haqqında bəhs etdiyimiz kitabın III hissəsinin 13-cü bölümündə görkəmli həkim və ictimai xadim Azərbaycan xalqının böyük hörmətini qazanmış doktor, professor Cavad Heyətin fəaliyyəti, onun xidmətləri təqdir olunur.

Dr.Cavad Heyət İranda və Azərbaycanda ilk dəfə olaraq reallaşdırıldığı əməliyyatları ilə birlikdə elmi mətbuatda da mühüm tövsiyələr vermişdir. O, 12 il (1964-1976) (Daneş-e Pezeşki (Tibb Bilimi) adlı bir jurnal çıxartmış və bu jurnalda 60-a yaxın elmi məqaləsi nəşr olunmuşdur. O, eyni zamanda bir çox daxili və beynəlxalq cərrahi qurultaylarda öz təcrübəsinə söykənərək bildirişlər təqdim etmiş və 30-a yaxın elmi məqaləsini də dünyanın mötəbər jurnallarında nəşr etdirmiştir.

Dr.Cavad Heyət 1963-cü ildən etibarən Dünya Cərrahlıq Cəmiyyətində İranı təmsil etmiş, 1983-cü ildə isə Fransa Cərrahiyə Akademiyasına üzv seçilmişdir. O, 1988-ci ildən bəri Tehranin Azad İslam Universitetində tədris etmiş və uzun müddət universitetin cərrahiyə şöbəsinin rəhbəri vəzifəsində çalışmışdır.

Dr.Cavad Heyət 1979-cu il inqilabından az sonra bir neçə dostu ilə birlikdə "Varlıq "jurnalını çıxartmağa başlamış və orada verilən məqalələrdə 60 il işlədilməyən bir dili və ədəbiyyatı yenidən canlandırmağa və Azərbaycanlıların ifadəsiylə dirçəltməyə çalışmışdır.

Prof.Cavad Heyət 1979-cu ildən bu günümüze qədər düz 33 ildir ki, İran camaatının böyük hissəsini təşkil edən türklərin, xüsusilə də Azərbaycan türklərinin milli şüurunun formallaşması, Azərbaycan türkcəsi ədəbi dilinin şimali Azərbaycanda işlənən yazı dilindən ayrılmadan eyni tərzdə xalq arasında yayımlanması və İranda Pəhləvi zamanından etibarən verilmiş, hələ də davam edən tarixi təhriflər və yalanların duzəldilməsi yolunda yorulmadan mubarizə aparmaqdadır. O, Azərbaycan ədəbiyyat tarixinə bir baxış, I cild (1980), II cild

(1990); Müqayisətül-Lügəteyn (1984); Azərbaycan şifahi xalq ədəbiyyatı (1988); Türklerin tarix və mədəniyyətinə bir baxış (1988); Türk dili və ləhcələrinin tarixi (1986) və Ədəbiyyatşunaslıq (1995) zəruri və elmi əsərləri və xüsusilə Varlıq jurnalında nəşr olunan məqalələri ilə İranda türkolojiyanın teməlini qoymuş və bu sahədəki boşluğu önemli bir ölçüdə doldurmuşdur.

Nəticə olaraq qeyd edək ki, həmişə olduğu kimi, bu gün də Azərbaycan ilə İran arasında səmimi dostluq, mehriban qonşuluq münasibətləri böyük uğurla davam etdirilir. Təəssüfki, bu gün də elə qüvvələr vardır ki, bu dostluq münasibətlərini pozmaq, bölgədə vəziyyəti qarışdırmaq istəyirlər. Elə qüvvələr vardır ki, Azərbaycanı öz qonşuları ilə üz-üzə qoymaq istəyirlər. Lakin bu mümkün deyildir. Çünkü qonşularımızla əlaqələrimiz tarixi köklərə söykənir. Biz bütün qonşularla,- Ermənistan təbii ki, istisna olmaqla,-normal, yaxşı dostluq münasibətləri yaratmışaq və bu dostluq münasibətlərini gücləndiririk. Heç bir qonşumuzla problemimiz yoxdur.

Azərbaycan Respublikasının prezidenti cənab İlham Əliyev bu günlərdə bu məsələni bir daha xüsusi bəyan eləyərək demişdir: "...Kim istəyir Azərbaycanı qarşıdurma arenasına çevirsin, getsin özü üçün başqa yer axtarsın. Biz heç vaxt imkan verəbilmərik ki, ərazilimizdən qonşulara qarşı hansısa mənfi planlarda istifadə edilsin. Bunu hamı bilir.

Bizim bir istəyimiz var ki, bölgədə sülh, sabitlik, əmin-amanlıq olsun. Qonşularla münasibət prioritet xarakter daşıyır. Biz bu bölgədə yaşayırıq və yaşayacaqıq."

("Xalq" qəzeti, 17 aprel, 2012-ci il, səh.4)

Qərbi Avropa ədəbiyyatında Nizaminin Leyli və Məcnun əsərinin təsiri ○Ramine Rza qızı Məmmədova

*AMEA N.Gəncəvi adına Milli Azərbaycan ədəbiyyatı Muzeyinin doktorantı.
e-mai I : ram- ina@rambler.ru*

Azərbaycan tədqiqatçısı Əli Sultanlı müqayisəli ədəbiyyatşunaslıq sahəsində bir sıra xidmətləri ilə seçilir" Onun apardığı tədqiqatlar Milli ədəbi nümunələrimizin Avropa ədəbi düşüncəsi ilə səsləşən məqamların üzə çıxarmaq baxımdan böyük maraq doğurur. Bu baxımdan onun Nizami Gəncəvi yaradıcılığı ilə Avropa ədəbiyyatının qarşılıqlı təhlilinə aid elmi araşdırması diqqəti calb edir. Tədqiqatçı bu istiqamətdə geniş və fundamental tədqiqatların müəllifidir. Bu silsilə dörd hissədən ibarətdir: «Nizami və Avropa ədəbiyyatı», «Leyli və Məcnun») və Qərbi Avropa ədəbiyyatı»- «Yeddi gözəl» və Qərbi Avropa ədəbiyyatı», «İsgəndərnamə») və Qərbi Avropa ədəbiyyatı» Göründüyü kimi, bu hissəni tamamlayacaq iki hissə çatışır: «Sirlər xəzinəsi» və «Xosrov və Şirin»in Qərbi Avropa ədəbiyyatı ilə müqayisəsi. «Sirlər xəzinəsi»nin Avropa ədəbiyyatı ilə müqayisəsinə «Nizami va Avropa ədəbiyyatı»nda yer ayrılmışdır. Bu tədqiqat çap edilmədiyindən bu işdə geniş elmi təhlilə cəlb edilmişdir. Qeyd etmək lazımdır ki, Azərbaycan ədəbiyyatşunaslığında Nizami irsi daim araşdırma obyekti olmuşdur. Bu baxımdan ilk fundamental əsər tanınmış alimimiz Mikayıl Rəfiliyə məxsusdur. onun «Nizami» əsəri bu gün də aktuallığını saxlamışdır. «Nizami və Qərbi Avropa» mövzusunda M. Rəfilinin «Nizami» əsərinin bir hissəsində qısa mühahizələr verilmişdir. M.Rəfilidən sonra Azərbaycan ədəbiyyatşunaslığında Əli Sultanlı bu mövzunu geniş və hərtərəfli tədqiq etmişdir. Təəssüflə qeyd etmək istərdim ki, tədqiqatçının bu araşdırması çox zaman kölgədə qalır. Lakin arxiv materialları ilə tanış olduğumuz zaman bu yazınlarda onun «Nizami və Qərbi Avropa ədəbiyyatı» mövzusunu öz dövrü üçün mükəmməl şəkildə qruplaşdırılmış şəkildə işlənməsinin şahidi oluruq. Dünya ədəbiyyatında kifayət qədar tədqiq edilən Nizami mövzularının Avropa ədəbiyyatına təsiri bu tədqiqatın əsas qayəsini təşkil edir. Təqribən 1938-42-ci illərdə aparılan araşdırımada «Nizami və Qərbi Avropa ədəbiyyatı» sistemli şəkildə müqayisəli ədəbiyyatşunaslıq baxımdan tədqiq edilib. Bizim araşdırımız də məhz çap edilməyən arxiv sənədləri əsasında aparılmışdır. Bu tədqiqatda «Xəmsə»də verilən poemalardan bəhs edilir. Rəvayət, əfsanə və

əsatirlər silsiləsindən istifadə edən sənətkarın yaradıcılığında biz bu silsilənin müasirləşdirilmiş formasına rast gəlirik. Eyni zamanda Nizami əsərlərində bu silsiləyə əxlaqi məna verilmişdir. Əli Sultanlı XII əsr Qərb və Şərqi dünyasr üçün Nizamini tək, nəhəng və bərabəri olmayan söz ustası kimi təqdim edir. Bu fikirlə sözsüz, razılaşmamaq mümkün deyildir.

Şərqlə Qərbin mütəmadi mədəniyyət sahəsindəki əlaqəsi danılmazdır. Tədqiqatçı bunun kökünün dərin olduğunu və bu əlaqələrin ta qədimdən mövcud olması fikrini irəli sürür və bir tədqiqatçı kimi bu əlaqəları yeni formada nəzərdən keçirir. Tanınmış ədəbiyyat tarixçisi De La Barta istinad edərək onun aşağıdakı fikirlərini «İspaniyada ərəb hakimləri Şərqi mədəniyyətinin ən klassik abidələrini öz saraylarında toplayırlar. Xalifə Həkəm elmə ədəbiyyata bəslədiyi məhəbbəti ilə şöhrət tapmışdır. Şərqiñ ən böyük filosaf, alim və şairləri onun sarayına axın edirdi. İranda və Suriyada yazılmış əsərlər çox zaman Şərqdən çox-çox qabaq İspaniyada yayılır və şöhrət qazanır», (1. 53) nümunə göstərməklə Şərqi və Qərb əlaqələrinin hələ çox əvvəllərdən qədim köklərə malik olma səbəblərini izah etməyə çalışır. Bu səbəblərdən biri də heç şübhəsiz, xəç yürüşləridir ki, tədqiqatçı bunu da xüsusi olaraq vurğulayır. Belə ki, Şərqi rəvayət və əfsanələrinin canlı daşıyıcıları xəç yürüşlərində iştirak edən insanlar olmuşdular. Bunların nəticəsində XII əsrдən Avropa ədəbiyyatında Şərqi motivləri özüñə yer tapmağa başlayır. Təbii ki, yazılı ədəbiyyatımızın tanınmış simaları Nizami, Füzuli, onların hər ikisindən də öncə isə Şərqiñ(İranın) böyük ustası Firdovsinin ədəbi mövzularının Avropaya təsiri olmamış deyil. intibahın, Dırçəlişin beşiyi olan Şərqi öz cazibədarlığı ilə bərabər həm də mədəniyyəti, müdrikliyi, səbri və təmkini, bütövlükdə fəlsəfi duyumu və dərki ilə Avropaya örnek olmaya bilməzdi. Bunun nəticəsi idi ki, Nizami mövzuları Avropa ədəbiyyatına nüfuz edirdi" ister «Sirlər xəzinəsi», ister «Leyli və Məcnun», ister «yeddi gözəl», istərsə də «İsgəndərnamə» əsərlərinin mövzusunun hərtərəfli təsirini orta əsərlər Avropa ədəbiyyatında gorməmək mümkün deyil. Əli Sultanlı təkcə «Leyli və Məcnun» temasının təsiri altında yaranan ««Lenselot və Jenevra», «Tristan və izolda», «vilhelm və Marqarita». «Roland və Anjelika», «Romeo və Cülyetta» və digər əsərləri nümunə göstərir.

Öz ülvi eşqinə çata bilməyen insanın dəli olması, ozunuñ cəmiyyətdən tacrid etmə cəhdii ailəni tərk edərək meşəyə, səhraya qaçması, vəhşi heyvanlarla dostluq etməsi, öz dərdini poetik bir formada izhar edərək şeirə çevriləməsi, konkret olaraq məcnunluq Avropa ədəbiyyatında tez-tez rast gəlinən motivdir. Diqqət etsək

görərik ki, bu motiv Qərb ədəbiyyatına məhz Şərq ədəbiyyatından keçmədir. Təkcə məcnunluq deyil, həm də Leyliliyin bənzərliyi onu göstərir ki, bu mövzu bütövlükdə Şərq ədəbiyyatından Qarb ədəbiyyatına nüfuz etmişdir. Bu mövzunun müxtəlif formada işlənmiş nümunələrinə Avropa adəbiyyatında tez-tüz rast gəlinməsi onu göstərir ki, Qərb ədəbiyyatı hər zaman Şərq ədəbiyyatına integrasiya etmiş və ondan yaxşı mənada bəhrələnmişdir. Əli Sultanlı Avropa tədqiqatçısı Hammerin aşağıdakı muqayisəsini nümunə göstərir: «İztirabdan ərimiş ərəbin məcnunluğu ilə döyüşən qüvvətli və ehtiraslı Rolandın məcnunluğu arasında öz təzahürləri etibarilə fərq vardırsa, Məcnunun mənşəyi daha qədimdir. «Leyli və Məcnun» poeması xəç müharibələrində iştirak edənlərin hekayələri vasitəsilə Avropaya gələn və daha sonra Şərqdən alınmış digər romantik poemalarda işlənməklə cəngavərlik yaradıcılığı süzgəcindən keçmiş, müəyyən dəyişikliyə uğramış, vurğun Roland donuna girmiştir». (1. 55), Bu fikri Nizamının digər əsərlərinə də şamil ədə bilərik. Belə ki, Nizami motivlərinə onun avropalı müasirləri və təqlidçilərinin yaradıcılığında tez-tez rast gəlmək olur. Qeyd etmək lazımdır ki, Əli Sultanının öz fikinin tutarlı əsaslandırılması üçün seçdiyi və təqdim etdiyi Hammerin mülahizələri ilə avropalı tədqiqatçı və alimlər tərəfindən etiraf edilməsini göstərir. Bu da araşdırıcıının mülahizələrinin hətta bir sıra dünya tədqiqatçıları tərəfindən qəbul olunmasını təsdiqləyir. Bundan sonar tədqiqatçı Nizamının muasiri olmuş Anqlonormand şairəsi Mariya Fransuzkayanın (XII əsrin II yarısı) adı ilə bağlı bir aşiqanə dastanlar məcmüsündə olan «İonek», «Lanbal» poemalarının «Leyli və Məcnun» morivləri ilə bağlı olduğunu qeyd edir. Tədqiqatçı bidirir ki,, Mariya Fransuzkayanın bu əsərləri «Leyli və Məcnun»un zəif bir formada işlənmiş kopiyasıdır». (1. 56)

Tədqiqatçı fransız truveri (Orta əsrlərdə şimali Fransada saz şairlərini belə adlandırdılar) Kretyen De Truanın (XII əsrin II yarısı) «Ərək və Enida», «Klijəs», «İven», «Lanselat», «Perseval» əsərlərinin motivinin «Leyli və Məcnun»dan alındığı bildirilir. Xüsusi olaraq «Lanselot» əsəri üzərində dayanan araşdırıcı Lanselotun eşqdən dəli olaraq ailəsini tərk edib meşələrə qaçmasını Məcnunla müqayisə edir. Burada də «Leyli və Məcnun»da olduğu kimi heyvanlar ona ram olurlar. Lakin sonda Lanselot həqiqi dəliyə çevrilərək ağacı kökündən qoparır və bir növ yırtıcıya çevrilir. Şairlik, şeir söyləmək istedadından məhrum olan aşiq əsərin sonunda bir cinayətkarə bənzəyir. Göründüyü kimi, bu hissədə Kretyen De Truanın qəhrəmanı Məcnundan fərqlənir. Hər iki aşiqin bənzər xüsusiyyətlərinin

olmasına baxmayaraq Lanselot Məcnundan fərqli olaraq əsərin sonunda həqiqi dəliyə çevrilmişdir. Zənnimizcə, bununla Kretyen De Truan motivə yeni baxış və yeni xüsusiyyət gətirmiş oldu. Əli Sultanlı Nizami qəhrəmanı ilə Truanın Lanselotunu müqayisə edərək Məcnunun sondakı ruhi yüksəlişini, mənəvi təmizliyini yüksək qiymətləndirərək üstünlüyü ona verir. Bu məqamda biz də tədqiqatçı ilə razılışırıq. Şübhəsiz, hər iki sənətkarın yaradıcılıq materialına tutduqları münasibət də nəzərdən qaçmamalıdır. Ədəbiyyatın əsas Funksiyalarından birinin insanın ruhi aləminin təmizlənməsinə xidmət etməsini nəzərə alaraq əsərə yanaşdıqda Nizaminin böyük sənətkar olması öz təsdiqini tapır. Əli Sultanlı XII əsr Avropa ədəbiyyatının digər bir nümunəsi olan «Tristan və izolda» əsəri üzərində dayanaraq bildirir ki, Avropa tarixçiləri bu əsəri Avropanın «Leyli və Məcnun»u hesab edirlər. Araşdırıcı bu əsərlərin baş sxemalarının eyniliyini belə açır: Qeys - Tristan, Leyli - Izolda, İbn Salam - Mark, Nofal - xeyirxah rıssar. Bu əsas obrazların eyniliyi və əsərdə tutduqları mövqelərin üst-üstə düşməsi əsərləri bir-birinə daha da yaxınlaşdırır.

«Tristan və izolda» əsərində Tristan çöllərə düşür, meşədə təktanha yaşayır. arfa ilə mahnilər oxuyur. onun ifa etdiyi lirik mahnilər vəhşi heyvanları belə ram edərək ona doğmalaşdırır. Tristan bir gün xeyirxah rıssara rast gəlir (Məcnunun Nofəl ilə görüşü), xeyirxah rıssar qoşun yüksəraq zalim Markdan Tristanın intiqamını almaq istəyir, Tristan bura razr olmur (Məcnunun Leyli tərəfindən döyüşməsi kimi), xeyirxah rıssar öz bacısını Tristana taklif edir, o, bununla da razılışmir, sonda har iki aşiq ölürlər. Tristanın məzarının başında ölü İzoldanın («Leyli və Məcnun»da Məcnun Leylinin qəbri üzərində olur) qəbri üzərində qızılğül, Tristanın qəbri üzərində isə meynə (tüzüm) ağacı ucalır. Bu ağac izoldanın qəbri üzərində cücerən qızılğülü ağuşuna alır. Beləliklə, yanaşı dəfn edilən aşıqları yalnız ölüm birləşdirir. Şair Tristanın lirik şeirləri ən qəddar insanlı belə mərhəmətə gətirir. Bu hissədə də Tristan və Məcnun bir-birinə bənzəyirlər. Lakin qırxdan artıq «Tristan və Izolda» müəllifinin əsərlərində «Leyli və Məcnun»dan fərqlənən hissələr də mövcüddür ki, tədqiqatçı bunları xüsusi qeyd edir. Belə ki, Tristan Izolda əre gedənə kimi onunla görüşür. Ər-arvadlıq sədaqətinə Leyli və Məcnun sadıq qaldığı halda, «Tristan və Izolda»nın bütün nümunələrində bu sədaqət pozulur. Izolda toya qədər öz ismətini itirir, toydan sonra Tristan ilə gizlində görüşür. Tristanın əsərin sonunda Izolda adlı başqa bir qızla evlənməsi, əsil İzoldanın sarısaçlı, o birinin isə ağ əlli Izolda adı ilə verilməsi və Tristanın də öz arvadına xəyanət edərək sarısaçlı Izolda ilə evləndikdən sonra də görüşməsi əsəri «Leyli və

Məcnun»dan fərqləndirir. Fikrimizcə, Qərbələ Şərqiñ əxlaqi dünyagörüşündəki fərqiñ özünü əsərlərdə də göstərməsi onları kəskin fərqləndirmiş olur. Əli Sultanlı Məcnunun Leyliyə olan eşqinin iki mərhələdə verilmiş olduğunu bildirir. Birinci Leylinin ərə getməsinə qədər Məcnunun ona bəslədiyi məhəbbət real insanı səciyyə daşıyır, ikinci, Leyli ailə qurduqdan sonra Məcnunun ona tutduğu ilahi sevgidir. Bu eşqdə qərəz və ehtiras görünmür. Beləliklə də, Nizaminin yaratdığı sevgi daha təmiz və ruhidir. Ona görə də Leyli və Məcnun obrazları Avropa ədiblərinin ərsəyə gətirdiyi surətlərdən ideal və müsbət mənada fərqlidir. Əli Sultanlı qeyd edir ki, taqribən üç yüzdən artıq Orta əsr Avropa truverləri Leyli kimi ideal bir qız surəti yarada bilməmişlər. Daha sonra tədqiqatçı «Tristan və İzolda»da iştirak edən Mark obrazı ilə İbn Səlamı müqayisə edir. Burada namusu ləkələnmiş Mark İbn Səlam ilə qarşılaşdırılır. İbn Səlam obrazının da daha mükəmməl olması qənaətinə gələrək deyə bilərik ki, sonda öz ailə vəziyyətini ağır yaşıyan obraz Nizami əsərində ölürsə, «Tristan və İzolda»da belə olmur. Deməli, İbn Səlam düşdüyü vəziyyətin ağırlığını dərk edən, daim əziyyət çəkən, eyni zamanda öz qadınına hormətlə yanaşaraq ona təcavüz etməyən bir ər kimi də Markdan fərqlənir. Qərbi avropalılar Şərqi daim bir vəhi kimi təqdim etmək cəhdlərinə baxmayaraq Nizaminin yaratdığı «Leyli və Məcnun»da biz bunun tam aksını görürük.

«Tristan və İzolda»nın «Leyli və Məcnun»dan digər bir fərqini tədqiqatçı həmçinin, daha çox macəraçılıq sujeti üzərində, ikincinin isə dərin ruhi təhlillər üzərində qurulmasında görür. Zənnimizcə, bu fərqiñ ən böyük səbəblərdən biri həmin dövrdə Avropa ədəbiyyatının daha çox macəraçılığla, Şərq ədəbiyyatının isə fəlsəfəyə meyl etməsində görmək lazımdır. Belə ki, cəngavər ədəbiyyatının Avropada hökmranlıq etdiyi zaman Şərq insanın daxili, ruhi aləmini öyrənməya cəhd edir. Bu da özünü yaranan ədəbi nümunələrdə biruzə verməyə bilməzdi.

«Tristan və İzolda»da Şərq fantastikasının dərin köklər salmış olmasını söyləyən Əli Sultanlı «Leyli və Məcnun»da məişətçilik və real ünsürlərin daha çox diqqət cəlb etdiyini bildirir.

«Leyli və Məcnun»un, eləcə də digər şərqi əfsanələrinin Avropa şovalye ədəbiyyatına təsirinin XIII əsrde daha da çoxalmasının qeyd edən tədqiqatçı həmin dövrdə bu təsirdən yaranan dastanlar silsiləsini-«İdillik» silsilənin vahid sxemaya, bir-birinə oxşar quruluşa malik olmalarını göstərir. Belə ki, sevgililər, adətən uşaqlıqdan bir yerdə təhsil alır və bir-birinə bağlanırlar. Bu bağlılıq sonradan şiddətli məhəbbətə çevrilir. Lakin onların birləşmələrinə

müxtəlif səbəblər mane olur. Valideynlər sevənləri bir-birindən ayıırlar. Aşıqlər isə öz sevgilərinə sadıq qalır. Əsərlərin sonluğu əsasən hər iki aşiqin faciəvi ölümü ilə bitir. Tədqiqatçı haqlı olaraq bu sxemanın «Leyli və Məcnun»a məxsusluğunu və Avropa ədəbiyyatının bu əsərdən bəhrəlanməsini göstərir. Doğrudan də həmin dövrdə Avropada yazılın əsərlərin əksəriyyətinin bu sxema üzərində qurulması yalnız qəhrəmanların adlarının və bir az da şəraitin Avropaya uyğunlaşdırılması fərqindən başqa hadisələrin quruluşunda kəskin və nəzərəçarpacaq Fərq görünmədiyindən tam əminliklə söyləyə bilərik ki, Şərq ədəbiyyatı onun tanınmış şairi Nizami kimi bir növ Avropa ədəbiyyatı üçün örnek rolunu oynamışdır. Məsalən, Fransa truverlərində hadisələrin Fransa həyatına uyğunlaşdırılması («Fluar və Blanşefler», «Okassen» və «Nikolet»), lakin əsas məzmun və sujetin saxlanması göstərən araşdırıcı kiçik bir açıqlama ilə Okassenin mənasının «Əl-Qasım» olmasını da oxucunun nəzərinə çatdırır. Bundan sonra tədqiqatçı Renessans ədəbiyyatının «Leyli və Məcnun» və «Romeo və Cülyetta»nın üzərində dayanır. Bu asırında ««Leyli və Məcnun»da olduğu kimi Şekspirə qədər bir çox sənətkarlar tərəfindən işlənməsi faktını bir daha xatırladan araşdırıcı mövzunun İtaliya ədəbiyyatından İspaniyaya, Fransaya və İngiltərəyə qədər yayılmış olmasını bildirir. Əsil nüvənin «Leyli və Məcnun»dan götürülməsi isə şübhəsizdir. «İtaliyada Luidje də Portonun 1535-ci ildə yazdığı novella, Bandellonun 1554-cü ildə yazdığı povest, Luidje Qrotonun yazdığı drama (1578) temanın ilk təməli olmuşdur. Sonralar ispan dramaturqu Lope De Veqa, Fransız ədibi Buasto, İngilis Artur Bruk temanı yenidən işləmişlər. On nəhayət, böyük dramaturq Şekspirin qələmi ilə «Romeo və Cülyetta» Avropa miqyasında klassik əsər səviyyəsinə yüksəlmişdir». (1.46-41) «Leyli və Məcnun» və «Romeo Cülyetta»nın müqayisəli təhlilinə keçməzdən əvvəl qeyd edim ki, dünyada tanınan və sevilən bu əsər bədii gücünə görə ««Leyli və Məcnun» ilə müqayisədə zəif və sönükdür. Həc təsadüfi deyil ki, bir sıra Şekspirüşəslər bu əsəri ədibin yaradıcılığının zəif məhsulu hesab edirlər.

Əsərləri qarşılıqlı müqayisə edən tədqiqatçı hər iki əsərin qız surətlərinin bir-birinə çox yaxın olduğunu bildirir. Lakin onların fərqli xüsusiyətlərini göstərmir. Bizim fikrimizcə isə Leyli və Cülyetta arasında eşqlərinə sadıqlıq, sevgiləri yolunda ölümə belə hazır olmaq yaxınlığından əlavə bir sıra fərqlər də mövcuddur. Bu da hər iki gəncin düşüncə tərzindən, hərəkətlərindən, yaşadıqları mühitdən açıq-aydın ortaya çıxır. Leyli bir Şərqli qızı olduğu üçün Cülyettadan daha ismətli və daha ürkəkdir. Lakin hər iki gənc lazımlı gələndə öz eşqləri

yolunda canlananın olsa keçimye hazır olan obrazlardır. Burada Cülyetta Leylidən daha cəsarətli təsir buraxır. Belə ki, Ləyli öz əcəli ilə gün-gəndən sarabı düşsə. Cülyetta bu ölüm hökmünü özü imzalayır, özdə də icra edir. Ümumilikdə isə qəhrəmanların ölümü Nizamidə daha romantik formada, Şekspirdə isə daha real cizgilerlə təsvir edilir. Təssəflə qeyd etmək istərdim ki, tədqiqatçı bu əsərlərin qarşılıqlı müqayisəsi üzərində geniş dayanmamışdır. Bu əsərlərdə mövcüb olan digər fərqlər, məsələn, aşıqların ailələrinin «Romeo və Cülyetta»da düşmən, «Leyli və Məcnun»da isə avvəldən belə olmadığı hər iki ailənin müqayisə edilən əsərlərdə yuxarı zümrənin nümayəndəsi olması, Məcnunun Romeodan kəskin fərqi və s. kimi detalların üzərindən keçilməsini göstərmək olar.

İtaliyada moşhur olan tigrə bit mövzunun «vurğun Roland»ın da «Leyli və Məcnun» temasına yaxınlığını qeyd edən araşdırıcı bu barədə Hammerin avvələdə qeyd etdiyimiz fikirlərini söyləyir. Alman Şərqşünası Jozef Fon Hammer (1774-1856), «İranın bədii söz incəsənəti tarixi» (1818) kitabında «Leyli və Məcnun», «Sirlər xəzinəsi» və «İsgəndərnama» poemalarından tərcümələr verir.

İtalyan Mateo Boyardonun qələmində «Vurğun Roland» kimi yarımcıq qatan, digər İtalyan şair Aristonun qələmində isə «Qəzəbli Roland» kimi tamamlanan bu əsərdə ««Leyli və Məcnun» bağlılığı yalnız Rolandın eşq yolunda Məcnun tək dəli olmasıdır. Lakin Roland həqiqi dəlidir. O, sevgilisi Anjelikanı başqası ilə qaçıb gedərkən gördükdə dəli olur, qayaları çapır, meşələri doğrayır, qeyri-adi güce malik olur, hər yeri dağıdır. Sonda Astorfo ayağa qalxır, şüşə içərisində Rolandın ağlıni tapıb ona qaytarır. Bu əsərdəki ruhi sarsıntıının, eşqin «Leyli və Məcnun»dan kəşkin fərqlənməsini söyləyən Əli Sultanla nağlı olaraq əsərlər arasında yaxınlığın yalnız eşqdən dəli olmaqdə görüür. Bizim fikrimizcə isə heç bir yaxınlıqdan səhbət belə gedə bilməz. Çünkü Vurğun Rolandın dəliliyi ilə Macnunun dəliliyi köklü surətdə bir-birindən fərqlənir. Bütün paltarlarını cırıb tökən dəlilərə təbi ki. Məcnun demək olmaz.

Əli Sultanının «Leyli və Məcnun» və Qarbi Avropa ədəbiyyatı» tədqiqatı ədəbiyyatşunaslığımızda dəyərli mənbə kimi istinad ediləcək elnə əsərdir. Bu yuxarıda göstərilənlərdən bir daha aydın oldu. Avropada Şərqi aləminə meyl və onu öyrənmə istəyi Şərqiñ ülvı məhəbbət konsepsiyasını Qərbə gətirdi. Ancaq müxtəlif aləmlər bu mövzuya olan münasibəti də dəyişmişdir. Belə ki, Şərqiñ saf məhəbbəti sonda ilahiləşdiyi halda, Qərbədə hətta ruhi aləmin belə maddiləşdiyinin, məhəbbətin də ruhi aləmdən uzaq, cismani xarakter daşıdığını görürük. Bu baxımdan Şərqiñ sevgisi Qərb sevgisindən köklü

surətdə fərqlənir. Qərb Şərqdən aldığı məhəbbət aləminə özünün maddi dünyasını da yerləşdiriyinin də şahidi oluruq. Bütün bunları Əli Sultanının apardığı müqayisələr də söyləməyə əsas verir. Deməli klassik Şərq mühitinin mənəvi aləmi ilə Qərb mühitinin maddi aləmi üz-üzə gəlir və buradan doğan ziddiyət də hər iki dünyaların fəqləndiyini bir daha təsdiq edir.

Ədəbiyyat siyahısı

1. Arxiv fondu. 468. s. 1, iş 78.
2. Vaqif Arzumanlı. Nizami Gəncəvinin dünya şöhrəti. Bakı, 1997.
3. M. Rafili. Nizami. Bakı, 1941
4. Ə. Sultanlı. Antik ədəbiyyatı tarixi. Bakı, 1958
5. Ə. Sultanlı, İ.Əlizadə, H. Sultanlı. Xarici ədəbiyyat. Bakı, 1955
6. Azərbaycan adəbiyyatı tarixi. 1 cild, Bakr' Elm, 2004
7. Ə.Səfərli, X. Yusifli. Qədim və Orta əsrlər Azərbaycan ədəbiyyatı. Bakı, 1998
8. Nizami Gəncəvi. Leyli və Məcnun. Bakı, 1982

Türk dillerinin söz ve mənə quruluşuna bir baxış ○ Elçin İsmayılov (Muradxanlı)

Filologiya elm.namizədi

(*Azərbaycan və türk dillerinin materialları əsasında*)

Tədqiqata cəlb olunan müxtəlif sistemli dillərin müqayisəli şəkildə tədqiq olunması çağdaşlıq baxımından, fikrimizcə, əhəmiyyət kəsb etmir. Ancaq qohum dillərin bu şəkildə öyrənilməsi olduqca maraqlı və əhəmiyyətlidir. Qohum dillərdə müxtəlif sözlər arasında müxtəlifləşmənin öyrənilməsi sözlərin mənasının müqayisəli şəkildə təhlil olunması, tədqiqata cəlb olunan dillərin inkişaf tarixinin izlənilməsinə də geniş imkan yaradır. Burada sözlərin semantik təkamülü mənaca müxtəlifləşməsi semantik inkişafın izlənilməsi şini xeyli asanlaşdırır. Bu baxımdan türk dillərindən oğuz qrupuna daxil olan Azərbaycan türkcəsi ilə Anadolu türkcəsinin müqayisəli öyrənilməsi olduqca maraqlıdır. Bu hər iki dilin müxtəlif dillər olmaması böyük mübahisələr doğursa da, hər iki dildə çoxlu leksik, semantik və fonetik fərqlər mövcuddur. (Müəllif: "Bizim fikrimizcə Azəri və Anadolu türkcələri bir dilin iki dialektidir"). Sadə insanlar bu fərqlərlə üzləşən zaman onlarda belə bir sual doğur: Görəsən kim daha düz deyir? Bu suallara aydınlıq gətirmək üçün mövzunu imkanımız daxilində araşdırmağa çalışdıq. Bizim bu yazımızla və növbəti səhifələrdə söylədiyimiz fikirlərə razılışmayanların olacağını da bilirik.

Anadolu və azəri türkcəsində müxtəlif şəkildə razılışdığumız bəzi sözlərə nəzər salaq:

baba - ata, dədə - baba, abi - qardaş, ağa, abla- böyük bacı, teyzə - xaLa, hala - bibi, amca - əmi, qayınvalidə- qayınana, qayınpedər - qayınata.

Çilək - çiyələk, han - kaan - xan, qarınca -qarışq a, il- el, basamaq-pillə, mərdivan - nərdivan pilləkən, baxçıvan - bağban, araba (araç) - hər növ nəqliyyat

vasitəsi; duracaq - dayanacaq, tərzi - dərzi, qəzetə - qəzet, təknə - qayıq, masal - nağıl, kedi - pişik, anahdar - açar, domuz - donuz, banyo - hamam, Atena - Afina, Londra - London, börek - bükmək isulu ilə hazırlanmış yemek, kələm - lahana, havuc - kök, sebze - tərəvəz, ekmək - çörək, smit - qoğal, hortum. - boru, küftə - kotlet, kəmik - sümük, tutsaq - dustaq, ceylan - ceyran, topraq - torpaq,

yapraq - yarpaq, trafik - şossə, dəprəm - zəlzələ, verəsiyə - nisyə, çete - banda - mütəşəkkil cinayət qrupu, qoltuq - kreslo, kiyi - kənar, senaryo - senari, katumba- bağa, aşırı - artıq, sorun - problem, nədən - səbəb, çeşid - növ, çocuq - uşaq, bilim - elm, kelebek - kəpənək, toplum - cəmiyyət, uçak - təyyarə, kelepce -

qandal, çift - cüt, özəl - şəxsi, çağdaş - müasir, deniz kızı - su pərisi, əski - köhnə, plaka - maşının nömrəsi yazılın dəmir lövhə, yenilməz -

məglubedilməz, qaba - kobud, yakışıklı - yaraşıqlı, kolay - asan, Doğu - Şərq, batı - Qərb, quzey - şimal, güney - cənub.

Sürmək - sürtmək, kullanmak - işlətmək, sovunmak - qorunmaq, uyanmaq oyanmaq, sovulmaq, kayb olmak yox olmaq,itmək, uğramaq getmək, çatmaq, uğraşmak- məşgül olmaq-fikir vermək, sunmaq - təqdim etmək - təklif etmək, yapmak - etmək, etkilemək - təsir etmək, uyarmaq - xəbərdarlıq etmək, kaymak- sürüşmək, caymaq - mövzunu dəyişmək, verilən sözdən qaçmaq, olağan üstü- fövqəladə

Coxlarının razılaşmayaçığını da qabaqcadan bilerək etiraf etməyi özümə borc bilirəm ki, kiprik, topraq, dutsaq, qarınca, tavuq, cılık, tərzi, yılan, yıl, yıldırım, yıldız və s. kimi sözlərin ədəbi dilimizə qəbulu zamanı sözlərin etimologiyası araşdırılmamışdır. Həmin sözlərin orfoqrafiyasının və orfeopeyasinin¹ 'anadolu türkçəsində daha düzgün olması aşkardır. Məsələn, Yıldırım, yıldız, yılan kimi sözlərin Azərbaycan dilində işlədirən variantının ahəng qanununa uyğun olmaması da məhz bununla bağlıdır².

Bundan başqa, hər iki dialektdə bu gün lüzumsuz olaraq işlənən əcnəbi sözlər vardır. Dil onlardan imtina edərək, əlverişli variantı kullanmalı, daxili imkanlarını səfərbər etməlidir. çünkü dilimiz buna layiqdir.

Tərzi sözünün kökü *tərz* olduğu halda nəyə görə dərzi deməli və yazmalıyıq³?

Basamaq söyü pillə sözünü uğurla əvəz edə bildiyi halda niyə pillə deməliyik?

Araba bu sözünü filologiya elmləri namizədi Baba Məhərrəmov mühərrikli və ya mühərriksiz hər cür nəqliyyat vasitəsi kimi izah etmişdir. Fikrimizcə, bu sözün *avtomobil*, *maşın* kimi sözləri əvəz etməsi daha düzgün olardı. Çünkü, maşın sözünün ümumi anlayışı hər cür texnikaya aid edilə bilər. Avtomobil sözünün tələffüzü isə dilimizin tələffüz özəlliklərinə uyğun olmadığı üçün çətinlik törədir. "Kitabi Dədə Qorqud"da hələ ondan qədimdə dilimizdə işlədirən bu söz bizdə məna sixilmasına uğrayaraq yalnız canlıların çəkdiyi nəqliyyat vasitəsi kimi qəbul olunmuşdur. Bu məsələyə Y.Məmmədov da ötəri də olsa toxunmuşdur.

Əkmək - sözü azərbaycan dilində fonetik dəyişikliyə uğrayaraq, ləhcələrdə "əppək" şəklində işlənməkdədir.

Çörək - sözü isə əkməyin növlərindən biridir.

Kişi - sözü məlumdur ki, bu söz ən qədim türk sözlərindən biridir. Orxon-Yenisey abidələrində, "Oğuznamələrdə, "Kitabi-Dədə Qorqud" boyalarında "kisi", "kişi" şəklində işlənir, mənası insan deməkdir. Azərbaycan türkçəsində isə sözün mənası bir qədər daralaraq "ər",

2-Müəllifin misal göstərdiyi sözlərin nədən ahəng qanununa uyğun olmadığını səbəb göstərmir?

3- *Tərzi* sözünün kökü *tərz* yox, dərzi sözünün kökə dərzdır, dərz farsca dikik yeridir.

"erkək" bildirən söz anlamında işlənir. Yəni cinsiyət bildirir. Lakin müasir Azərbaycan türkcəsində kişi, sözünün anadolu türkcəsində "erkək"lə evez olunması gülünc olardı. Bəzən daha çox anadolu türkcəsində işleklik qazanan söz Azərbaycan türkcəsində şivələrdə işlənilir və əksinə. Məsələn, qurşaq, orman, məmləkət, don kimi sözlərdə olduğu kimi. Azərbaycan dilciliyində aparılan tədqiqatlar göstərir ki, nə türk dilində, nə də Azərbaycan dilində elə bir söz tapmaq olmur ki, şivələrdə işlənməsin.

E.Əzizov "baba" sözü haqqında geniş məlumat verərək yazır: "Baba sözü Azərbaycan dili şivələrində *ata* mənasında işlədir. Eyni zamanda "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanının dilində də *baba* sözü mənanı ifadə edir".

Elə hallar da var ki, söz az fonetik fərqlə hər iki dildə işlədir. Məsələn, ceylan - ceyran, domuz, donuz və s. Fikrimizcə ceylan sözü *caymaq*, *qıraqa sıçramaq*, *yanından ötmək* felindən yaranmışdır. Domuz sözündəki "dom" komponenti "dolu", "domru" - yumru mənasındadır. "Kitabi-Dədə Qorqud" dastanında rast gəldiyimiz anadolu türkcəsində də mühafizə olunmuşdur.

İl, *ilçə* sözləri azəricədə el variantunda işlənir. Bölgə sözü son vaxtlarda bizim dilimizdə işlənsə də tam əvəzlənməmişdir.

Məlumat üçün bildiririk ki, türk dillərin hamısında, hətta yakut və çuvaş dillərində də bu sözlər "il" kimi qeydə alınmışdır.

Kənd sözü bəzi qaynaqlara görə finikiya mənşəlidir. Mənası şəhər deməkdir. Daha doğrusu, "ətrafi hasarlı yaşayış məskəni" anlamındadır. Sogdi dilində olan "kantin" sözü də bu sözün daha çox şəhər mənası verdiyi sübut edir. Dilimizdə əsasən, yaşayış məskənlərini bildirən sözlər aul, oba, qışlaq, köy sözləri olmuşdur.

Bir sözlə, *kənd* isminin köy mənasını bildirməsi və bu gün də sabit şəkildə işlənməsi qəbul olunan olsa da, hər halda bu sözə diqqət verməyə dəyərdi.

Avropa, ərəb və fars dillərinən alınmalara gəldikdə isə burada konkret fikir bildirmək, söz demək çatındır. Məsələn, Afina sözünün Atəna, London sözünün Londra, Albaniya sözünün Arnavudluq, Bizans sözünün Rum kimi işlənməsi yəqin ki, hansısa qanuna uyğunluqla əlaqəlidir. Yaxud ərəbcədən alınmalarda məsələn, şərəfin- müşərrəf, təvazükərlığın - mütəvaze kimi işlənməsi qanunidir. Fars sözləri olan pedər - ata, bəradər - qardag, həmşirə - bacı, pirinc - düyü və s. kimi sözlərin işlənməsi isə başa düşülsə deyil.

Lahana - kələm deməkdir. Kəl yəni bir növ keçəl sözdən düzələn *kələm* sözünə niyə lahana deyilsin?

Açar kimi uğurlu bir söz olduğu halda "anahdar" işlədilməlidir.

Pardon, *mersi*, *bəyo* sözləri nə deməkdir? *nənə*, *dədə* olduğu halda, anne- anne, baba-anne kimi söz birləşmələrinə nə ehtiyac vardır.

Saxlama sözü olduğu halda göz altına alınma sözünə nə ehtiyac vardır. Xain sözü ola-ola kalleş sözünə na ehtiyac vardır.

~~~~~

Məlumdur ki, türk dillərində qoca - və qarı sözləri heç vaxt ər və onun xanımı mənasında işlənməmişdir. Əvvəlcə təvazökarlıq, abır həya gözləyərək insanlar həyat yoldaşlarına "mənini qocam", "mənim qarım" deyə müraciət etmişlər. Anadolu türkcəsində isə bu hal dilin lügət tərkibinə təsir etmir ər və arvad mənası bildirən isimlərə çevrilmişdir.

Əksinə Anadolu türkcəsində çox uğurlu şəkildə işlənən hortum - boru sözü ilə fikrimizcə rezin boru, şlanq dediyimiz sözü əvəzləmək daha düzgün olardı? Akıllı sözü bizdə ağılıb kimi qəbul olunmuşdur. Sözün ilkin variantı ərabcə eql söyüdür Kim hansı ləhcəyə necə uyğundursa elə də işlədir.

Onların məktəbi - okulla, müəllimi - övrətmenlə, şimalı - qüzeyle, cənubu güneyla, Qərbi - batı. Şərqi - doğu ilə, əzizli - bakanla əvəzləmələri iç və diş sözlərini daxil və xaric sözlərin yənəne işlətmələri diqqətə layiq məsələdir, qəbuledilməzdii

Hər iki dildə lüzumsuz olaraq işlənmiş əcnəbi sözlərinin qarşılığını diqqətinizə çatdırırıq.

Start almak - başlamaq, center - mərkəz, orta; relax olmaq - rahatlamaq, okey - tamam, oldu, yaxşı; link - bağlandı əlaqə, spontane - kendiliyinden; CV -özgeçmiş, öziin haqqında, trend - eğilim, kommunikasiya - iletişim, rabite; e-mail - e-posta, e-ünvan; provokasiya etmək - kıskırtmaq, qıcıqlandırmak; laptop -dizüstü bilgisayar, el bilgisayarı, feedback - geribildirim, geriye qayıtlı, absürt - saçılı, gülünc, koordinasiya - eşgüdüm, bir nöqtədən idarə, full-time-tam gün, bütün gün, check etmək - kontrol etmək, yoxlamaq, adaptasiya olmaq uyum sağlamaq, uyğunlaşmaq, genetika - nəsil, kuşak, soy yaddaş; perspektiv-bakış açısı, nəzərdə tutulan, okeyləmək onaylamaq, təsdiq etmək, deklarasiya etmək -bildirmək, bildiriş, obyektiv - tərəfsiz, bitəraf, mentalitet - anlayış, zihniyyət, qan yaddaş; nick name - takma ad, ləqəb, ayama; antipatik - sevimsiz, itici, xoşagelməz; partner - es, tərəfdas; enteqrasiya olmaq - bütünləşmək, uyuşmaq; star - yıldız, ulduz; illeqal - yasa dışı, qeyri-qanuni; security - güvenlik, qoruyucu; printer - yazıcı, yazar, çap edən; qlobal - küresel; departament - bələdiyə; sənpatik - sevimli, canayaxın; data - veri, verim; monoton - tek lüzə bir üz, finish -bitiş, variş, sonuc; konsensus - uzlaşma; prezentasiya - sunum, təklif; izolyasiya - yalıum, ayırm; full - tam, dolu; emergency - acil, facil; dizayn - tasarım, düzən; analiz - gözümləmə slavi vənsi; driver sürücü;

Əlbəttəki, bu sözlərin sayını bir az da artırmaq mümkündür Məqsədimiz lügət tərtib etmək deyil. Hər iki dilin fonoloji inkisafını, qanunauyğunluqlarını üzə çıxarmaq, alının sözlərin əlverişli olub olmamasını göstərmək, söz yaradıcılığının strukturunu göstərməkdir.

Azərbaycan türkçəsi qədim və zəngin tarixə, ənənəyə, rəngarəng dil faktlarına, inkişaf "etmis fonetik, leksik və qrammatik sistema coxcəhətli və əhatəli əslublara malikdir. Bu dil məlum olan konkret ərazidə - hər iki Azərbaycanda və qismən Anadoluda və Dağıstanda eramızın ilk əsrlərində oğuz - səlcuq dilləri zəminində formallaşmış, məhəlli-qəbila,

tayfa səviyyəsindən 50 milyondan çox Azərbaycan türkünü istifadə etdiyi müasir, ümummilli dil səviyyəsinə yüksəlmişdir. Müasir dünyamın xəritəsinə nəzər salsaq, görürük ki, Azərbaycan dilinin yayılma areali XX əsrə çox genişlənmişdir. Azərbaycan dilini yaşıdan xalqımızın çoxu Azərbaycan Rəspublikasında (9 milyon) və Cənubi Azərbaycanda-iranda(30-35 milyon), 2-3 milyonu isə Rusiyədə, orta Asiya Rəspublikalarında, Amerikada, Avstraliyada, Türkiyədə və Qərbi Avropa ölkələrində yaşayır.

Anadolu türkcəsi bu gün türk dil ailəsinin ən çox işlənən qollarından biridir. 80 milyona yaxın insanın danışdığı bu türkçə tek türk cumhuriyyətinin sərhədləri daxilində deyil, digər bolgələrdə də danışılan və yazılın dillərdəndir.

1980-ci illərin ortalarında UNESCO-nun hazırladığı bir məlumatda türkçənin danışıldığı baxımından dünyyanın beşinci böyük dili olduğu açıqlanmışdır. şübhəsiz ki bu məlumatı hazırlayanlar türk dilinin bütün qollarını, yəni dil və ləhcələrini, bir dil olaraq qəbul edib bu nəticəyə gəlmişdilər.

Amma dilimiz sürətlə inkişaf etməkdədir. çünkü bu dilin söz lügər tərkibi bu gün 75.000-ə çatmışdır. Türk Dil Kurumunun 1945-ci ildə yaydığı birinci məlumatda türkçə lügətdə yalnız 20 000-ə yaxın söz mövcud idi.

Ancaq UNESCO, daha sonrakı illərdə hazırladığı məlumatlarda türk dili ailəsini bir yeganə dil kimi qəbul etməyərək, hər türk ləhcəsini ayrı dil kimi qəbul etməklə bir-birindən ayırmışdır. sıralamaqla bir-birindən ayırmışdır. Beləliklə, türk dilləri bir-birinə uzaq və ya yaxın ləhcələri danışiq və yazı dili olaraq beynəlxalq səviyyədə fərqləndirilmişdir. Bunlarla yanaşı türkiyə və azəri türkcəsini elmi baxımdan ayırmاق düzgün deyil.

Bu gün bütün türk xalqlarının danışa biləcəyi ortaq bir dilin yaradılması, yəni daha doğrusu düzənlənməsi məsəlesi qalxmış, gündəmə gəlmişdir. Fikrimizcə, bu bizim xalqlarımızın gələcəyi, eyni zamanda soy kokünə qayıdışi baxımından çox əhəmmiyyət daşıyır. Bu baxımdan ortaq dil formalasdırıllarkən həm oğuz, həm də qıpçak elementlərini özündə bulunduran Azəri və Anadolu türkçələri əsas, özə kimi götürülə bilər. Təxminən üst- üstə 130 milyonluq bir etnosun dili olan türkçənin hamı üçün anlaşıqlı olacağı bizdə şübhə doğurmur.

Ədəbiyyat:

- 1.E.Əzizov. Azərbaycan dilinin tarixi dialektologiyası. Bakı, 1999,37 6s.
- 2.İ.Cəfərov. Müasir Azərbaycan dili.II hissə (leksologiya).Bakı 1982,271s.
- 3.Y.Məmmədov. Azərbaycan dilinin leksik-semantik inkişafı.Bakı,1987,s.91.
4. F. Cəlilov. Azərbaycan dilinin morfolojiyası. Bakı, 1988, 284s.
- 5.B.Məhərrəmli.Türk və Azərbaycan dillərində ümumi isimlərin semantik diferensiallaşması (namızədlik dissertasiyasının avtoreferatı). Bakı, 2000,26s .

وارلیق

فصلنامه فرهنگی، ادبی، هنری به زبانهای ترکی و فارسی

صاحب امتیاز و مدیر مسئول: دکتر جواد هیشت

شماره امتیاز: ۸۵۳۸

آدرس:

تهران، شهرک قدس، فاز ۲، خیابان هرمزان، برج ۹، طبقه ۳، شماره ۲

VARLIQ

Quarterly Journal in Turkish and Persian

Chief Editor: Prof. Dr. Javad HEYAT

Address: No. 2,3rd fl., Tower 9, Hormozan Ave., phase 2,
Shahrake Ghods, Tehran, I.R.IRAN

ISSN:1023-7186

Wwb:

www.varliq.com

E-mail:

mHEYET@yahoo.com

قیمت ۲۵۰۰ تومان